

د هجرت کتاب - د تورات

شريف دويم کتاب

پېژندگلو

د هجرت کتاب د حضرت موسیٰ علیه السلام د تورات شریف دویم کتاب دی. او مونږ ته دا را په گوته کوی چې خدای پاک حضرت ابراهیم علیه السلام سره خپله کرې وعده داسې پوره کړه چې بنی اسرائیل یې د فرعون د غلامی او د بت پرستی نه آزاد کړل. او هغوی یې هغه لوظ کړی شوی وطن یعنی د برکتونو خای ته راوستل. خدای پاک حضرت موسیٰ علیه السلام له د ژوند تېرولو او عبادت کولو یو شرعی نظام ورکړو. او خدای پاک هغوی ته د عبادتخانی جوړولو هدایت هم وکړو، یعنی یو داسې خای چرته چې د خدای پاک حضور د خپلو خلقو په مینځ کېښي استوگنه کوی او چرته چې به هغوی د خپلو گناهونو د ادا کولو کفارې دپاره قربانیانې پېش کوی. په دې کتاب کېښي مرکزی شخصیت حضرت موسیٰ علیه السلام دی چې خدای پاک د خپل قوم د خلاصون او آزادی دپاره غوره کړی وو چې هغوی د مصر نه راوباسی. د حفظ کولو دپاره ۶:۳۴ آیت، ”زه، مالک خدای، هغه خدای پاک یم چې د رحم او ترس نه پک یم، په آسانی سره نه غصه کېږم او پېره مینه او وفاداری ښایم.“

د بنی اسرائیلو سره په مصر کېنې ظلم کېدل

۱ د یعقوب د زامنو نومونه دا دی چا چې خپل خپل خاندان د ځان سره کړو او مصر ته لاړل، (۲) روبین، شمعون، لیوی، یهوداه، (۳) یساکار، زبولون، بنیامین، (۴) دان، نفتالی، جاد او آشر. (۵) د یعقوب ټول زامن او نمسی په شمېر کېنې او یا کسان ؤو. یوسف د مخکېنې نه په مصر کېنې وو. (۶) یوسف د هغه ټول وروڼه او هغه ټول نسل یو یو مړ کېدلو، (۷) خو د هغوی د اولاد د بنی اسرائیلو ډېر بچی پیدا شول او ډېر زیات او طاقتور شول او ټول ملک د هغوی نه پک شو. (۸) بیا په مصر یو نوې بادشاه راغلو چې هغه ته د یوسف په حقله هیڅ معلومات نه ؤو. (۹) هغه خپلو خلقو ته ووئیل، ”گورئ، دا بنی اسرائیل ډېر زیات او تکړه شول او دوی زمونږ دپاره خطرناک دی. (۱۰) راځئ چې د دوی سره یو چل وکړو گنې دوی به زیات شی او که زمونږ او د دوی په مینځ کېنې جنگ راشی نو دوی به زمونږ خلاف زمونږ دشمنان رایوځای کړی او کېدې شی چې د دې ملک نه وتبستی. مونږ له داسې څه کول په کار دی چې دوی نور زیات نه شی.“ (۱۱) نو مصریانو په بنی اسرائیلو باندې مشران مقرر کړل چې په زور یې ترې نه کار اخستو. بنی اسرائیلو د فرعون دپاره د پتوم او رعمسيس بشارونو نه گودامونه جوړ کړل. (۱۲) خو چې هغوی پرې څومره ظلم زیاتې کولو نو لا زیاتېدل او په ملک کېنې هومره خورېدل. مصریان د هغوی نه یرېدل او د بنی اسرائیلو سره یې کینه شروع کړه (۱۳) - (۱۴) او مصریانو په دوی باندې ظلم زیاتې کولو او د دوی ژوند یې تریخ کړو. هغوی په دوی باندې د

خبتو، ختو او په خپلو پتو کبني کار کولو او په دوي باندې
 يې هيڅ رحم نه کولو. (۱۵) بيا د مصر بادشاه سفره او فوعه،
 هغې دوه دايڼو ته ووئيل کومو به چې د عبرانيانو بنځو مدد
 کولو، (۱۶) ”چې کله تاسو د عبرانيانو بنځو د بچي د پېدا
 کېدو په وخت مدد کوئ او هغوي د بچي د زېږېدو په ځاي
 ناستي ووينئ نو که هغه پېدا کېدونکي زوي وي نو وې وژنئ،
 خو که هغه لور وي نو ژوندۍ يې پرېږدئ.“ (۱۷) خو دايڼي د
 خدای پاک نه یرېدلې او د بادشاه حکم يې ونه منلو او هغوي
 نران ماشومان ژوندۍ پرېښودل. (۱۸) نو بادشاه دايڼي
 راوغوښتلې او د هغوي نه يې تپوس وکړو، ”تاسو ولې داسې
 کوئ؟ تاسو نران بچي ولې ژوندۍ پرېږدئ؟“ (۱۹) هغوي هغه
 ته ووئيل، ”عبراني بنځي د مصريانو بنځو په شان نه دي، د
 دوي په آساني سره بچي پېدا کيږي او هلته زمونږ د رسېدو نه
 مخکې د دوي ماشومان پېدا شي.“ (۲۰-۲۱) دايڼي د خدای
 پاک نه یرېدلې نو خدای پاک د هغوي سره ښه وو او د
 هغوي کورونه يې ودان کړل. او بني اسرائيل زياتېدل او
 طاقتور شول. (۲۲) په آخر کې فرعون خپلو ټولو خلقو له
 حکم ورکړو چې، ”د عبرانيانو هر يو پېدا شوي بچي راوړئ
 او د نيل درياب کېني يې وغورزوئ، خو جينکي به ژوندۍ
 پرېږدئ.“

د حضرت موسی پېدايښت

۲ (۱) په دې دوران کېني د ليوي قبيلې يو سړي په خپله
 قبيله کېني يوه ښځه وکړه، (۲) او د هغې نه د هغه يو زوي

وشو. هغې ولیدل چې دا بڼه ښکلې ماشوم وو، نو هغې دا
 درې میاشتې پټ وساتلو. (۳) خو چې کله هغې دا نور نه شو
 پټولې، هغې د لوخو نه جوړه شوې یوه ټوکرۍ راواخستله او
 په دې پي تارکول ولگول چې اوبه په کښې دننه نه ځي. هغې
 ماشوم په دې کښې کښنولو او دا پي بیا د دریاب په غاړه په
 لوخو کښې کېښوده. (۴) د ماشوم خور لږه لرې ولاړه وه او
 کتل پي چې په هغه به څه کیږي. (۵) د فرعون لور لامبلو له
 د دریاب غاړې له راغله، د هغې خدمتگارې هم د دریاب په
 غاړه روانې وې نو ناڅاپه هغې په لوخو کښې هغه ټوکرۍ
 ولیدله او یوه خدمتگارې پي وروپېرله چې هغې ته پي را وړي.
 (۶) د فرعون لور ټوکرۍ کولاو کړه او یو ماشوم پي په کښې
 ولیدو. هغه ژړل او د هغې ورباندې زړه وسوزېدلو. هغې
 ووئیل، ”دا ماشوم عبرانې دے.“ (۷) بیا د هغه خور د
 فرعون د لور نه تپوس وکړو، ”زه یو عبرانې ښځه راوغواړم
 څه چې دې ماشوم له سینه ورکوي؟“ (۸) هغې ورته ووئیل،
 ”آو، لاړه شه.“ نو هغه جینۍ لاړه او د ماشوم خپله مور پي
 راوستله. (۹) شهزادګۍ دې ښځې ته ووئیل، ”دا ماشوم
 واخله او زما دپاره سینه ورکوه او زه به تا له مزدورۍ
 درکوم.“ نو هغې ماشوم یوړو او هغه له پي سینه ورکوله. (۱۰)
 کله چې دا ماشوم لږ لوی شو نو هغې دا ماشوم د بادشاه لور
 له ورکړو او د بادشاه لور ماشوم خپل زوی جوړ کړو. هغې
 د خپل ځان سره ووئیل، ”ما دا د اوبو نه راوچت کړے
 دے.“ نو موسی نوم پي ورباندې کېښودو.

د حضرت موسی میدیان ته تښتېدل

(۱۱) چې ڪله موسى لوی شو نو هغه خپلو خلقو عبرانيانو له لارو او هغه وليدل چې د هغوی نه سخت ڪار اخستلے شو. هغه دا هم وليدل چې يو مصري يو عبراني وهلو، دا د موسى د خپلو خلقو نه يو کس وو. (۱۲) موسى اخوا دبخوا وڪتل او چې ڪله هغه ته پته ولگېده چې هيڻ څوڪ يې هم نه گوري، نو هغه مصري يې ووڙلو او د هغه لاش يې په شگو کښي پٽ ڪرو. (۱۳) بله ورځ هغه بهر لارو او وې ليدل چې دوه عبرانيان په خپلو کښي په جگره و. هغه هغه يو ته وفرمائيل کوم چې په غلطي وو، ”ته ولي خپل عبراني ورور وهي؟“ (۱۴) هغه سري ورته ووييل، ”ته ڇا په مونږ مشر ڪرے يې او په مونږ يې قاضي جوړ ڪرے يې؟ ته ما هم وڙني څه لکه چې هغه مصري دې وڙلے وو؟“ نو موسى وويرېدو او د خپل ځان سره يې وفرمائيل، ”ښه نو لکه چې ما څه ڪري دي د هغې خلقو ته پته لگېدلي ده.“ (۱۵-۱۶) چې ڪله فرعون خبر شو چې څه شوي و، نو هغه د موسى د وڙلو ڪوشش وڪړو، خو موسى وتښتېدو او لارو او د ميدان په ملڪ کښي اوسېدو. يوه ورځ چې ڪله موسى د يو ڪوهي سره ناست وو، د ميدان د امام يترو اووه لويه راغلي، چې اوبه راوباسي او د خپل پلار گډو او چپلو دپاره ښانگونه ترې نه پک ڪري. (۱۷) خو څه شپانو د يترو لويه وشړلې. نو موسى د هغوی د بچ کولو دپاره ورغلو او د هغوی څاروو له يې اوبه ورکړې. (۱۸) چې ڪله دوي خپل پلار له راغلي، هغه ترې تپوس وکړو، ”تاسو ولي نن ډېر زر راغلي؟“ (۱۹) هغوی ورته ووييل، ”يو مصري مونږ د شپانو نه بچ ڪړو او هغه مونږ له اوبه هم راوخېڙولي او زمونږ څاروو له يې ورکړې.“ (۲۰) هغه د خپلو لويو نه تپوس وکړو، ”هغه چرته دے؟ تاسو هغه سرے بهر ولي

پربښودو؟ لارې شئ او هغه راوغوړئ چې مونږ سره روتی و خوری.“ (۲۱) نو موسی هلته اوسېدو ته راضی شو او یټرو هغه ته خپله لور صفوره واده کړه، (۲۲) د هغې نه یې یو زوی وشو. موسی د خپل ځان سره ووئیل، ”زه په دې ملک کښې مسافر یم.“ نو په هغه یې جیرسوم نوم کښودو. (۲۳) پوره موده پس چې د مصر بادشاه مړ شو، خو بنی اسرائیلو د غلامۍ په وجه فریاد کولو نو هغوی په چغو وژړل، ”خدايه پاکه، زمونږ مدد وکړه.“ (۲۴) نو خدای پاک د دوی ژړا واورېدله. هغه د هغوی فریاد واورېدو او د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره یې خپل هغه لوظ رایاد کړو. (۲۵) هغه د بنی اسرائیلو تکلیف ولیدو او ورباندې خفه شو.

د خدای پاک حضرت موسی غوښتل

۳ (۱) د موسی سخر یټرو د میدیان امام وو. یوه ورځ چې کله موسی د هغه گډې او چپلی څرولې، هغه رمه د بیابان نه واپوله او د خدای پاک غر سینا ته راغلو. (۲) هلته هغه ته د مالک خدای هغه فرېشته د اور لمبې په شان د بوتی د مینځ نه راڅرگنده شوه. چې د موسی پرې څنگه نظر پرېوتو نو په دې لیدو هېران شو چې په جاړه اور لگېدلې وو خو دا نه سوزېدله. (۳) هغه د ځان سره وفرمائیل چې، ”عجیبه خبره ده. دا جاړه ولې نه سوزېږی؟ زه به نزدې ورشم چې وې گورم.“ (۴) چې کله مالک خدای ولیدل چې موسی نزدې راروان وو، هغه د جاړې مینځ نه ورته آواز ورکړو او ورته یې وفرمائیل، ”موسی! موسی!“ هغه ورته وفرمائیل، ”جی زه

حاضر یم۔“ (۵) خُدائِ پاک ورتہ وفرمائیل، ”نور نزدی مہ
راخہ۔ پبزار وباسہ، حُکھه چې تہ په پاکه زمکه ولاړ یی۔“ (۶)
زہ ستا د پلار نیکونو خُدائِ پاک یم، د ابراهیم، د اسحاق او د
یعقوب خُدائِ پاک یم۔“ نو موسی خپل مخ پت کرو، حُکھه
چې هغه خُدائِ پاک ته کتلو نه یرېدو۔ (۷) بیا مالک خُدائِ
ورته وفرمائیل، ”ما ولیدل چې زما د خلقو سره په مصر
کبني څومره ظلم کبړی، ما د هغوی فریاد اورېدلے دے چې
هغوی د ظالمانو مشرانو نه خلاص شی۔ ما ته د هغوی د
ټولو تکلیفونو پته ده، (۸) نو زہ لاندې راغلے یم چې هغوی د
مصریانو نه خلاص کړم او چې هغوی د مصر نه بهر یو بښه،
کولاو او زرخېز مُلک ته بوځم، چرته چې اوس کنعانیان،
حِتیان، اموریان، فرزبان، حویان او یبوسیان اوسبړی۔ (۹)
گوره، ما د خپلو خلقو ژړا اورېدلې ده او زہ دا هم گورم چې
مصریان په دوی ظلم کوی۔ (۱۰) اوس زہ تا فرعون له لېږم
نو ته به زما خلق بنی اسرائیل د مصر نه بهر بوځي۔“ (۱۱)
خو موسی خُدائِ پاک ته وفرمائیل، ”زہ څوک یم چې فرعون
له ورشم او بنی اسرائیل د مصر نه بهر بوځم؟“ (۱۲) خُدائِ
پاک ورتہ وفرمائیل، ”زہ به ستا مل یم او چې ته کله دا خلق
د مصر نه بهر بوځي، نو ته به په دې غر دپاسه زما عبادت
وکړي۔ هغه به د دې ثبوت وی چې ته ما لېږلے یی۔“ (۱۳) خو
موسی ورتہ وفرمائیل، ”چې کله زہ بنی اسرائیلو له ورشم او
ورته ووايم، چې زہ ستاسو د پلار نیکه خُدائِ پاک تاسو ته
رالېږلے یم، هغوی به زما نه تپوس وکړی چې د هغه څه نوم
دے؟ نو زہ هغوی ته څه ووايم؟“ (۱۴) خُدائِ پاک ورتہ
وفرمائیل، ”زہ هغه یم چې یم۔ ته به خامخا هغوی ته داسې
وواځي چې، ”زہ هغه یم“ تاسو ته رالېږلے یم څوک چې په

خپله خپل ځان ته ”زه يم“ وائی. (۱۵) بنی اسرائیلو ته ووايه چې ما مالک خدای د هغوی د پلار نیکه خدای پاک د ابراهیم، اسحاق او د یعقوب خدای پاک، ته هغوی ته ورلېږلې یې. دا د همېشه دپاره زما نوم دے، راتلونکی نسلونه به ما په دې نوم یادوی. (۱۶) لار شه او د بنی اسرائیلو مشران په یو ځای راغونډ کړه او هغوی ته ووايه چې زه مالک خدای، د هغوی د پلار نیکه خدای پاک، د ابراهیم، اسحاق او یعقوب خدای پاک، تا ته راڅرگند شوم. هغوی ته ووايه چې زه دوی له راغلي يم او ما لیدلی دی چې مصریانو د دوی سره څه کول. (۱۷) ما دا فېصله کړې ده چې زه به دوی د مصر نه بهر بوځم چې په کوم ځای کښې په دوی ظلم کېږي او زه به دوی هغه زرخېز ملک ته بوځم، چې هغه د کنعانیانو، حتیانو، اموریانو، فرزینانو، حیوانو او د یبوسیانو ملک دے. (۱۸) زما خلق به ستا خبره واورې. نو ته د بنی اسرائیلو مشران د مصر بادشاه له بوځه او هغه ته ووايه چې، مالک خدای د عبرانیانو خدای پاک، مونږ ته په خپله ځان څرگند کړو. اوس ته مونږ په صحرا کښې د درېو ورځو سفر ته پرېږده چې مالک خدای، زمونږ خدای پاک ته قربانی پېش کړو. (۱۹) ما ته پته ده چې د مصر بادشاه به تاسو تلو ته پرې نه ږدي ترڅو چې هغه مجبور کړي شوي نه وی. (۲۰) خو زه به د خپل قدرت نه کار واخلم او زه به هلته د عجیبه عجیبه کارونو کولو په ذریعه مصریانو له سزا ورکړم. او د هغې نه پس به هغه تاسو تلو ته پرېږدي. (۲۱) زه به په مصریانو ستاسو قدر وکړم نو چې کله زما خلق ځي، دوی به خالی لاسونه نه ځي. (۲۲) هره یوه بنی اسرائیلی ښځه دې خپلو مصریانو گاونډیانو کره لاره شی او هرې مصری ښځې

له چې د دوی سره په کور کښې اوسېږي نو جامې، د سرو زرو او سپینو زرو کالی دې ترې نه وغواړي. نو بنی اسرائیلیان به دا څیزونه خپلو زامنو او لوڼو ته ورواغوندي. او مصریان به لوټ کړي.“

د خدای پاک حضرت موسی له لوی طاقت ورکول

۴ ﴿۱﴾ بیا موسی مالک خدای له جواب ورکړو، ”خو

گوره، که بنی اسرائیل په ما یقین ونه کړي او زما خبرې ته غوږ ونه نیسي نو زه څه وکړم که هغوی ووايي چې ته ما ته

راڅرگند شوی نه یې؟“ ﴿۲﴾ مالک خدای ورته وفرمائیل، ”دا

ستا په لاس کښې څه دی؟“ هغه ورته وفرمائیل، ”دا امسا

ده.“ ﴿۳﴾ مالک خدای ورته وفرمائیل، ”دا په زمکه

وغورزوه.“ چې کله موسی دا په زمکه وروغورزوله، نو یو

مار ترې جوړ شو او موسی ترې نه منډه کړه. ﴿۴﴾ نو بیا

مالک خدای موسی ته وفرمائیل، ”ورتيپت شه او د لکۍ نه یې

کلک راوښه.“ نو موسی ورتيپت شو او راوې نیولو او بیا

ترې نه امسا جوړه شوه. ﴿۵﴾ مالک خدای ورته وفرمائیل،

”هم داسې وکړه چې د بنی اسرائیلو یقین راشي چې مالک

خدای د دوی د پلار نیکه خدای پاک، د ابراهیم، اسحاق او د

يعقوب خدای پاک تا ته راڅرگند شوی دی.“ ﴿۶﴾ مالک

خدای موسی ته بیا وفرمائیل، ”خپل لاس چوغي ته دننه

کړه.“ نو موسی لاس دننه کړو. او چې کله هغه لاس رابهر

کړو، نو د هغه لاس د څرمنې په بیماری پټ شوی وو، داسې

سپین لکه واوره. ﴿۷﴾ بیا مالک خدای وفرمائیل، ”لاس په

چوڳه کبني بيا دننه کړه. “نو هغه لاس دننه کړو او چې کله هغه دا حل رابهر کړو، نو هم هغه شان روغ جوړ شو لکه څنگه چې يې نور بدن وو. (۸) مالک خدای ورته وفرمائيل، “که هغوی په تا يقين ونه کړی يا د هغوی په اولنی معجزه باندې يقين رانه شی، نو په دې بله به د دوی يقين راشی. (۹) که د دې دواړو معجزو باوجود هم هغوی په تا يقين ونه کړی او که هغوی ستا د خبرې اورېدو نه انکار وکړی، نو لږې اوبه د نیل درياب نه راواخله او په اوچه زمکه يې توی کړه. نو د اوبو نه به وينه جوړه شی. (۱۰) خو موسی مالک خدای ته وفرمائيل، “اے زما مالکه خدایه، ما مه لږه. زه صفا خبرې نه شم کولې نه د مخکبني نه په خبرو کولو کبني بڼه وم او نه تاسو سره د خبرو کولو نه پس تکره يم او ژبه مې هم انبلی. (۱۱) مالک خدای هغه ته وفرمائيل، “بنی آدم له ژبه څوک ورکوی؟ گونگول او کنول څوک کوی؟ نظر ورکول يا ږندول څوک کوی؟ دا زه، مالک خدای کوم. (۱۲) نو اوس لاړ شه. زه به ستا د خولې نه خبرې کوم او زه به تا ته وښایم چې څه به وایې. (۱۳) خو موسی ورته وفرمائيل، “اے زما مالکه خدایه، زه تا ته سوال کوم چې بل څوک ورولږه. (۱۴) نو په دې باندې مالک خدای موسی ته غصه شو او وې فرمائيل، “ستا ورور هارون، لیوی خوشته دے، ما ته پته ده چې هغه په خبرو کولو کبني تکره دے. گوره، اوس هغه تا سره ملاوېدو له راروان دے او هغه به ستا په لیدو په زړه کبني خوشحاله شی. (۱۵) ته به هغه ته هغه خبرې وښایې چې کومې به کوی. زه به ستاسو دواړو په خبرو کبني مدد وکړم او زه به تاسو دواړو ته ووايم چې څه به کوئ. (۱۶) هغه به ستا د خبرو ویاند وی او ستا په ځای به خلقو ته

خبرې کوی. نو تہ به د هغه دپاره د خدائ پاک په شان یې او ورته به بسائې چې خه به وائی. (۱۷) خپل خان سره دا امسا یوسه، چې د دې سره به تہ معجزې څرگندې کړې.

د حضرت موسیٰ مصر ته واپس کېدل

(۱۸) بیا موسیٰ واپس خپل سخر یټرو له لارو او هغه ته یې وفرمائیل، ”ما له اجازت راکړه چې واپس مصر ته لار شم چې وگورم چې زما خپلوان ژوندی دی او که نه.“ یټرو موسیٰ ته ووئیل، ”په خبر لار شه.“ (۱۹) چې کله موسیٰ په میدیان کښې وو مالک خدائ هغه ته وفرمائیل، ”مصر ته واپس لار شه، ځکه چې کومو خلقو تہ وژلې هغه ټول مړه دی.“ (۲۰) نو موسیٰ خپله بنځه او زامن واخستل او په یو خر باندې یې سواره کړل او د دوی سره مصر ته روان شو، هغه امسا یې هم پوره چې خدائ پاک ورته بشودلې وه. (۲۱) مالک خدائ موسیٰ ته بیا وفرمائیل، ”اوس چې تہ واپس مصر ته روان یې، گوره، چې د فرعون په مخکښې هغه ټولې معجزې څرگندې کړې د کومو چې ما طاقت درکړې دے. خو زه به د هغه زړه سخت کړم او هغه به زما خلق تلو ته پرې نه ږدی. (۲۲) بیا تہ هغه ته ووايه چې مالک خدائ فرمائی چې، بنی اسرائیل ما ته د مشر زوی په شان دی. (۲۳) ما تا ته وفرمائیل چې زما زوی پرېږده چې لار شی، چې هغه زما عبادت وکړی، خو تا انکار وکړو. نو زه به اوس ستا مشر زوی ووژنم.“ (۲۴) د مصر په لاره په یو سرائی کښې مالک خدائ موسیٰ له د دې دپاره راغلو چې هغه ووژنی. (۲۵) - (۲۶) نو د هغه بنځې، صفورې، یو تېره کاپه راواخستلو، هغې

خپل زوی دې سره سنت کړو او د سنت تیکه یې د موسیٰ پښو له وروړله. نو د سنت د وینې د رواج په وجه هغې موسیٰ ته ووئیل، ”ته زما دپاره د وینې خاوند یې.“ نو مالک خدای د موسیٰ ژوند بچ کړو. ﴿۲۷﴾ بیا مالک خدای هارون ته وفرمائیل، ”د موسیٰ سره ملاوېدو له صحرا ته لاړ شه.“ نو هغه د هغه سره د خدای پاک په غره کېښې ملاوېدو له لارو، او چې کله هغه د هغه سره ملاو شو، نو هغه یې ښکل کړو. ﴿۲۸﴾ بیا موسیٰ هارون ته هغه هر څه وفرمائیل څه چې مالک خدای د فرمائیلو دپاره لېږلې وو، هغه د هغه معجزو په حقله هم هغه ته وفرمائیل د کومو چې مالک خدای د کولو حکم ورکړې وو. ﴿۲۹﴾ نو موسیٰ او هارون مصر ته لاړل او د بنی اسرائیلو ټول مشران یې په یو ځای راغونډ کړل. ﴿۳۰﴾ هارون هغوی ته هر څه وفرمائیل څه چې مالک خدای موسیٰ ته فرمائیلی ؤو او د خلقو په مخکښې یې هغه ټولې معجزې وکړې. ﴿۳۱﴾ نو د هغوی یقین وشو، او چې کله هغوی واورېدل چې مالک خدای هغوی له راغلي وو او چې کوم ظلم په هغوی کېدلو هغه یې لیدلې وو، نو دوی سجده وکړه او د مالک خدای عبادت یې وکړو.

د حضرت موسیٰ او حضرت هارون د مصر

بادشاه په مخکښې ودرېدل

۵ ﴿۱﴾ د دې نه پس موسیٰ او هارون د فرعون دربار ته لاړل او هغه ته یې وفرمائیل، ”مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک فرمائی چې، زما خلق تلو ته پرېږده چې دوی زما د عزت دپاره په صحرا کېښې اختر وکړی.“ ﴿۲﴾ خو فرعون

ترې تپوس وکړو، ”دا مالک خدای څوک دی؟ زه ولی د هغه
 خبره ومنم او بنی اسرائیل تلو ته پرېږدم؟ نه زه مالک خدای
 پېژنم، او نه به بنی اسرائیل تلو ته پرېږدم.“ (۳) موسی او
 هارون ورته وفرمائیل، ”د عبرانیانو خدای پاک مونږ ته په
 خپله راڅرگند شوی دی. مونږ پرېږده چې په صحرا کېښي
 درې ورځې سفر وکړو چې مالک خدای زمونږ خدای پاک ته
 قربانی پېش کړو. که مونږ داسې ونه کړل، نو هغه به مونږ په
 ویا یا په جنگ ووژني.“ (۴) فرعون موسی او هارون ته
 ووئیل، ”تاسو ولی دا خلق د خپل کار نه وباسئ؟ پرېږدئ چې
 هم دغه کار کوی. (۵) گورئ، تاسو خلق د مصریانو نه ډېر
 زیات شوی یئ. او اوس تاسو دا هم غواړئ چې دوی کار
 بس کړی.“ (۶) هم په هغه ورځ فرعون د دوی سختو
 مصریانو مشرانو او بنی اسرائیلو آفسرانو له حکم ورکړو
 چې، (۷) ”د خبستو جوړولو دپاره خلقو ته بوس ورکول بند
 کړئ. دوی لېږئ چې په خپله یې ځان له راغونډوی. (۸) او
 هم هغه هومره خبستې ترې نه غواړئ چې څومره یې مخکېښي
 جوړولې، تاسو پرې یوه هم مه کموئ. دوی خو کار نه کوی،
 نو ځکه دوی هر وخت منتونه کوی چې زه دوی پرېږدم چې
 لاړ شی او خپل خدای پاک ته قربانی پېش کړی. (۹) په دې
 خلقو د مخکېښي نه نور هم سخت کار کوئ او په داسې کار
 یې آخته کړئ چې د دې دروغو خبرو اورېدو وخت هم
 ورسره نه وی.“ (۱۰) د هغوی نه سخت کار اخستونکی
 مشران او د دوی آفسران بهر لاړل او بنی اسرائیلو ته یې
 ووئیل، ”فرعون وئیلی دی چې هغه به تاسو له نور بوس نه
 درکوی. (۱۱) هغه وائی چې تاسو ځئ او چې چرته هم تاسو د
 خپلو ځانونو دپاره بوس راپېدا کولئ شی نو پېدا یې کړئ،

خو د خبستو د جوړولو په شمېر کښې به کمې نه راولی.“

۱۲ نو خلق د مصر ټول ملک کښې خواره شول چې بوس راجمع کړی. ۱۳ د هغوی سختو مشرانو په دوی زور راوړلو چې هره ورځ به هم هغه هومره خبستې جوړوی چې څومره یې مخکښې جوړولې چې کله هغوی ته بوس ملاوېدل. ۱۴ د هغوی سختو مصریانو مشرانو بنی اسرائیل آفسران وهل، کوم چې هغوی د دې کار مشران مقرر کړی وو. ورته یې وئیل، ”تاسو ولې هم هغه هومره خبستې نه جوړوئ لکه چې څومره تاسو مخکښې جوړولې؟“ ۱۵ نو د بنی اسرائیل آفسران راغلل او فرعون ته یې فریاد وکړو، ”بادشاه سلامت، زموږ سره داسې ولې کیرې؟“ ۱۶ موږ له بوس نه راکوی، خو بیا هم هغوی د خبستو جوړولو حکم راکوی او گوره، موږ وهلې هم شو. خو دا ستا د خپلو خلقو غلطی ده.“ ۱۷ فرعون ورته ووئیل، ”تاسو ناراسته یئ او کار کول نه غواړئ، نو دا ځکه تاسو منت کوئ چې زه تاسو تلو ته پرېږدم چې مالک خدای ته قربانی پېش کړئ. ۱۸ اوس واپس کار له لار شئ. تاسو له به هغوی لږ بوس هم نه درکوی، خو اوس به خامخا هم هغه هومره خبستې جوړوئ.“ ۱۹ د بنی اسرائیل آفسرانو ته پته ولگېده چې دوی په بد حالت کښې دی، چې کله هغوی ته ووئیلې شول چې دوی به هره ورځ هم هغه هومره خبستې جوړوی چې څومره یې مخکښې جوړولې. ۲۰ چې څنگه دوی د فرعون د دربار نه راووتل، نو دوی د موسی او هارون سره ملاو شول، ځکه چې هغوی د دوی انتظار کولو. ۲۱ دوی موسی او هارون ته ووئیل، ”مالک خدای دې په خپله ستاسو عدالت وکړی او سزا دې درکړی ځکه چې تاسو د فرعون او د هغه د درباریانو په زړونو کښې نفرت

پیدا کړې دے. تاسو هغه له زموږ د قتل بهانه ورکړې ده.

د حضرت موسیٰ مالک خدای ته شکایت کول

۲۲) بیا موسیٰ مالک خدای ته واپس وگرځېدو او ورته یې وفرمائیل، ”مالک خدایه، ته د دې خلقو سره ولې بد سلوک کوې؟ تا زه ولې دلته رالېږلې یم؟“ ۲۳) ما چې کله هم د فرعون سره ستا په نوم خبرې کړې دی، نو هغه د دوی سره بد سلوک کړې دے. او تا د خپلو خلقو مدد نه دے کړې.

۶) بیا مالک خدای موسیٰ ته وفرمائیل، ”اوس به ته وگورې چې زه د فرعون سره څه کوم. زه به خپل زور سره هغه دې ته مجبور کړم چې زما خلق تلو ته پرېږدی، زه به د خپل لوی طاقت نه کار واخلم چې فرعون هغوی د ملک مصر نه وشړی.“

د خدای پاک حضرت موسیٰ راغوبستل

۲) خدای پاک موسیٰ ته وفرمائیل، ”زه مالک خدای یم. ۳) زه د قادر خدای په توگه ابراهیم، اسحاق او یعقوب ته راڅرگند شوم، خو ما خپل ځان په هغوی باندې د خپل پاک نوم ”مالک خدای“ په توگه ونه پېژندلو. ۴) ما د هغوی سره د کنعان ملک ورکولو لوظ هم وکړو، هغه ملک په کوم کبښې چې دوی د مسافرو په شان اوسېدلی و. ۵) اوس ما د بنی اسرائیلو فریاد اورېدلی دے ځکه چې مصریان د دوی نه د نوکرانو په شان کار اخلي. زه به د دوی سره خپل لوظ پوره

ڪوم. (۶) نو بنی اسرائیلو ته ووايه چې زه هغوی ته وایم چې زه مالک خدای یم، زه به تاسو بچ ڪرم او زه به تاسو د مصریانو د غلامی نه آزاد ڪرم. زه به د خپل لوی طاقت نه ڪار واخلیم او مصریانو له به سخته سزا ورکرم او زه به تاسو خلاص ڪرم. (۷) زه به تاسو خپل خلق جو ڪرم او زه به ستاسو خدای پاک یم. تاسو ته به پته ولگی چې زه مالک خدای ستاسو خدای پاک یم چې ڪله زه تاسو په مصر کڻي د غلامی نه آزاد ڪرم. (۸) زه به تاسو هغه ملڪ ته راویم چې د کوم ما ابراهیم، اسحاق او یعقوب له د ورکولو پوځ لوظ ڪري و، دا ملڪ به ستاسو میراث وی. زه مالک خدای یم. (۹) موسی بنی اسرائیلو ته دا وفرمائیل خو دوی د هغه خبره وانه وریډله، ځکه چې د هغوی د سختي غلامی په وجه دوی همت بائیلے وو. (۱۰) بیا مالک خدای موسی ته وفرمائیل، (۱۱) ”لاڙ شه او د مصر بادشاه فرعون ته ووايه چې هغه دې بنی اسرائیل د دې ملڪ نه تلو ته پرږدی.“ (۱۲) خو موسی ورته وفرمائیل، ”بنی اسرائیل چې زما خبره نه اوری، نو فرعون به پي ځنگه واورى؟ زه خو په خبرو ڪولو کڻي تکره نه یم.“ (۱۳) مالک خدای موسی او هارون له حکم ورکړو چې، ”بنی اسرائیلو او د مصر بادشاه فرعون ته ووايئ چې ما تاسو له حکم درکړي دے چې بنی اسرائیل د مصر نه بهر بوځئ.“

د حضرت موسی او حضرت هارون نسب نامه

(۱۴) د یعقوب د مشر زوی، د روبین دا څلور زامن و، حنوک، فلو، حصرون او ڪرمی، دا د هغه قبیلو پلار نيکه و

چې په دې نومونو يادېږي. (۱۵) د شمعون دا شپږ زامن ؤو،
يماېل، يمين، اهد، يکين، صحر او ساؤل د کنعاني بنځې
زوى، دا د هغه قبيلو پلار نيکه ؤو چې په دې نومونو يادېږي.
(۱۶) د ليوى دا درې زامن ؤو، جيرسون، قهات او مرارى، دا
د هغه قبيلو پلار نيکه ؤو چې په دې نومونو يادېږي. د ليوى
ټول عمر يو سل اووه دېرش کاله وو. (۱۷) د جيرسون دوه
زامن ؤو، لېنى او سمعى او د هغوى ډېر اولاد وو. (۱۸) د
قهات څلور زامن ؤو، عمّرام، اِضهار، حبرون او عْزى اېل. د
قهات ټول عمر يو سل درې دېرش کاله وو. (۱۹) د مرارى
دوه زامن ؤو، محلى او موشى. دا د ليويانو قبيلې او اولاد
دے. (۲۰) عمّرام د خپل پلار، خور يوکېد واده کړه، چې د
هغې نه يې هارون او موسى پېدا شول. د عمّرام ټول عمر يو
سل اووه دېرش کاله وو. (۲۱) د اِضهار درې زامن ؤو،
قورح، نفج او زکرى. (۲۲) د عْزى اېل هم درې زامن ؤو،
ميسائيل، الصفن او ستري. (۲۳) هارون د عمى نداب لور
اليسبع واده کړه چې هغه د نحشون خور وه، د هغې نه يې
ندب، ابيهو، الى عزر او اِتمر پېدا شول. (۲۴) د قورح درې
زامن ؤو، اسير، القنه او ابياسف، دوى د قورح قبيلو پلار
نيکه ؤو. (۲۵) د هارون زوى، الى عزر، د فوطئيل د لويو نه
يوه لور واده کړه، چې د هغې نه يې فينحاس پېدا شو. دا د
ليوى قبيلې د قومونو او کورنو مشران ؤو. (۲۶) هارون او
موسى هغه کسان ؤو چا ته چې مالک خدائى وفرمائيل چې،
”د بنى اسرائيلو قبيلې د مصر نه بهر بوځئ.“ (۲۷) دا هغه
کسان ؤو چا چې د مصر بادشاه فرعون ته ووئيل چې بنى
اسرائيل د مصر نه بهر تلو ته پرېږده.

د مالک خُدائِ حضرت موسیٰ او حضرت هارون له حُکم ورکول

﴿٢٨﴾ چې کله مالک خُدائِ د مِصر په مُلک کښې موسیٰ ته وفرمائیل چې، ﴿٢٩﴾ ”زۀ مالک خُدائِ یم. چې زۀ تا ته خۀ وایم هغه هر خۀ د مِصر بادشاه فرعون ته ووايه.“ ﴿٣٠﴾ خو موسیٰ مالک خُدائِ ته وفرمائیل، ”تا ته پته ده چې زۀ په خبرو کولو کښې تکره نه یم، نو فرعون به زما خبره څنگه واورى؟“

٧ ﴿١﴾ مالک خُدائِ موسیٰ ته وفرمائیل، ”گوره، زۀ تا فرعون ته د خُدائِ په شان جوړوم او ستا ورور هارون به ستا د پېغمبر په توگه د هغه سره خبرې کوی. ﴿٢﴾ چې څنگه ما حُکم درکړې دے هارون ته هغه هر خۀ ووايه او هغه به فرعون ته ووايي چې بنی اسرائیل د هغه د مُلک نه تلو ته پرېږدی. ﴿٣﴾-﴿٤﴾ خو زۀ به د فرعون زړۀ سخت کړم. کۀ زۀ هر څومره زیاتې نښې او معجزې په مِصر کښې ښکاره کړم خو هغه به ستا خبره وانه وری. بیا به زۀ د مِصريانو خلاف د خپل لوی طاقت نه کار واخلم او دوی له به سخته سزا ورکړم. او زۀ به د خپل قوم خلق، بنی اسرائیل د مِصر مُلک نه وباسم. ﴿٥﴾ نو مِصريانو ته به پته ولگي چې زۀ مالک خُدائِ یم، چې کله زۀ د دوی خلاف خپل لاس اوچت کړم نو بنی اسرائیل د هغوی د مُلک نه بهر بوځم.“ ﴿٦﴾ موسیٰ او هارون هم هغسې وکړل، لکه څنگه چې مالک خُدائِ حُکم ورکړې وو. ﴿٧﴾ په هغه وخت چې کله دوی فرعون سره خبرې وکړې، موسیٰ د اتیاو کالو وو او هارون د درې اتیاو

د حضرت هارون امسا

⑧ مالک خدای موسیٰ او هارون ته وفرمائیل، ⑨ ”کله چې فرعون تاسو ته ووائی چې تاسو یوه معجزه ښکاره کړئ، نو هارون ته ووايه چې خپله امسا راواخلي او د فرعون په مخکښې پې وغورزوی، نو یو مار به ترې نه جوړ شی.“ ⑩ نو موسیٰ او هارون فرعون له لارل او هغه شان پې وکړل چې څنگه مالک خدای حکم ورکړی وو. هارون خپله امسا د فرعون او د هغه د درباریانو په مخکښې وغورزوله، نو یو مار ترې نه جوړ شو. ⑪ نو فرعون هم خپل د غیب علم لرونکی خلق او جادوگران راوغوښتل او هغوی هم د جادو په ذریعه هم هغه شان وکړل. ⑫ هغوی خپلې امساگانې وغورزولې او د امساگانو نه ماران جوړ شول. خو د هارون امسا د هغوی امساگانې تېرې کړې. ⑬ خو د فرعون زړه تر اوسه پورې سخت وو. لکه څنگه چې مالک خدای فرمائیلی وو، هغه به د موسیٰ او هارون خبره نه اورېدله.

په مصر اول افت: د نیل دریا د اوبو نه وینه

جوړېدل

⑭ بیا مالک خدای موسیٰ ته وفرمائیل، ”د فرعون زړه سخت دی، هغه خلق تلو ته نه پرېږدی. ⑮ په سحر کښې فرعون له لار شه چې کله هغه د نیل دریا ته کوزېږی. د خپل ځان سره هغه امسا هم یوسه چې مار ترې نه جوړ

شوی و و او د دریاب په غاړه هغه ته ودرېږه. (۱۶) بیا فرعون ته ووايه چې مالک خدای د عبرانیانو خدای پاک، زه رالېږلې يم چې تا ته ووايم چې د هغه خلق تلو ته پرېږده چې دوی په صحرا کېنې د هغه عبادت وکړي. خو گوره، تا تر اوسه پورې دا خبره ونه منله. (۱۷) نو اوس، بادشاه سلامت، مالک خدای به یو داسې کار وکړي چې تا ته پته ولگي چې هغه په رښتیا مالک خدای دی. گوره، زما په لاس کېنې چې کومه امسا ده زه د دریاب اوبه په دې وهم او د اوبو نه به وینه جوړه شی. (۱۸) کبان به مړه شی او د دریاب اوبه به دومره سخت بوی شروع کړي چې مصریان به ترې اوبه نه شی څښلې. (۱۹) مالک خدای موسی ته وفرمائیل، ”هارون ته ووايه چې خپله امسا راواخلي او د مصر ټولو اوبو په طرف یعنی دریابونو، نهرونو او ښوونو دپاسه ونیسي. نو د اوبو نه به وینه جوړه شی او د مصر په ټوله زمکه به وینه وی، داسې د لرگی په لوبنو او د خټې په منگو کېنې به هم وی.“ (۲۰) نو موسی او هارون هم هغسې وکړل چې څنگه مالک خدای حکم کړی وو. د فرعون او د هغه درباریانو په مخکېنې، هارون خپله امسا اوچته کړه او د دریاب اوبه یې پرې ووهلې او د دریاب د ټولو اوبو نه وینه جوړه شوه. (۲۱) په دریاب کېنې کبان مړه شول او دومره سخا بوی یې کولو چې مصریانو د دریاب نه اوبه نه شوې څښلې. او د مصر په ټول ملک کېنې وینه وه. (۲۲) بیا د فرعون جادوگرانو د خپل جادو په ذریعه هم دغه شان وکړل او د فرعون زړه هم هغه شان سخت وو. لکه څنگه چې مالک خدای فرمائیلی وو، هغه د موسی او هارون د خبرې اورېدو نه انکار وکړو. (۲۳) فرعون راوگرځېدو او خپل محل ته لاړو، دا خبره یې

زړه ته بشکته نه کړه. (۲۴) ټولو مصریانو د څښلو د اوبو د پاره د درياب غاړه وکنستله، ځکه چې هغوی د درياب اوبه نه شوې څښلې. (۲۵) چې مالک خدای په درياب افت راوستلې وو نو اووه ورځې د هغې نه پس تېرې شوې.

په مصر دویم افت: چيندځي

۸ (۱) بيا مالک خدای موسی ته وفرمائيل، ”فرعون له ورشه او هغه ته ووايه چې مالک خدای فرمائی، زما خلق تلو ته پرېږده چې دوی زما عبادت وکړي. (۲) که تا انکار وکړو، نو زه به ستا په ټول ملک داسې افت راولم چې په چيندځو به يې پټ کړم. (۳) د نیل درياب به د بې شمېره چيندځو نه پک وی. دا به ستا محل، ستا د ځملاستو کوټې او کټ ته، ستا د درباريانو او د خلقو کورونو ته او ستاسو تنورونو او د اوږو ښانکونو ته به هم دروخېږي. (۴) چيندځي به په تا، ستا په خلقو او ستا په ټولو درباريانو دروخېږي.“

(۵) مالک خدای موسی ته وفرمائيل، ”هارون ته ووايه چې خپله امسا د دريابونو، نهرونو او ډنډونو دپاسه ونيسه او چيندځي به د مصر په ملک وروخېږي.“ (۶) نو هارون دا د ټولو اوبو دپاسه ونيوله او چيندځي راوختلې او ټول ملک يې پټ کړو. (۷) خو جادوگرانو د جادو نه کار واخستلو او دوی هم چيندځي جوړې کړې او د مصر ملک ته يې راوړې.

(۸) نو فرعون موسی او هارون راوغوښتل او ورته يې ووييل، ”مالک خدای ته سوال وکړئ چې دا چيندځي لري کړي، نو زه به ستاسو خلق تلو ته پرېږدم، نو چې دوی به مالک خدای ته قرباني پېش کړي.“ (۹) موسی ورته

وفرمائیل، ”بادشاه سلامت، تہ صرف وخت مقرر کرہ چہ
 زہ ستا، ستا درباریانو او ستا د خلقو دپارہ سوال وکرم، چہ
 تہ او ستاسو کورونہ د چیندخو نہ خلاص شی او د نیل
 دریاب نہ بغبر بہ ہیچرتہ ہم پاتہ نہ شی.“ ﴿۱۰﴾ فرعون ورتہ
 ووئیل، ”سبا زما دپارہ سوال وکرم.“ موسیٰ ورتہ وفرمائیل،
 ”زہ بہ ہم دغسہ وکرم لکہ څنگہ چہ تا ووئیل نو بیا بہ تا تہ
 پتہ ولگی چہ د مالک خدای زمونر د خدای پاک پہ شان بل
 ہیخ څوک ہم نشته. ﴿۱۱﴾ تہ، ستا درباریان او ستا خلق بہ د
 چیندخو نہ خلاص شی او د نیل دریاب نہ غبر بہ ہیچرتہ ہم
 پاتہ نہ شی.“ ﴿۱۲﴾ بیا موسیٰ او ہارون د فرعون د دربار نہ
 لاپل. چہ کلہ موسیٰ مالک خدای تہ سوال وکرو چہ ہغہ
 چیندخہ لری کری کومہ چہ ہغہ پہ فرعون راوستہ وہ،
 ﴿۱۳﴾ نو مالک خدای ہم ہغہ شان وکړل چہ څنگہ موسیٰ
 فرمائیلی ؤو او پہ کورونو، صحنونو او پہ پتو کبہ چیندخہ
 مری شوہ. ﴿۱۴﴾ مصریانو دا راغونڈی کری او لوی دبری یی
 ترہ جوړ کړل او ټول ملک سخا بوی کولو. ﴿۱۵﴾ فرعون چہ
 کلہ دا ولیدل چہ خبر شو، نو ہغہ بیا خپل زرہ سخت کرو،
 لکہ څنگہ چہ مالک خدای فرمائیلی ؤو، چہ فرعون بہ د
 موسیٰ او ہارون خبرہ نہ اوری.

پہ مصر دریم افت: ماشی

﴿۱۶﴾ مالک خدای موسیٰ تہ وفرمائیل، ”ہارون تہ وواہ چہ
 زمکہ پہ خپلہ امسا ووهہ، نو د ټول مصر د ملک خاورہ نہ
 بہ ماشی جوړ شی.“ ﴿۱۷﴾ نو ہارون زمکہ پہ خپلہ امسا ووهلہ
 او د مصر د ملک د ټولہ خاورہ نہ ماشی جوړ شول، چہ

ٽول خلق او خُناور يې پٽ کړل. (١٨) جادوگرانو هم زمکه ووهله چې د خپل جادو نه کار واخلي چې ماشی راوولی، خو دوی ناکام شول. نو ماشی په بنيادمو او خُناورو پورې انبستی ؤو، (١٩) بيا جادوگرانو فرعون ته ووييل، ”دا د خُدائِ پاک کار دى.“ خو د فرعون زړه سخت وو، لکه څنگه چې مالک خُدائِ فرمائیلی ؤو، چې فرعون به د موسى او هارون خبره نه اوری.

په مصر څلورم افت: مچان

(٢٠) بيا مالک خُدائِ موسى ته وفرمائيل، ”سبا سحر وختی لار شه او د فرعون سره ملاو شه چې کله هغه درياب ته ځی، نو هغه ته ووايه چې مالک خُدائِ فرمائی، زما خلق تلو ته پرېږده چې دوی زما عبادت وکړی. (٢١) که تۀ زما خلق تلو ته پرې نه ږدې، نو زۀ به په تا، ستا په درباريانو او ستا په خلقو بې شمېره مچان نازل کړم، د مصريانو کورونه به د مچانو نه پک وی او زمکه به ورباندې پټه وی. (٢٢) خو په هغه ورځ به زۀ د جشن علاقه بچ کړم، چرته چې زما خلق اوسيری، نو هلته به مچان ببخی نه وی. زۀ چې داسې وکړم نو تا ته به پته ولگی چې زۀ مالک خُدائِ، په دې مُلک کبني حاضر يم. (٢٣) او زۀ به د خپلو خلقو او ستا د خلقو په مينځ کبني فرق راوړم. دا نښه به سبا څرگنده شی.“ (٢٤) مالک خُدائِ هم داسې وکړل او بې شمېره مچان د فرعون محل ته او د هغه د درباريانو کورونو ته رانوتل. د بې شمېره مچانو په وجه د مصر ټول مُلک وران شو. (٢٥) نو فرعون موسى او هارون راوغوښتل او ورته يې ووييل، ”لار شئ او هم په دې

مُلک کبني خپل خُداي پاک ته قرباني پېش کړي. “ (۲۶) خو موسی ورته وفرمائيل، ”داسې کول به ټيک نه وي، چې کوم خُناور مونږ قرباني کُوو او مونږ يې مالک خُداي خپل خُداي پاک ته پېش کُوو د هغې په وجه به مصریان نفرت کوي. که د دې خُناورو د حلالولو په وجه مصریان زمونږ نه نفرت وکړي نو چې چرته هغوی مونږ وويني، نو مونږ به سنگسار کړي. (۲۷) مونږ به خامخا په صحرا کبني درې ورځې سفر کُوو چې مالک خُداي خپل خُداي پاک ته په صحرا کبني قرباني پېش کړو، لکه څنگه چې هغه مونږ له حُکم راکړي دے. “ (۲۸) نو فرعون وويل، ”زه به تاسو تلو ته پرېږدم چې مالک خُداي، خپل خُداي پاک ته په صحرا کبني قرباني پېش کړي، خو تاسو ډېر لرې مه ځي. زما دپاره سوال وکړه. “ (۲۹) موسی ورته وفرمائيل، ”چې څنگه زه لاړ شم، نو زه به مالک خُداي ته سوال وکړم چې سبا ستا، ستا د درباريانو او ستا د خلقو نه مچان لاړ شي. خو چې بيا ته مونږ له دوکه رانه کړي او چې خلق د تلو نه ايسار نه کړي چې مالک خُداي ته قرباني وکړي. “ (۳۰) موسی د فرعون د دربار نه لاړو او مالک خُداي ته يې سوال وکړو، (۳۱) نو مالک خُداي د موسی سوال قبول کړو. مچان د فرعون، د هغه د درباريانو او د هغه د خلقو نه لاړل، يو مچ هم پاتې نه شو. (۳۲) خو دا ځل هم فرعون زړه سخت کړو او بيا يې خلق تلو ته نه پرېښودل.

په مصر پينځم افت: د خُناورو مړه کېدل

١) بيا مالڪ خُدايٰ موسيٰ ته وفرمائيل، ”فرعون له لار

شه او ورته ووايه چي مالڪ خُدايٰ، د عبرانيانو خُدايٰ پاك فرمائي، چي زما خلق تلو ته پرپرده چي زما عبادت وکړي.

٢) خو که تۀ انکار کوې او هغوي بيا هم تلو ته نۀ پرپردي،

٣) نو گوره، زۀ به ستا په ټولو خُناورو، ستا په آسونو،

خرونو، اوبسانو، خاروو، گډو او چپلو سخته بيماري

درولبږم. ٤) زۀ به د بني اسرائيلو او د مصريانو د خاروو په

مينخ کبني فرق راوالم او د بني اسرائيلو يو خاروې به هم نۀ

مري. ٥) ما مالڪ خُدايٰ سبا وخت د دې کار کولو دپاره

مقرر کړې دے. ٦) بله ورغ مالڪ خُدايٰ هم هغسې وکړل

لکه څنگه چي مالڪ خُدايٰ فرمائيلى ؤو. د مصريانو ټول

خاروي مړۀ شول، خو د بني اسرائيلو يو خاروې هم مړ نۀ

شو. ٧) فرعون ټپوس وکړو چي څۀ شوي ؤو او هغۀ ته

ووئيلے شول چي د بني اسرائيلو يو خاروې هم مړ نۀ شو.

خو د هغۀ زړۀ سخت وو او هغۀ به خلق تلو ته نۀ پرېښودل.

په مصر شپږم افت: دانې

٨) بيا مالڪ خُدايٰ موسيٰ او هارون ته وفرمائيل، ”د بتي نه

يو څو لپي ايرې راواخلي، دا به موسيٰ د فرعون په مخکبني د

آسمان طرف ته لږه کړي. ٩) دا به د دوړې په شان د مصر

په ټول ملک کبني خورې شي او په هر ځاي کبني به دا دانې

په خلقو او خُناورو راوخېږي.“ ١٠) نو هغوي ايرې

راواخستلې او د فرعون په مخکبني ودرېدل، موسيٰ دا د

آسمان طرف ته لږه کړې، نو په خلقو او خُناورو باندې دانې

راوختلې او سخا شوې. ١١) جادوگران د دې قابل نۀ ؤو چي

د موسیٰ په مخکښې ولاړ وې، ځکه چې د نورو ټولو
مصریانو په شان دوی هم په دانو پټ وو. (۱۲) خو مالک
خدای د فرعون زړه سخت کړو، لکه څنگه چې هغه فرمائیلي
وو، چې فرعون به د موسیٰ او هارون خبره نه اوری.

په مصر اوؤم افت: ډلی

(۱۳) بیا مالک خدای موسیٰ ته وفرمائیل، ”سحر وختی پاڅه
او د فرعون په مخکښې ودرېږه او هغه ته ووايه چې مالک
خدای، د عبرانیانو خدای پاک فرمائی، چې زما خلق تلو ته
پرېږده چې دوی زما عبادت وکړی. (۱۴) دا ځل به زه نه
صرف ستا درباریانو او ستا خلقو له سزا ورکوم، بلکې دغه
شان تا له به هم سزا درکوم، نو تا ته به پته ولگی چې په ټوله
دنيا کښې زما په شان بل هیڅ څوک هم نشته. (۱۵) که ما
خپل لاس اوچت کړې وې او ته او ستا خلق مې په بیمارو
وهلې وې، نو تاسو به د دنیا نه ورک شوی وئ. (۱۶) خو ما
ته د دې دپاره بادشاه کړې چې خپل طاقت ستا په ذریعه
څرگند کړم او چې زما نوم په ټوله دنیا کښې خور شی. (۱۷)
خو تر اوسه پورې ته خپل ځان ته لوی گورې او زما خلق
تلو ته نه پرېږدې. (۱۸) گوره، سبا دا وخت به زه ډلی ورووم،
چې داسې ډلی به کله د مصر په تاریخ کښې هم نه وی شوې.
(۱۹) اوس خپل څاروی راولئ او چې په پټو کښې ستاسو نور
څه هم وی هغه محفوظ ځای ته راوړئ. ډلی به په بهر پاتې
خلقو او ځناورو باندې وورېږی او ټول به مړه شی. (۲۰) د
فرعون کوم درباریان چې د مالک خدای د خبرې نه یرېدل
نو هغوی خپل نوکران او څاروی په منډه باندې کورونو ته

٢١) بوتل. خو چا چې د مالک خدائ خبرو ته غور و نه

نيولو نو هغوی خپل نوکران او څاروی بهر په پتو کښې

پرېښودل. ٢٢) بيا مالک خدائ موسی ته وفرمائیل، ”خپل

لاس کښې امسا آسمان ته پورته کړه، نو د مصر په ټول

مُلک، خلقو، ځناورو او په پتو کښې په ټولو بوټو به ږلی

وورپړی. “ ٢٣-٢٤) نو موسی خپله امسا آسمان ته پورته کړه

او مالک خدائ تندر او ږلی راولېږله او برېښنا زمکه ووهله.

مالک خدائ د ږلی یو لوی طوفان او آسمانی بجلی راولېږله.

د مصر په ټول تاریخ کښې هم داسې خراب طوفان کله هم نه

وو تېر شوی. ٢٥) د مصر په مُلک کښې بهر ټول ځناور او

خلق ږلی ووهل. ږلی په پتو کښې ټول بوټی وغورزول او ټولې

ونې یې ماتې کړلې. ٢٦) خو صرف د جشن په علاقه کښې،

چرته چې بنی اسرائیل اوسېدل، هلته لږه ږلی هم نه وه

ورېدلې. ٢٧) فرعون موسی او هارون راوغوښتل او ورته یې

وفرمائیل، ”دا ځل زما نه گناه شوې ده، مالک خدائ صادق

دے او زه او زما خلق بدعمله یو. ٢٨) مالک خدائ ته سوال

وکړه. نور مونږ دې ږلی او تندر و نه شو ټینگېدے. زه به

تاسو تلو ته پرېږدم، تاسو به دلته نور نه ایسارېږئ. “ ٢٩)

موسی هغه ته وفرمائیل، ”زه چې څنگه د ښار نه لار شم، نو

زه به د دُعا دپاره خپل لاسونه مالک خدائ ته پورته کړم. نو

تندر به بس شی او نوره ږلی به نه وورپړی، نو داسې به تا ته

پته ولگی چې زمکه د مالک خدائ ده. ٣٠) خو ما ته پته ده

چې ته او ستا درباریان اوس هم د مالک خدائ، خدائ پاک

نه نه یرېږئ. “ ٣١) سند او اوریشې تباہ شول، ځکه چې

اوریشې پخې وې او د سنډو بوټی غوټی شوی و. ٣٢) خو د

غنمو فصل خراب نه شو، ځکه چې دا وروستو پخیري. ٣٣)

موسیٰ د فرعون نه لاپرو او د بشار نه بهر ووتلو او خپل لاسونه
 یې مالک خدای ته پورته کړل. تندرونه، ږلی او باران هر څه
 ودرېدل. (۳۴) چې کله فرعون ته پته ولگېده چې طوفان ختم
 شو، نو هغه بیا گناه وکړه. هغه او د هغه درباریانو خپل
 زړونه سخت کړل (۳۵) او لکه چې څنگه مالک خدای د
 موسیٰ په ذریعه مخکښې فرمائیلې وُو، فرعون بنی اسرائیل
 تلو ته نه پرېښودل.

په مصر اتم افت: د قحطی ملخان

۱۰ (۱) بیا مالک خدای موسیٰ ته وفرمائیل، ”فرعون له
 لار شه. ما د هغه او د هغه د درباریانو زړونه سخت کړی
 دی، چې زه په دوی کښې خپلې دا معجزې څرگندې کړم (۲)
 او چې تاسو خپلو زامنو او نمسو ته وئیلې شئ چې کله ما
 معجزې څرگندې کړې نو ما د مصریانو نه څنگه کم عقل
 جوړ کړل. تاسو ټولو ته به پته ولگی چې زه مالک خدای یم.“
 (۳) نو موسیٰ او هارون فرعون له لارل او هغه ته یې
 وفرمائیل، ”مالک خدای، د عبرانیانو خدای پاک فرمائی چې،
 ته به تر کومې پورې زما د منلو نه انکار کوې؟ زما خلق تلو
 ته پرېږده، چې هغوی زما عبادت وکړی. (۴) که ته هم دغه
 شان انکار کوې، نو گوره، سبا به زه ستا ملک ته د قحطی
 ملخان درولېږم. (۵) دا به دومره زیات وی چې د زمکې مخ
 به پټ کړی او هیڅ څوک به هم زمکه نه شی کتلې. دا به هغه
 هر څه وخورى کوم چې ږلی نه دی تباه کړی، دغه شان هغه
 ونې به هم وخورى چې بیا راشنې کیږی. (۶) د قحطی
 مولخانو نه به ستاسو کورونه، ستا د ټولو درباریانو او ستا د

ٽولو خلقو ڪورونه پڪ شي. دا به د هغه هر خه نه بدتر وي
چي ڪوم ستا پلار نيڪه په تاريخ ڪبني ليدلي دي. ”بيا موسيٰ
راوگرخيدو او د فرعون نه لارو. ﴿٧﴾ د فرعون درباريانو هغه
ته ووييل، ”دا سره به تر ڪومي پوري مونڙ له تڪليف
راکوي؟ دا خلق تلو ته پربرده، نو چي دوي د مالڪ خدائ،
خپل خدائ پاڪ عبادت وڪري. تا ته پته نه لگي چي مصر
تباہ شو؟“ ﴿٨﴾ نو موسيٰ او هارون واپس فرعون له راوستي
شول، نو هغه دوي ته ووييل، ”تاسو لار شي او د مالڪ خدائ
د خپل خدائ پاڪ عبادت وڪري. خو ڏوڪ ڏوڪ به هي؟“
﴿٩﴾ نو موسيٰ ورته وفرمائيل، ”مونڙ به ٽول سره د خپلو
خوانانو او زرو جو. مونڙ به د خان سره خپل زامن، لونه،
گڏي، چبلي او خپل ڄاروي هم بوڄو، ڇڪه چي مونڙ به د
مالڪ خدائ په درناوي ڪبني اختر ڪو.“ ﴿١٠﴾ فرعون ووييل،
”زما دي په مالڪ خدائ قسم وي چي زه به تاسو هيڃڪله نه
پربردم چي خپلي سخي او بچي هم بوڄي. گوري، تاسو د خه
غلط ڪار منصوبه جوڙوي. ﴿١١﴾ نه، هيڃڪله هم نه. ڪه تاسو د
مالڪ خدائ عبادت ڪول غواڙي نو صرف سڙي تلي شي.“
نو موسيٰ او هارون د فرعون د دربار نه وشڙلي شول. ﴿١٢﴾
بيا مالڪ خدائ موسيٰ ته وفرمائيل، ”خپل لاس اوڀر ڪڙه
چي د مصر په ملڪ د قحطي ملخان راشي. چي د قحطي
ملخان راشي نو هر يو شين بوڙي به وڃوري، هر هغه څيز
چي د زلي نه بچ پاتي وي.“ ﴿١٣﴾ نو موسيٰ خپله امسا اوڀر
ڪڙه او مالڪ خدائ د نمرخاته طرف نه په هغه ملڪ باد
راولپڙلو چي په هغه ٽوله شپه او ٽوله ورڃ وچلبدو. چي ڪله
سحر شو نو دي باد د قحطي ملخان راوڙي و. ﴿١٤﴾ د قحطي
دي مولخانو د مصر ٽول ملڪ نيولي و. دا د قحطي د

مُولخانو د ټولو نه غټ لښکر وو چې نه د دې نه مخکښي ليدلې شوې وو او نه به بيا کله وليدلې شي. (۱۵) دوى د زمکې ټول مخ پټ کړو چې د دوى په وجه ملک تک تور شو، دوى هغه هر څه وخورل کوم چې د بړۍ نه پاتې ؤو، سره د هغه مېوې چې په ونو کښې وې. د مصر ټول ملک په ونو او بوټو کښې هيڅ يو شين څيز پاتې نه شو. (۱۶) نو فرعون سمدستی موسى او هارون راوغوښتل او ورته يې وويل، ”ما د مالک خدای، ستاسو خدای پاک او ستاسو خلاف گناه کړې ده. (۱۷) نو اوس دا يو ځل زما گناه معاف کړه او مالک خدای خپل خدای پاک ته سوال وکړه چې دا د مرگ افت زما نه لرې کړي.“ (۱۸) موسى د فرعون نه لارو او مالک خدای ته يې سوال وکړو. (۱۹) او مالک خدای هغه د نمرخاته باد په يو زورور نمرپرېواته باد بدل کړو، چې ټول د قحطۍ ملخان يې اوچت کړل او بحر قلزم ته يې يوړل. د مصر په ملک کښې يو د قحطۍ ملخ هم پاتې نه شو. (۲۰) خو مالک خدای د فرعون زړه سخت کړو او بنی اسرائيل يې تلو ته نه پرېښودل.

په مصر نهم افت: توره تياره

(۲۱) بيا مالک خدای موسى ته وفرمائيل، ”خپل لاس آسمان طرف ته اوږد کړه، نو د مصر په ټول ملک به تياره راشي، داسې تکه توره تياره چې چا ته به هيڅ هم نه ښکاري.“ (۲۲) موسى خپل لاس آسمان طرف ته اوچت کړو او درې ورځې په ټول مصر تکه توره تياره وه. (۲۳) مصريانو تر درېو ورځو پورې يو بل نه شو ليدلې او هيڅ څوک هم د خپل خپل خدای

نه ونه خوځېدل، خو چې په کوم ځای کېږي بنی اسرائیل اوسېدل هلته رڼا وه. (۲۴) فرعون موسیٰ راوغوښتلو او ورته یې وویل، ”تاسو لار شئی چې د مالک ځدای عبادت وکړئ، هم دغه شان ستاسو ښځې او بچي هم درسره تلئ شی. خو ستاسو گډې، چېلې او څاروی به خامخا دلته پاتې کېږي.“

(۲۵) خو موسیٰ ورته وفرمائیل، ”ته به مونږ له څاروی راکوې چې مونږ یې د قربانیانو او سوزېدونکې نذرانې په توگه مالک ځدای خپل ځدای پاک ته پېش کړو. (۲۶) مونږ به خپل څاروی د ځان سره بوحو، یو څاروې به هم نه پاتې کېږي. مونږ به په خپله څاروی خوښوو چې دې سره د مالک ځدای د خپل ځدای پاک عبادت وکړو. چې مونږ هلته رسېدلی نه یو مونږ ته پته نه لگی چې د کومو څاروو قربانی هغه ته پېش کړو.“ (۲۷) مالک ځدای د فرعون زړه سخت کړو او دوی یې تلو ته پرې نه ښودل. (۲۸) هغه موسیٰ ته وویل، ”د مخې نه مې ورک شه. نور چې زما وړاندې رانه شې. په کومه ورځ چې زما مخې ته راغلې نو مږ به شې.“ (۲۹) موسیٰ ورته وفرمائیل، ”تیک ده، تا ښه وویل، ته به بیا ما کله هم ونه ویني.“

په مصر لسم افت: مرگ

۱۱ (۱) بیا مالک ځدای موسیٰ ته وفرمائیل، ”زه به د مصر په فرعون او د هغه په خلقو یو آخری افت راولم. د هغې نه پس به هغه تاسو د دې ځای نه تلو ته پرېږدي. په رښتیا سره، هغه به تاسو ټول د دې ځای نه ویاسي. (۲) خلقو ته ووايه چې هر یو سرې د خپل گاونډي نه او هره یوه

بنځه به د خپلې گاونډۍ نه د سپينو زرو او سرو زرو کالی
 وغواړي. ﴿٣﴾ مالک خدای بنی اسرائیل د مصریانو په نظر
 کښې درانه کړی دی. د دې نه علاوه، په خپله موسی هم د
 مصر په ملک کښې د فرعون د درباریانو او د ټولو خلقو په
 مخکښې یو عزتمند سرې گڼلې شو. ﴿٤﴾ موسی بیا فرعون
 ته وفرمائیل، ”مالک خدای فرمائی چې تقریباً په نیمه شپه به
 زه د مصر نه تېر شم، ﴿٥﴾ د مصر په ملک کښې هر یو مشر
 زوی به مړ شی، د فرعون د مشر زوی نه واخله کوم چې په
 تخت کښې د وینځې تر هغه مشر زوی پورې کوم چې
 مېچنې ته ناست وی، او د څاروو ټول وړومبی پیدا شوی
 بچی به هم مړه شی. ﴿٦﴾ د مصر په ټول ملک کښې به داسې
 په زوره ژړا وی، چې نه به مخکښې کله شوې وی او نه به
 وشي. ﴿٧﴾ خو چې چرته بنی اسرائیل اوسیری نو هلته به
 خبر وی، دوی او د دوی په څاروو پسې به یو سپی قدر هم
 ونه غیږي. نو تا ته به پته ولگی چې زه، مالک خدای د
 مصریانو او بنی اسرائیلو په مینځ کښې فرق راولم. ﴿٨﴾
 موسی خپله خبره د دې وئیلو سره ختمه کړه، ”ستا ټول
 درباریان به ما له راشی او زما په مخکښې به ټیټ شی او
 دوی به زما منت وکړی چې خپل ټول خلق روان کړه او لاړ
 شه. د دې نه پس به زه لاړ شم.“ نو موسی د قهره تک سور
 وو چې د فرعون نه لاړو. ﴿٩﴾ بیا مالک خدای موسی ته
 وفرمائیل، ”فرعون به ستا خبره ځکه وانه وری، چې زه د
 مصر په ملک کښې نورې معجزې هم وکړم. ﴿١٠﴾ موسی او
 هارون د فرعون په مخکښې دا ټولې معجزې وکړې، خو
 مالک خدای به د فرعون زړه سختولو او هغه به بنی اسرائیل
 د هغه د ملک نه تلو ته نه پرېښودل.

۱ مالک خدای د مصر په ملک کبني موسی او
 هارون ته وفرمائیل، ۲ ”دا میاشت به ستاسو دپاره د کال
 اولنی میاشت وی. ۳ د بنی اسرائیلو ټول قوم ته دا وویئ
 چې، د دې میاشتی په لسمه ورځ به هر سرې د خپل خاندان
 دپاره یو گډورې یا د چپلی بچے راولی. ۴ او که چرې د
 چا په خاندان کبني د ټول څاروی خوړلو والا کسان کم وی،
 نو هغه دې د خپل گاوندی سره چې د هغه د کور په خوا
 کبني اوسیری، په شریکه د کسانو د شمېر په مطابق گډورې
 یا د چپلی بچے راولی او هر یو کس ته دې د خوراک په
 مطابق حصه ملاو شی. ۵ تاسو به یو گډورې یا د چپلی
 بچے خوښ کړئ، خو دا دې خامخا د یو کال نر وی چې
 هیڅ عیب په کبني نه وی. ۶ نو د دې میاشتی د څوارلسمې
 ورځې په ماښام، د بنی اسرائیلو ټول قوم به دا څاروی حلال
 کړی. ۷ خلق دې د هغه وینې نه لږه وینه واخلي او د
 دروازو په چوکاټونو او پاسنی درشل باندې دې ولگوی، د
 کورونو په هغه چوکاټونو چرته چې هغوی دا څاروی خوری.
 ۸ په هغه شپه دې غوښه په اور ورته کړې شی او د ترخو
 بوتو او د پتیرې روتی سره دې وخوړلې شی. ۹ د دې
 څاروی نه څه کچه او یا یشېدلي څیز مه خوری، بلکې دا ټول
 وړیت کړئ او سره د سر، پښو او دننی ټولو اندامونه یې
 وخوری. ۱۰ تر سحره پورې په دې کبني هیڅ هم باقی مه
 پرېږدئ، خو که پاتې شی نو هغه وسوزوئ. ۱۱ دا به تاسو
 زر زر خوری، ځکه چې تاسو به د سفر دپاره ملا تړئ،
 ستاسو په پښو به پېزار وی او ستاسو په لاسونو کبني به

امساگانی وی. دا زما یعنی د مالک خدائ په درناوی کبني د
فسحي اختر دے. (۱۲) په هغه شپه به زه د مصر ملک نه
تبربرم او هر وپومبي پيدا شوے نر انسان او حېوان به
ووژنم او د مصر ټولو معبودانو له به سزا ورکړم، زه مالک
خدائ يم. (۱۳) په چوکاټونو د وينې نښه به ما ته هغه کورونه
په نښه کوی چې تاسو په کبني اوسېرئ. چې کله زه
مصريان هلاکوم او زه دې وينې ته گورم، نو د خه نقصان
رسولو نه بغير به ستاسو نه تبر شم. (۱۴) تاسو په دې ورځ
خامخا اختر کوئ چې تاسو ته هغه خه درياديږي چې ما
مالک خدائ خه کړی دی. دغه اختر په راتلونکی وختونو
کبني همپشه دپاره کوئ.

د پتيرې روتی اختر

(۱۵) مالک خدائ وفرمائيل، "تاسو به اووه ورځي خمبیره
شوې پخه روتی نه خورئ، صرف پتيره روتی به خورئ. په
وپومبي ورځ به تاسو د خپلو کورونو نه ټوله خمبیره لرې
کړئ، ځکه چې که په دې اووه ورځو کبني څوک خمبیره
شوې پخه روتی وخورئ، نو هغه کس به د بنی اسرائیلو نه نه
شی گنلے. (۱۶) په وپومبي ورځ او بيا په اوومه ورځ به تاسو
زما د عبادت دپاره يو ځای کېرئ. په دغه ورځو کبني به بل
يو کار هم نه کوئ خو د ځان دپاره صرف خوراک تيارولے
شی. (۱۷) د پتيرې روتی اختر کوئ، ځکه چې دا هغه ورځ ده
چې ما تاسو د مصر نه قبيله په قبيله راوويستلے. تاسو به په
راتلونکی وختونو کبني همپشه په دې ورځ اختر کوئ. (۱۸) د
وپومبي مياشتې د څوارلسمې ورځې د ماښام نه واخله د

یویشتمې ورځې تر ماښامه پورې، خمبیره شوې روتی مۀ خوری. (۱۹-۲۰) چې اووۀ ورځې ستاسو په کورونو کښې خمبیره پېدا نۀ شی، کۀ څوک هم خمبیره روتی و خوری کۀ هغه د دې مُلک وی یا مسافر وی، نو هغه کس به نور د بنی اسرائیلو نه نۀ شی گڼلے.

د فسحې اختر په اول ځل کول

(۲۱) موسی د بنی اسرائیلو ټول مشران راوغوښتل او هغوی ته یې وفرمائیل، ”په تاسو کښې دې هر یو کس یو گڼورے یا د چپلی بچے خوښ کړی او حلال یې کړئ، نو چې ستاسو خاندان د فسحې اختر وکړی. (۲۲) د وېلنی یوه گڼدی راواخلئ، دا د وینې په لوبښی کښې پُویه کړئ او دا وینه د خپلو کورونو د دروازو په چوکاټونو او په پاسنو دُرشلو باندې ولگوئ. په تاسو کښې دې یو کس هم د خپل کور نه تر سحره پورې نۀ وځی. (۲۳) چې کله مالک خُدای د مصر نه تېرېږی او مصریان هلاکوی، نو هغه به د دروازو په چوکاټونو او پاسنو دُرشلو باندې هغه وینه وگوری او د مرگ فرېشته به ستاسو کورونو ته پرې نۀ ږدی چې رانوحی او تاسو ووژنی. (۲۴) تاسو او ستاسو اولاد به خامخا همپشه دپاره دا اصول منئ. (۲۵) چې کله تاسو هغه مُلک ته ورننوحئ چې مالک خُدای د هغې درکولو وعده کړې ده، نو تاسو دا اختر هر کال کوئ. (۲۶) چې ستاسو اولاد ستاسو نه تپوس کوی چې، د دې اختر څۀ مطلب دے؟ (۲۷) تاسو به ورته وایئ چې دا د مالک خُدای په درناوی کښې د فسحې اختر قربانی ده، ځکه چې هغه په مصر کښې د بنی اسرائیلو د کورونو دپاسه تېر

شو. هغه مصریان هلاک کړل، خو مونږ یې بچ کړو. “ بنی اسرائیلو خپل سرونه ټیټ کړل او د مالک خدای عبادت یې وکړو. (۲۸) بیا بنی اسرائیل لاپل او هغه شان یې وکړل چې څنگه مالک خدای موسی او هارون له حکم ورکړې وو.

د آخری افت رارسېدل

(۲۹) په نیمه شپه کښې مالک خدای د مصر په ملک کښې ټول وپرومبی پیدا شوی زامن ووژل، د فرعون د زوی نه واخله کوم چې په تخت کښېناستو، د هغه قبدي د زوی پورې چې په قېدخانې کښې وو، د څاروو ټول وپرومبی پیدا شوی بچی هم ووژلې شول. (۳۰) په هغه شپه فرعون، د هغه درباریان او نور ټول مصریان راوینس شول. په ټول مصر کښې په چغو چغو ژړا کېدله، ځکه چې یو کور هم داسې نه وو چې مړې په کښې نه وو شوې. (۳۱) هم په هغه شپه بادشاه موسی او هارون راوغوښتل او ورته یې ووئیل، “تاسو دواړه او ټول بنی اسرائیل پاڅئ. زما د ملک نه ووځئ، لکه څنگه چې تاسو وئیل، نو لاپر شئ او د مالک خدای عبادت وکړئ. (۳۲) خپلې گډې، چېلې او څاروی د ځان سره بوځئ او لاپر شئ. او زما د برکت دپاره هم دعا وکړئ.” (۳۳) مصریانو په بنی اسرائیلو زور راوړو چې زر زر د هغه ملک نه ووځئ، دوی ووئیل، “که تاسو لاپر نه شئ نو مونږ به ټول مړه شو.” (۳۴) نو خلقو د پتیرې پېرو ښانکونه ډک کړل او په څادرو کښې یې وتړل او د ځان سره یې یوړل. (۳۵) بنی اسرائیلو هم هغسې کړی وو چې څنگه موسی ورته فرمائیلی وو او د مصریانو نه یې د سرو زرو او سپینو زرو کالی او

جامې غوښتلی ؤو. (۲۶) مالک خدای په مصریانو د دې خلقو قدر وکړو او چې دوی خه غوښتل هغوی ورکړل. نو داسې بنی اسرائیلو د مصریانو دولت لوټ کړو.

د بنی اسرائیلو د مصر نه تلل

(۲۷) بنی اسرائیلو د رعمسیس نه سکات پورې پېدل مزل وکړو. د بنخو او ماشومانو نه بغېر دا تقریباً شپږ لاکه سړی ؤو. (۲۸) سره د پېرو گډو، چپلو او څاروو، نور هم پېر خلق ورسره لاړل. (۲۹) دوی د هغه پېرو نه پتیره روتی پخې کړې چې کومې یې د مصر نه ځان سره راوړې وې، ځکه چې دوی د مصر نه ناڅاپی ویستلې شوی ؤو چې دومره وخت ورته ملاو نه شو چې د ځان دپاره خمبیره روتی یا نور خوراک تیار کړی. (۳۰) بنی اسرائیل په مصر کښې څلور سوه دېرش کاله اوسېدل. (۳۱) هم په هغه ورځ څلور سوه دېرش کاله پوره شول، چې د مالک خدای د خلقو ټولې قبیلې د مصر نه ووتلې. (۳۲) دا هغه شپه وه چې د مالک خدای په دوی نظر وو چې کله یې دوی د مصر نه راوویستل، نو دغه شپه به د همېشه دپاره مالک خدای ته وقف وی نو ټول بنی اسرائیل به په هم دې وجه په راتلونکی وخت کښې په دې شپه بېدار اوسېږی.

د فسحې اختر په حقله اصول

(۳۳) مالک خدای موسی او هارون ته وفرمائیل، ”دا د فسحې د اختر اصول دی. د بل ملک یو کس به هم د فسحې اختر خوراک نه خوری، (۳۴) خو چې کوم غلام تاسو په بیعه

اخستے وی دا خوراک خوڙلے شی خو تاسو به مخکڻي هغه سنت کوي. (۴۵) مسافر يا مزدور به دا نه شی خوڙلے. (۴۶) دا ٽول خوراک به په هغه کور کښي خوڙلے شی چې په کوم کښي دا تيار شوي وي، چې غوښه بهر راونه باسي او چې يو هډوکه هم مات نه کړي. (۴۷) د بني اسرائيلو ټول قوم به دا اختر کوي، (۴۸) خو چې کوم سره سنت شوي نه وي هغه به دا نه خوري. که په تاسو کښي د بل ملک څوک اوسيري او د مالک خدای په درناوي کښي د فسحي اختر کول غواړي، نو اول به خامخا د هغه د کور ټول نران سنت کولے شی. بيا به هغه د يو پېدائشي بني اسرائيلي په شان گڼلے شی او په دې اختر کښي تاسو سره برخه اخستے شی. (۴۹) د هغه ملک او د بل ملک خلقو دپاره به يو شان قانون وي کوم چې ستاسو سره اوسيري. (۵۰) ټولو بني اسرائيلو فرمانبرداري وکړه او هم هغه شان يې وکړل چې څنگه مالک خدای موسی او هارون له حکم ورکړے وو. (۵۱) هم په هغه ورځ مالک خدای د بني اسرائيلو قبيلې د مصر د ملک نه راويستلي.

د اول پېدا شوو نرانو وقف کول

۱۳ (۱) بيا مالک خدای موسی ته وفرمائيل، (۲) ”ټول وپرومبي پېدا شوي نران ما ته وقف کړه. د هرې بني اسرائيلي بڼخي مشر ماشوم او هر يو وپرومبي نر څاروي زما دي.“

د پتيري روتي اختر

٣) موسیٰ خلقو ته وفرمائیل، ”دا ورغ یاده ساتی، په کومه ورغ چې تاسو د مصر نه راووتلی، چرته چې تاسو غلامان وئ، دا هغه ورغ ده چې مالک خدای تاسو د خپل لوی طاقت سره راوویستلی، خمبیره روتی به نه خوری. ٤) د وپرومبی میاشتی په دې ورغ چې د ابیب میاشت ده تاسو د مصر نه روان یی. ٥) مالک خدای ستاسو د پلار نیکه سره پوخ لوظ کړی دی چې تاسو له به د کنعانیانو، حتیانو، اموریانو، حیوانو او د یبوسیانو ملک درکوی. چې کله تاسو هغه زرخیز ملک ته بوخی، نو د کال په وپرومبی میاشت کبني دا اختر کوئ. ٦) اووه ورغې به تاسو پتیره روتی خوری او په اوومه ورغ د مالک خدای د درناوی دپاره اختر وکړی. ٧) اووه ورغې به تاسو خمبیره روتی نه خوری، چې خمبیره روتی هیچرته هم ستاسو په ملک کبني پیدا نه شی. ٨) چې کله اختر شروع کیږی، خپلو زامنو ته ووايي چې دا هر څه تاسو ځکه کوئ چې کله تاسو د مصر نه تلئ نو مالک خدای ستاسو دپاره څه کړی وو. ٩) چې کله تاسو دا اختر کوئ نو دا به تاسو ته هغه څه داسې دریاوی لکه چې یوه نښه تاسو په خپل لاس یا تندي تړلی وی، نو د دې دپاره چې د مالک خدای کلام ستاسو په ژبه وی، ځکه چې مالک خدای د خپل لوی طاقت سره تاسو د مصر نه راوویستلی. ١٠) نو تاسو هر کال دا اختر په خپل مقرر وخت کوئ.

وپرومبی پیدا شوی نران

١١) مالک خدای به تاسو د کنعانیانو ملک ته راوی، د کوم چې هغه ستاسو پلار نیکه له د ورکولو پوخ لوظ کړی دی. چې کله هغه ملک تاسو له درکړی، ١٢) نو تاسو خامخا هر

وڀرومبے پيدا شوے نر مالڪِ خُدايُ ته پيش ڪوئ. ستاسو هر
 يو وڀرومبے پيدا شوے نر ڇاروے به د مالڪِ خُدايُ وي،
 (۱۳) خو تاسو به د هغه نه هر يو نر خر واپس اخلئ او د هغه
 په بدل ڪبني به يو گڏورے پيش ڪوئ. خو ڪه تاسو هغه خر
 واپس اخستل نه غوارئ، نو ڇت پي مات ڪري. تاسو به هر
 يو خپل وڀرومبے پيدا شوے نر بچے په بدل ڪبني خامخا
 واپس اخلئ. (۱۴) په راتلونڪي وخت ڪبني چي ڪله ستاسو
 زامن تپوس ڪوي چي د دې رسمونو ڇه مطلب دے، نو تاسو
 به ورته وائي چي مالڪِ خُدايُ په خپل لوي طاقت سره مونڙ
 د مصر نه راوويستلو، چي هلته مونڙ غلامان وُو. (۱۵) چي
 ڪله د مصر فرعون خپل زړه سخت ڪرو او مونڙ پي تلو ته نه
 پرېښودلو، نو مالڪِ خُدايُ د مصر په ملڪ ڪبني هر يو
 وڀرومبے پيدا شوے نر انسان او حيوان ووڙلو. نو دا ڇڪه
 مونڙ هر يو نر ڇاروے مالڪِ خُدايُ ته قرباني ڪو او خپل
 وڀرومبي پيدا شوي زامن په بدل ڪبني واپس اخلو. (۱۶) دا
 اختر به يو يادگار وي، داسي لکه چي مونڙ يوه نېڻه په خپل
 لاس يا تندي باندې ترلي وي، دا به مونڙ ته هغه ڇه رايادوي
 چي مالڪِ خُدايُ په خپل لوي طاقت سره مونڙ د مصر نه
 راوويستلو.

د وريخي ستن او د اور ستن

(۱۷) چي ڪله د مصر فرعون خلق تلو ته پرېښودل، نو خُدايُ
 پاڪ دوي په هغه لار بونه تلل ڪومه چي د درياب په غاڙه د
 فلسٽيانو علاقي ته تلي وه، اکر چي دا لار لنڊه وه. خُدايُ پاڪ
 وفرمائيل، ”زه دا نه غوارم چي دا خلق پښېمانه شي او مصر

ته راواپس شی چې هغوی ته دا پته ولگی چې په هغوی جنگ
 راروان دے. (۱۸) نو هغه دا خلق د صحرا په کږه وږه لار د
 بحر قلزم په طرف بوتلل. بنی اسرائیلو د جنگ دپاره قطارونه
 جوړ کړی و. (۱۹) موسی د یوسف هډوکی د خپل ځان سره
 یوړل، لکه څنگه چې یوسف د بنی اسرائیلو نه د دې د وړلو
 پوخ لوظ اخستے وو. یوسف فرمائیلى و، ”خدای پاک به په
 رښتیا سره ستاسو مدد له راشی، نو بیا تاسو خامخا زما
 هډوکی د دې ځای نه د خپل ځان سره یوسئ.“ (۲۰) بنی
 اسرائیل د سځات نه لارل او د صحرا په غاړه ایتم کښې یې
 خېمې ولگولې. (۲۱) د ورځې به مالک خدای د ورځې په
 ستن کښې د لار بنودلو دپاره د دوی نه مخکښې تلو او د
 شپې د اور په ستن کښې مخکښې تلو چې دوی ته رڼا وی او
 چې دوی د شپې، ورځې مزل کوی. (۲۲) د ورځې به هر
 وخت د ورځې ستن د خلقو نه مخکښې وه او د شپې به د
 اور ستن د هغوی نه مخکښې وه.

د بحر قلزم نه پورې وتل

۱۴ (۱) بیا مالک خدای موسی ته وفرمائیل، (۲) ”بنی
 اسرائیلو ته ووايه چې واپس راوگرځی او فی هخیروت ته
 مخامخ، د مجدال او د دریاب په مینځ کښې بعل صفون ته
 نزدې خېمې ولگوی. (۳) د فرعون به دا خیال وی چې بنی
 اسرائیل په ملک کښې سرگردانه گرځی او په صحرا کښې
 راگېر دی. (۴) زه به د فرعون زړه سخت کړم او هغه به په
 دوی پسې وی، خو زه به د فرعون او د هغه په ټول لښکر فتح

و موم نو داسې به زما عزت وشي، او مصریانو ته به پته ولگي چې زه مالک خدای یم. “ نو بنی اسرائیلو فرمانبرداری وکړه. (۵) چې کله فرعون خبر شو چې بنی اسرائیل

تښتېدلی دی، نو هغه او د هغه درباریانو خپلې ارادې بدلې کړې او وې وئیل، “مونږ دا څه کړی دی؟ مونږ بنی اسرائیل تښتېدلو ته پرېښودل، زمونږ غلامان زمونږ د لاس نه لارل. “

(۶) نو فرعون خپلې جنگي گاډۍ تیارې کړې او خپل لښکر یې د ځان سره روان کړو. (۷) هغه د خپلو ټولو جنگي گاډو

سره روان شو، شپږ سوه په کښې ښې ښې جنگي گاډۍ وې چې آفسران ورسره وو. (۸) مالک خدای د فرعون زړه

سخت کړو او هغه په بنی اسرائیلو پسې روان شو نو بنی

اسرائیل زړور روان وو. (۹) د مصریانو لښکر، سره د ټولو

آسونو، جنگي گاډو او په آسونو سواره کسان په دوی پسې

وو او هلته ور ورسېدل چرته یې د درياب سره فی هخیروت او

بعل صفون ته نزدې خپمې لگولې وې. (۱۰) چې څنگه فرعون

ورلنډ شو، نو بنی اسرائیلو وکتل، او وې لیدل چې مصریان

په دوی پسې راروان وو. بنی اسرائیل ډېر سخت ویرېدل او

مالک خدای ته یې فریاد وکړو. (۱۱) دوی موسی ته ووئیل،

”په مصر کښې اديرې نه وې څه چې تا دې صحرا ته د مړ

کېدو دپاره راوستلی یو؟ گوره، دا تا څه کړی دی چې مونږ

دې د مصر نه راوویستلو. (۱۲) مونږ تا ته مخکښې په مصر

کښې نه وو وئیلی چې داسې به کیري؟ مونږ تا ته وئیلی وو

چې مونږ پرېږده چې د مصریانو غلامی کوو. چې په دې

صحرا کښې د مړه کېدو نه به ښه وی چې مونږ د مصریانو

غلامی کولې. “ (۱۳) موسی ورته په جواب کښې وفرمائیل،

”پرېږئ مه. کلک شی، او تاسو به وگورئ چې مالک خدای

ستاسو د بچ کولو دپاره نن څه کوی، ځکه چې نن تاسو کوم
مِصریان وینی هغوی به هیڅکله هم بیا ونه وینی. (۱۴) مالک
خُدای به ستاسو دپاره جگړه وکړی، تاسو غلی کښېښی. (۱۵)
مالک خُدای موسی ته وفرمائیل، "ته ولی ما ته ژاړې؟ بنی
إسرائیلو ته ووايه چې وړاندې لاړ شی. (۱۶) خپله امسا پورته
کړه او د درياب دپاسه یې ونیسه. اوبه به په مینخ بېلې شی او
بنی اسرائیل به د درياب په مینخ کښې په اوچه زمکه پورې
وځی. (۱۷) زه به د مصریانو زړونه دومره سخت کړم چې
هغوی به په تاسو پسې درشی، نو په فرعون، د هغه په لښکر،
جنگی گاپو او د هغه په آسونو سوارو کسانو فتح موندلو په
وجه به زما عزت وشی. (۱۸) چې کله زه هغوی له ماتې
ورکړم، نو مصریانو ته به پته ولگی چې زه مالک خُدای یم."
(۱۹) د مالک خُدای فرېشته، کومه چې د بنی اسرائیلو د لښکر
نه مخکښې روانه وه، اوس د دوی شاته لاړه. د وړیځې ستن
هم حرکت وکړو تر دې پورې (۲۰) چې د مصریانو او بنی
إسرائیلو په مینخ کښې شوه. وړیځې به مصریانو ته تیاره
جوړوله، خو د بنی اسرائیلو لښکر ته به یې رڼا راوستله، نو دا
لښکرې په ټوله شپه کښې یو بل ته نزدې نه شوې راتلې. (۲۱)
نو موسی د درياب دپاسه خپل لاس اوږد کړو او مالک
خُدای د نمرخاته په زوروره هوا درياب وروستو بوتلو. هوا
ټوله شپه وچلېدله او درياب یې په اوچه زمکه بدل کړو. اوبه
په مینخ بېلې شوې، (۲۲) او بنی اسرائیل په اوچه زمکه د
درياب نه پورې وتل، د دوی بنی او گس طرف ته د اوبو
دېوالونه وُو. (۲۳) مصریان ورپسې وُو او د خپلو ټولو آسونو،
جنگی گاپو او په آسونو سوارو کسانو سره په دوی پسې
درياب ته ورکوز شول. (۲۴) د سحر د رڼانه مخکښې مالک

خُدائ د اور او وريځي ستن نه لاندې د مصرينانو لښکر ته وکتل او هغوي يې د وارخطايي په وجه تبشېدو ته جوړ کړل.

(۲۵) مالک خُدائ د هغوي د جنگي گاپو پايې ونبلولې، نو چې هغه په سختي سره چلېدلې. مصرينانو ووئيل، ”مالک خُدائ زمونږ خلاف د بني اسرائيلو دپاره جگړه کوي. رايي چې د بني اسرائيلو نه وتبشو.“ (۲۶) مالک خُدائ موسي ته وفرمائيل، ”خپل لاس د درياب دپاسه اوږد کړه، نو اوبه به په مصرينانو، د هغوي په جنگي گاپو او په آسونو سوارو کسانو واپس راشي.“ (۲۷) نو موسي خپل لاس د درياب دپاسه اوږد کړو او د سحر د رڼا په وخت اوبه خپل صحيح خائي له واپس راغلي. مصرينانو د اوبو نه د تبشېدو کوشش وکړو، خو مالک خُدائ هغوي د درياب مينځ ته ورگزار کړل. (۲۸) اوبه واپس راغلي او جنگي گاپي، په آسونو سواره کسان او د مصرينانو ټول لښکر اوبو پوب کړو کوم چې د درياب پورې په بني اسرائيلو پسې وو، او يو هم پکښې بچ پاتې نه شو. (۲۹) خو بني اسرائيل په اوچه زمکه د درياب نه پورې وتل او د دوي بني او گس طرف ته د اوبو دېوالونه وو. (۳۰) نو، په هغه ورځ مالک خُدائ بني اسرائيل د مصرينانو د زور نه بچ کړل او بني اسرائيلو هغوي وليدل چې د درياب په غاړه مړه پراته وو. (۳۱) چې کله بني اسرائيلو د مالک خُدائ هغه لوي قدرت وليدو کوم چې هغه د مصرينانو خلاف بشودلې وو، نو دوي د مالک خُدائ نه وپرېدل، او په مالک خُدائ او د هغه په خدمت کوونکي موسي يې ايمان راوړو.

د حضرت موسیٰ حمدوثناء وئیل

۱۵

﴿۱﴾ بیا موسیٰ او بنی اسرائیلو مالک خُدائی ته دا

حمدوثناء وئیله، ”زہ به مالک خُدائی دپاره حمدوثناء ووايم،

حُکڪه چي هغه د جلال نه پڪه فتح موندلې ده، هغه آسونه او په

آسونو سواره کسان درياب ته غورزولي دي. ﴿۲﴾ مالک

خُدائی زما طاقت دے او زما حمدوثناء د هغه دپاره ده، او

هغه ذات دے چي زه يې بچ کړم يم، هغه زما خُدائی پاک

دے او زه به د هغه ثناء وایم، هغه زما د پلار خُدائی پاک دے

او زه به د هغه لوئی بيان کړم. ﴿۳﴾ مالک خُدائی د جنگيالی

په شان دے، د هغه نوم مالک خُدائی دے. ﴿۴﴾ هغه درياب

کبني د فرعون جنگي گايي او لښکر پُوب کړو د هغه ښه ښه

مشران په بحر قلزم کبني پُوب شول. ﴿۵﴾ ژور درياب هغوی

پُوب کړل، هغوی د کاني په شان لاندې بېخ ته لاړل. ﴿۶﴾

مالکه خُدايه، ستا په بنی لاس کبني د جلال نه پک طاقت

شته، مالکه خُدايه، ستا ښه لاس دشمنان ټوټي ټوټي کوي.

﴿۷﴾ د خپل لوی جلال سره تا خپل دشمنان د پښو لاندې

کړل، تا د اور په شان خپل قهر ورو لېږلو او هغوی دې د

بوسو په شان وسوزول. ﴿۸﴾ تا درياب پو کړو او اوبه اوچتي

راغونډې شوې، سپلابونه د دېوال په شان نېغ ودرېدل، او د

درياب په بېخ کبني اوبه کلکې شوې. ﴿۹﴾ دشمن لافي وهلي،

چي زه به په هغوی پسې يم او زه به ورورسېرم، زه به د

هغوی غنيمت ووبشم او خپل ځان به په دې ښه موړ کړم. زه

به خپله توره راوباسم او زه به هغوی تباہ کړم. ﴿۱۰﴾ خو تا

پوکي ورکړو او درياب هغوی پُوب کړل، مصریان په

زورورو اوبو کبني د سيکي په شان پُوب شول. ﴿۱۱﴾ اے

مالِڪه خُدايه، ستا په شان نور معبودان څوڪ دى؟ ستا په شان څوڪ دے چې ٽولو نه لوى او مقدس دے؟ ستا جلال د ڀرې نه پڪ دے، ځڪه چې داسي عجيبه كارونه كوي. (۱۲) تا خپل بسے لاس اوږد كړو، نو زمكې زمونږ دشمنان ژوندى تېر كړل. (۱۳) تہ په خپله وعده ولاړ وې او تا هغه خلقو ته لار بنودله كوم چې تا بچ كړى دى، تہ به په خپل طاقت سره هغوى، تر خپل مقدس ځاى پورې ورسوي. (۱۴) قومونو واورېدل او په لږزان شول، فلسطين په دردونو آخته شول. (۱۵) د اډوم مشران وږېدل، د موآب مشران په لږزان آخته شول، د كنعان ټولو اوسېدونكو خپله حوصله بائيلله. (۱۶) سخته ږه او هيبت په هغوى باندې پرېوتو، هغوى ستا د لاس طاقت وليدو او هغوى د تيرې په شان غلى شول، تر دې پورې مالِڪه خُدايه، چې ستا قوم تېر شولو، چې هغه خلق تېر شول كوم چې تا بچ كول. (۱۷) تہ به خپل خلق دننه راوړي او هغوى به په خپل غره آبادوي، هغه ځاى اے مالِڪه خُدايه، چې تا د خپل ځان دپاره خوښ كړے دے، هغه پاك ځاى ته، اے مالِڪه خُدايه، چې تا په خپله ودان كړے دے. (۱۸) مالِڪ خُداى به تل تر تله بادشاهى كوي.

د بى بى مريم حمدو ثناء وئيل

(۱۹) چې كله د فرعون آسونه، د هغه جنگى گاډي او د هغه په آسونو سواره كسان درياب ته وركوز شول، مالِڪ خُداى د درياب اوبه واپس په هغوى باندې راوستلې، خو بنى اسرائيل د درياب په مينځ كښي په اوچه زمكه تېر شول. (۲۰) بيا د هارون خور مريم، كومه چې پېغمبره وه، هغې خپل تمبل

راواخستلو، او ټولې بښځې د خپلو تمبلونو سره په گډېدو په هغې پسې لارلې. (٢١) نو مريم هغوى ته دا حمدوثناء ووييله، ”مالک خدائ ته حمدوثناء ووايئ، ځکه چې هغه لويه فتح موندلې ده، هغه آسونه او په آسونو سواره کسان درياب ته غورزولى دى.“

ترخې اوبه

(٢٢) بيا موسى بنى اسرائيلو له حکم ورکړو چې د بحر قلزم نه روان شى، نو دوى د شور صحرا ته لارل. دوى په صحرا کښې درې ورځې مزل وکړو خو اوبه يې ونه موندلې. (٢٣) چې کله دوى ماره ته راغلل، نو دوى د ماره اوبه نه شوې څښلې ځکه چې د دې ځائ اوبه ترخې وې. نو د دې ځائ نوم ماره اېښودلې شوى وو. (٢٤) نو خلق موسى ته وغورېدل او ورته يې ووييل، ”مونږ به څه څښو؟“ (٢٥) موسى مالک خدائ ته سوال وکړو، نو مالک خدائ هغه ته د لرگي يوه ټکړه وښودله، هغه دا اوبو ته وغورزوله او اوبه خوږې شوې. مالک خدائ هلته د هغوى دپاره حکمونه او يو قانون جوړ کړو او هلته يې په هغوى آزمېښت وکړو. (٢٦) ورته يې وفرمائيل، ”که تاسو د مالک خدائ، د خپل خدائ پاک خبره په غور سره واورئ او هغه څه کوئ کوم چې د هغه په نظر کښې صحيح دى او د هغه قانون ته پام کوئ او د هغه ټول حکمونه پوره کوئ، نو زه به په تاسو داسې هيڅ بيمارى نه راولم چې کومې ما په مصریانو راوستلې وې، ځکه چې زه مالک خدائ يم او زه شفا درکونکې يم.“ (٢٧) بيا دوى ايليم ته راغلل، چې هلته د اوبو دولس چينې او د کجورو اوبيا ونې

وې، او هلته هغوی د اوبو په خوا خېمې ولگولې.

من او مېزان

۱۶

د بنی اسرائیلو ټول قوم د ایلیم نه په سفر روان

شو او د دویمې میاشتې په پینځلسمه ورځ دوی د سین بیابان ته راغلل، دا د هغوی د مصر نه د راوتلو نه پس و،

کوم چې د ایلیم او سینا په مینځ کېږي دے. (۲) هلته په

بیابان کېږي دوی ټول د موسی او هارون خلاف وغورېدل

(۳) او بنی اسرائیلو هغوی ته وویل، ”کاش چې مونږ مالک

خدای د مصر په ملک کېږي وژلی وے. هلته د غوښې لوبښو

ته کېښناستے خو شو کله چې مونږ په مړه خېټه روتی

خوړلے. تاسو مونږ دلته دې بیابان ته د دې دپاره راوستلی یو

چې دا ټول خلق د لوږې نه ووژنئ.“ (۴) مالک خدای موسی

ته وفرمائیل، ”گوره، اوس به زه ستاسو ټولو دپاره د آسمان

نه یو خوراک د باران په شان وروم. دا خلق دې هره ورځ

بهر ځی او د ځان دپاره دې هم هغه هومره راټولوی چې بس

پي وی. نو داسې به زه دوی معلوم کړم چې زما په کلام عمل

کوی او که نه. (۵) خو په شپږمه ورځ به دوی د هغې یو په

دوه راوړی چې څومره هره ورځ راټولوی او پخوی پي.“ (۶)

نو موسی او هارون ټولو بنی اسرائیلو ته وفرمائیل، ”تاسو ته

به نن ماښام پته ولگی چې هغه مالک خدای وو چا چې د

مصر نه راوویستلی. (۷) په سحر کېږي به تاسو د مالک

خدای جلال وویښئ. مالک خدای د خپل ځان خلاف ستاسو

غورېدل اورېدلی دی. مونږ هیڅ نه یو چې تاسو زمونږ خلاف

غورېږئ.“ (۸) بیا موسی وفرمائیل، ”هغه به مالک خدای

وی چي په ماښام کښې تاسو له د خوړلو دپاره غوښه درکړې او په سحر کښې په مړه خپټه روټې درکړې، ځکه چې مالک خدای د خپل ځان خلاف ستاسو غورېدل اورېدلی دی. مونږ هیڅ هم نه یو چې تاسو زمونږ خلاف غورېږئ، دا په حقیقت کښې تاسو د مالک خدای خلاف غورېږئ. (۹) موسی هارون ته وفرمائیل، ”د بنی اسرائیلو ټول قوم ته ووايه چې راشی او د مالک خدای په حضور کښې ودرېږی، ځکه چې مالک خدای د دوی غورېدل اورېدلی دی.“ (۱۰) چې هارون څنگه د بنی اسرائیلو ټول قوم ته دا خبره وکړه او چې هغوی بیابان ته وکتل، ناڅاپی د مالک خدای جلال په ورځو کښې رابښکاره شو. (۱۱) مالک خدای موسی ته وفرمائیل، (۱۲) ”ما د بنی اسرائیلو غورېدل اورېدلی دی. هغوی ته ووايه چې په ماښام کښې به هغوی ته د خوړلو دپاره غوښه ملاو شی او سحر کښې به په روټې ماړه شی. نو هغوی ته به پته ولگی چې زه مالک خدای، د هغوی خدای پاک یم.“ (۱۳) په ماښام کښې د مړزانو یو لوی سېل راغلو او چرته چې خېمې وې هلته کښېناستو او په سحر کښې د خېمو گېرچاپېره پرځه وړېدلې وه. (۱۴) چې کله پرځه اوچه شوه، نو د بیابان مخ په وړو وړو سپینو څیزونو باندې پټ شولو. (۱۵) چې کله بنی اسرائیلو دا ولیدل، نو هغوی نه پېژندل چې دا څه شی دے او د یو بل نه یې تپوسونه کول، ”دا څه دی؟“ موسی دوی ته وفرمائیل، ”دا هغه روټې ده چې مالک خدای تاسو له د خوړلو دپاره درکړې ده. (۱۶) مالک خدای حکم کړی دے چې ستاسو هر یو کس به دومره راټولوی چې څومره خوړلے شی، تقریباً دوه کلو د خپل خاندان د هر یو کس دپاره.“ (۱۷) بنی اسرائیلو هم دغه شان وکړل، چا دپه او چا

لږه راتپوله كړه. (۱۸) چې كله دوى اندازه واخستله، چا چې
دېره راتپوله كړې وه د هغه سره دېره زياته نه وه او چا چې
لږه راتپوله كړې وه د هغه سره كمه نه وه. هر يو كس د خپل
ضرورت په مطابق راتپوله كړې وه. (۱۹) موسى دوى ته
وفرمائيل، ”تر سحره پورې به هيڅ څوك هم په دې كېنې څه
نه پرېږدى.“ (۲۰) خو بعضې كسانو د موسى خبره وانه
ورېدله او لږه يې ترې نه پرېښوده. او بل سحر په كېنې
چينجى شوى ؤو او سخا بوى ترې نه تلو، نو موسى دوى ته
په قهر شو. (۲۱) هر سحر هر يو كس به د خپل ضرورت په
مطابق راتپولوله، او چې نمر به گرم شو، نو څه هم چې په
زمكه پاتې ؤو نو هغه به ويلي شول. (۲۲) په شپږمه ورځ دوى
يو په دوه روتې راتپوله كړه، څلور كلو د هر يو كس دپاره. د
قوم ټول مشران راغلل او موسى ته يې د دې په حقله ووئيل،
(۲۳) نو هغه دوى ته وفرمائيل، ”مالك خدائ حُكم كړم دے
چې سبا د سبت مقدسه د آرام ورځ ده كومه چې مالك
خدائ ته وقف ده، چې تاسو څه پخول غواړئ هغه نن پاڅه
كړئ او چې څه يشول غواړئ نو وې يشوئ. چې څه پاتې
شى نو هغه د سبا دپاره پرېږدئ.“ (۲۴) چې څنگه موسى حُكم
كړم وو، چې څه پاتې وه نو هغه يې د بلې ورځې پورې
پرېښودله، او دا سخا نه شوه او نه په كېنې چينجى وشول.
(۲۵) موسى وفرمائيل، ”دا نن وخورئ، ځكه چې نن د سبت
يعنې د آرام ورځ ده، دا ورځ مالك خدائ ته وقف شوې ده او
تاسو به بهر په زمكه هيڅ هم ونه مومئ. (۲۶) تاسو به شپږ
ورځې خوراك راتپولوئ، خو اوومه ورځ د سبت ورځ ده،
هيڅ خوراك به په كېنې نه وي چې تاسو يې راتپول كړئ.“
(۲۷) په اوومه ورځ څه خلق د خوراك راتپولو دپاره بهر

لاڙل، خو هغوی هیخ هم ونه موندل. (۲۸) نو مالک خدای موسیٰ ته وفرمائیل، ”تر کومی پوری به تاسو زما حکمونه او شریعت ماتوی؟“ (۲۹) یاد ساتی چي ما مالک خدای، تاسو له د سبت ورخ درکړي ده، نو په شپږمه ورخ به زه د همپشه دپاره تاسو له د دوو ورخو خوراک هم درکوم. په اوومه ورخ هر یو کس چي چرته هم وی هلته به ایساریږي او د خپل کور نه به بهر نه وخی.“ (۳۰) نو هغوی په اوومه ورخ آرام وکړو. (۳۱) د بنی اسرائیلو قوم په دې خوراک من نوم کېښودو. دا د دنیا د تخم په شان واړه وو او رنگ یې سپین وو او خوند یې داسې وو لکه روټی چي په شاتو کېښي پخه شوې وی. (۳۲) موسیٰ وفرمائیل، ”مالک خدای حکم کړی دے چي تاسو خه من د خپلو نسلونو دپاره وساتی، نو هغوی به دا روټی وگوري کومه چي هغه مونږ له په بیابان کېښي د خوړلو دپاره راکړي ده کله چي هغه مونږ د مصر ملک نه راوویستلو.“ (۳۳) موسیٰ هارون ته وفرمائیل، ”یو لوبښه واخله او د دوه کلو برابر من په کېښي واچوه او د مالک خدای په حضور کېښي یې کېږده چي زمونږ د راتلونکو نسلونو دپاره وساتلے شی.“ (۳۴) چي څنگه مالک خدای موسیٰ له حکم ورکړی وو، هارون هغه د لوظ صندوق کېښي د کانی تختو ته مخامخ کېښودو، چي بچ وساتلے شی. (۳۵) بنی اسرائیلو څلوېښت کاله من خوړل، تر دې پورې چي هغوی د کنعان ملک ته ورسېدل او هلته دېره شول. (۳۶) (په هغه ورخو کېښي به اوامر او ایفه د څیزونو تلو دپاره استعمالېدل لکه څنگه چي نن سبا کلو یا من استعمالېږي، یو اوامر د ایفه لسمه حصه ده لکه څنگه چي کلو د من څلوېښتمه یا پنځوسمه حصه ده.)

۱) د بنی اسرائیلو ټول قوم د صین بیابان نه په سفر

روان شولو او د مالک خدای په حکم یې د یو خای نه بل

خای ته کډه وړله. دوی په رفیدیم کښې خېمې ولگولې، خو

هلته د دې خلقو دپاره د خښلو اوبه نه وې. ۲) نو په دې

وجه خلق د موسی سره په جگړه شول او وې وئیل، ”مونږ له

د خښلو اوبه راکړه.“ موسی دوی ته وفرمائیل، ”تاسو ولې ما

سره په جگړه یئ؟ تاسو ولې مالک خدای په آزمېښت کښې

اچوئ؟“ ۳) خو خلق ډېر تږی وؤ او موسی ته وغورږدل.

دوی ووئیل، ”تا مونږ ولې د مصر نه راوویستلو؟ د دې دپاره

چې مونږ، زمونږ بچی او زمونږ څاروی د تندې نه ووژنې؟“

۴) نو موسی مالک خدای ته منت زاری وکړه او وې

فرمائیل، ”زه دې خلقو سره څه وکړم؟ دوی خو زما

سنگسارولو ته تیار دی.“ ۵) مالک خدای موسی ته

وفرمائیل، ”د ځان سره د بنی اسرائیلو یو څو مشران روان

کړه او د خلقو په وړاندې څه. د ځان سره هغه امسا هم

یوسه په کومه چې تا د نیل دریاږ وهلې وو. ۶) او گوره،

زه به په سینا کښې په یو گټ باندې ستا په وړاندې ولاړ یم. ته

هغه گټ په امسا ووهه او د هغه گټ نه به د خلقو دپاره د

خښلو اوبه راوځی.“ نو موسی د بنی اسرائیلو د مشرانو په

مخکښې هم دغه شان وکړل. ۷) نو هغه په دغه خای مسه

(یعنې آزمېښت) او مریبه (یعنې جگړه) نوم کېښودو، ځکه

چې بنی اسرائیل په جگړه شول او مالک خدای یې په

آزمېښت کښې واچولو چې وې وئیل، ”مالک خدای زمونږ

مل دے که نه دے؟“

د عماليقيانو سره جنگ کېدل

٨) بيا عماليقيان راغلل او په رفيديم كښې يې په بنى اسرائيلو باندې حمله وكړه. ٩) موسى يشوع ته وفرمائيل، ”يو څو سړى خوښ كړه او لاړ شه، سبا د عماليقيانو سره جنگ وكړه. زه به د غره په سر ودرېږم او د خدائ پاک طاقت لرونكې امسا به زما په لاس كښې وي.“ ١٠) يشوع هم هغه شان وكړل چې څنگه ورته موسى فرمائيلې ؤ او عماليقيانو سره يې جنگ وكړو او موسى، هارون او حور د غره سر ته لاړل. ١١) تر كومي پورې چې موسى لاسونه پورته نيولى ؤ، اسرائيليان په گټه كښې ؤ، خو چې كله هغه لاسونه لاندې كړل، نو عماليقيان په گټه كښې شول. ١٢) چې كله د موسى لاسونه ستړى شول، نو هارون او حور ورله د كښېناستو دپاره يو كاڼې راوړو او هغوى د هغه يو څنگ او بل څنگ ته ولاړ ؤ او د هغه لاسونه يې پورته نيولى ؤ او د نمرېږواتو پورې د هغه لاسونه نېغ ؤ. ١٣) نو داسې يشوع عماليقيانو له پوره شكست وركړو. ١٤) بيا مالک خدائ موسى ته وفرمائيل، ”دا فتح د ياد ساتلو دپاره د ځان سره وليكه. يشوع ته دا واوروه چې زه به عماليقيان مكمل تباه كړم.“ ١٥) موسى يوه قربان گاه جوړه كړه او په هغې يې ”مالک خدائ زما د فتحې جنډا ده“ نوم كښېدو. ١٦) نو ځكه هغه وفرمائيل، ”د مالک خدائ جنډا اوچته ونيسئ. مالک خدائ به د همېشه دپاره د عماليقيانو خلاف جنگ جارى ساتي.“

د يټرو حضرت موسى سره ملاوېدل

۱۸

د موسى سخر يټرو، څوک چې د ميدان امام وو، هغه د هغه هر څه په حقله واورېدل چې خدای پاک د موسى او د خپلو خلقو بنی اسرائیلو دپاره کړی ؤو او چې مالک خدای هغوی څنگه د مصر نه راويستلی ؤو. (۱) نو يټرو موسى له راغلو، د موسى بڼه صفوره يې هم د ځان سره راوستله، کومه چې موسى د خپلې سخرانې کره پرېښې وه، (۲) او ورسره د هغې دوه زامن جیرسوم او الی عزر هم ؤو. موسى فرمائیلی ؤو، ”زه په پردی ملک کښې مسافر یم.“ نو ځکه هغه په یو زوی جیرسوم نوم کېښودو. (۳) هغه دا هم فرمائیلی ؤو، ”زما د پلار خدای پاک زما مل وو او زه يې د مصر د فرعون نه بچ کړم چې هغه زه وژلم.“ نو ځکه هغه په بل زوی الی عزر نوم کېښودو. (۴) يټرو د موسى د بڼې او د هغې د دوو زامنو سره بیابان ته راغلو چرته چې موسى د خدای پاک غره ته نزدې اوسېدو. (۵) هغه موسى له خبر ورولېږلو چې، ”زه ستا د بڼې او د دوو زامنو سره درروان یم،“ (۶) نو موسى هغه سره ملاوېدو دپاره بهر لاړو، د هغه په مخکښې د عزت نه ټیټ شو او بڼکل يې کړو. هغوی د یو بل د خبر خبریت پوښتنه وکړه او بیا د موسى خېمې ته دننه راغلل. (۷) موسى يټرو ته هغه هر څه وفرمائیل کوم چې مالک خدای د بنی اسرائیلو په خاطر په فرعون او د مصر په خلقو کړی ؤو. هغه ته يې د هغه تکلیفونو په حقله هم وفرمائیل کوم چې په لاره کښې دوی ته پېښ شوی ؤو او دا هم چې مالک خدای دوی څنگه بچ کړی ؤو. (۸) چې کله يټرو دا هر څه واورېدل، نو هغه ډېر خوشحاله شو (۹) او

وې وئيل، ”د مالک خُداى ثناء دې وى، چې هغه تاسو د فرعون او د مصر د خلقو نه بچ کړئ. د مالک خُداى ثناء دې وى، چې هغه خپل خلق د غلامۍ نه بچ کړل. (۱۱) اوس ما ته پته ولگېده چې مالک خُداى د نورو ټولو معبودانو نه لوى دى، ځکه چې هغه خپل خلق د مصریانو نه بچ کړل کله چې مصریانو دوى ته سپک کتل.“ (۱۲) بيا يتره يوه پوره سوزېدونکې قربانۍ پېش کړه او ورسره يې نورې قربانۍ هم راوړلې چې د خُداى پاک په حضور کېنې يې پېش کړې، هارون او د بنى اسرائيلو نور ټول مشران د يتره سره د خُداى پاک حضور ته لاړل، چې د عبادت په شکل کېنې د قربانۍ دغه روټۍ وخورى.

د قاضيانو مقرر کېدل

(۱۳) په بله ورځ موسى د خلقو لانجې فېصله کولو ته کېنېناستو او د سحر نه تر مابسامه پورې خلق ترې نه راتاو ؤو. (۱۴) چې کله يتره هغه هر څه وليدل کوم چې موسى کول، نو هغه ترې تپوس وکړو، ”دا څه دى چې ته يې د خلقو دپاره کوې؟ ته دا کار يواځې ولې کوې، چې د سحر نه تر مابسامه پورې خلق د مشورې دپاره درنه راتاو وى؟“ (۱۵) موسى خپل سخر ته وفرمائيل، ”زه به خامخا داسې کوم ځکه چې خلق د خُداى پاک رضا معلومولو دپاره ما له راځي. (۱۶) چې کله د دوو کسانو په مينځ کېنې لانجه وى، نو هغوى ما له راشي او زه بيا دا گورم چې کوم يو په حقه دى او کوم په ناحقه دى او زه دوى ته د خُداى پاک حکمونه او شريعت بنايم.“ (۱۷) يتره ورته ووئيل، ”ته دا کار په صحيح طريقه نه

ڪوڀ. (۱۸) تہ او دا خلق به ڄانونه ستري ڪري. دا ڪار ستا
 ڊپاره ڊپر مشڪل دے، تہ دا ڪار يواڄي نہ شي ڪولے. (۱۹)
 زما خبره واوره زہ به تا له يوه بنه مشوره درڪرم او ڄدائ
 پاڪ به ستا مل وي. ستا ڊپاره به دا بنه وي چي تہ د خلقو
 لانجې راوڀري او د ڄدائ پاڪ په حضور ڪبشي يي پيش ڪوڀ.
 (۲۰) تہ به دوي ته د ڄدائ پاڪ حڪمونه او شريعت بنائي او
 تہ به دوي ته د ژوند د تېرولو طريقه او هغه ڄه بنائي چي
 دوي به يي ڪوي. (۲۱) د ڊي نه علاوه، تہ يو ڄو قابل ڪسان
 هم خوبن ڪڙه او هغوي په لسو، پنڄوسو، سوونو او زرگونو
 ڪسانو باندې مشران مقرر ڪڙه. هغوي ڊي داسي سري وي
 چي د ڄدائ پاڪ نه ڀريري، چي اعتباري وي او رشوت
 خواره نه وي. (۲۲) هغوي ڊي همپشه د قاضيانو په شان د
 خلقو خدمت ڪوي. هغوي به ٽولي سختي لانجې تا له راوڀري،
 خو وڀري لانجې به هغوي په خپله فېصله ڪوي، نو ستا ڊپاره
 به آساني جوڙه شي او بوج به درنه ڪم شي. (۲۳) ڪه تہ هم
 هغه شان ڪوڀ چي څنگه ڄدائ پاڪ حڪم درڪري دے، نو
 تہ به دومره زيات ستري ڪڙي هم نه او ٽول خلق به په خبر
 سره خپل خپل ڪور ته ڄي. (۲۴) موسي د يترو مشوره ومنله
 (۲۵) نو هغه د ٽولو بني اسرائيلو نه قابل خلق خوبن ڪڙل. او
 هغوي يي په لسو، پنڄوسو، سوونو او زرگونو ڪسانو مشران
 مقرر ڪڙل. (۲۶) هغوي به په پخه توگه د قاضيانو په شان د
 خلقو خدمت ڪولو، هغوي به ٽولي سختي لانجې موسي له
 راوڀري خو وڀري لانجې به هغوي په خپله فېصله ڪولي. (۲۷)
 بيا موسي يترو رخصت ڪڙو او يترو خپل ملڪ ته واپس
 لاڙو.

د بني اسرائيلو سينا غره ته رسېدل

(۱) - (۲) بني اسرائيل د رفيديم نه روان شول او چې كله دوى د مصر نه راوتلى ؤو، د هغې نه پس د درېمې مياشتې په اوله ورځ د سينا بيابان ته راغلل. دوى هلته د سينا د غره په لمن كېنې خېمې ولگولې، (۳) او موسى خدائ پاك له غره ته وروختلو. مالک خدائ د غره نه هغه ته آواز وكړو او ورته يې وفرمائيل چې، ”بني اسرائيلو يعنې د يعقوب اولاد ته داسې ووايه. (۴) ”تاسو په خپله هغه څه وليدل چې ما د مصريانو سره وكړل او تاسو مې داسې بوتلى لکه چې باز خپل بچي په وزرو كېنې اوږې او دلته مې خپل ځان له راوستلى. (۵) اوس، كه تاسو زما فرمانبرداري وكړئ او زما په لوظ باندې ټينگ ودرېږئ، نو بيا به تاسو په ټولو خلقو كېنې زما خپل خاص خلق يئ، هسې خو ټوله زمكه زما ده. (۶) تاسو به زما دپاره مقدسه ډله يئ او د امامانو په توگه به زما خدمت كوئ. ” موسى، ته به دا خبره بني اسرائيلو ته ورسوې. (۷) نو موسى كوز شو او د قوم مشران يې راغونډ كړل او كوم حُكم چې مالک خدائ هغه ته كړې وو هغه ټولې خبرې يې هغوئ ته بيان كړې. (۸) نو ټولو خلقو په يوه خوله جواب وركړو، ”مالک خدائ چې څه هم فرمائيلې دى مونږ به هم هغه شان كؤو. ” بيا موسى واپس د هغوئ جواب مالک خدائ ته ورسولو. (۹) مالک خدائ موسى ته وفرمائيل، ”زه به په تکه توره وريغ كېنې تا له راشم، چې كومې خبرې زه تا سره كوم نو خلق به زما خبرې واورى نو داسې به هغوئ د همېشه دپاره په تا يقين كوى. ” چې خلقو كوم جواب وركړې وو نو موسى هغه مالک خدائ ته وويلو، (۱۰) او مالک

خُدائِ موسیٰ ته وفرمائیل، ”خلقو له ورشه او هغوی ته ووايه
چې هغوی دې نن او سبا خپل ځانونه د عبادت دپاره پاک
کړی. هغوی دې خامخا خپلې جامې ووينځی ﴿۱۱﴾ او په
درېمه ورځ دې تيار اوسپړی. په هغه ورځ به زه د ټولو خلقو
په موجودگي کښې د سینا غره ته راکوز شم. ﴿۱۲﴾ د غره نه
گېرچاپېره حدونه مقرر کړه چې خلق به ترې نه نه راوړی او
هغوی ته ووايه چې نه غره ته راوخېژی او نه يې لمنې ته
ورنزدې شی. خو که څوک غره ته ورشی، نو هغه به خامخا
ووژلې شی، ﴿۱۳﴾ هيڅ څوک به هم نه ورځی، خو که څوک
ورشی نو هغه به سنگسارولې شی يا به په غشو ويشتلې
شی. هغه که انسان وی يا حيوان وی خامخا به وژلې شی.
خو چې کله بيگل په اوږد آواز وغږولې شی، نو بيا به خلق
غره ته راوخېژی. ﴿۱۴﴾ بيا موسیٰ د غره نه راکوز شو او
خلقو ته يې وفرمائیل چې د عبادت دپاره خپل ځانونه پاک
کړئ. نو هغوی خپلې جامې ووينځلې، ﴿۱۵﴾ او موسیٰ هغوی
ته وفرمائیل، ”د درېمې ورځې دپاره ځانونه تيار کړئ او په
دې دوران کښې د بنځو سره مه ځملئ.“ ﴿۱۶﴾ د درېمې
ورځې په سحر تندرונה او برېشناگانې شوې، په غره باندې
تکه توره وریخ رابښکاره شوه او د بيگل اوچت آواز
واورېدلې شو. او د خېمو په ځای کښې چې څومره خلق وو
هغوی ټول د يرې نه په لړزان شول. ﴿۱۷﴾ موسیٰ هغه خلق د
خېمو د ځای نه د خدای پاک حضور ته بوتلل او هغوی د
غره په لمن کښې ودرېدل. ﴿۱۸﴾ د سینا ټول غر د وریخ په
شان په لوگی کښې پټ وو، ځکه چې مالک خدای په دې
باندې په اور کښې راکوز شوی وو. دا لوگي د بتي د لوگی
په شان بره ختلو او ټول غر سخت ولړزېدلو. ﴿۱۹﴾ د بيگل

آواز نور هم اوږدېدلو او زياتېدلو. موسی خبرې کولې او خُدای پاک هغه له د تندر د آواز په شان جواب ورکولو. (۲۰) مالک خُدای د سینا د غره سر ته راکوز شو او موسی یې د غره سر ته راوغوښتلو. نو موسی وروختلو (۲۱) او مالک خُدای موسی ته وفرمائیل، ”بښکته لار شه او خلقو له خبردارۍ ورکړه چې زما کتلو دپاره د حدونو نه راوا نه وړی، خو که چرې راوختل، نو پېر کسان به د هغوی نه مړه شی. (۲۲) که امامان هم ما ته نزدې راځی نو هغوی دې هم ځان پاک کړی، گنې زه مالک خُدای به هغوی له سزا ورکړم.“ (۲۳) موسی مالک خُدای ته وفرمائیل، ”خلق د سینا غره ته نه شی راختلې، ځکه چې تا مونږ له خبردارۍ راکړې دې چې د دې نه گېرچاپېره حدونه مقرر کړو او غر مقدس وگڼو.“ (۲۴) مالک خُدای هغه ته وفرمائیل، ”بښکته لار شه او هارون هم د ځان سره راوخېژوه. خو چې امامان او خلق ما ته د راتلو دپاره د حدونو نه راوا نه وړی، گنې زه، مالک خُدای به هغوی له سزا ورکړم.“ (۲۵) نو بیا موسی خلقو له ورکوز شو او چې مالک خُدای څه فرمائیلی و هغه یې ورته وفرمائیل.

د شریعت لس حکمونه

۲۰ (۱) بیا خُدای پاک کلام وکړو او هغه ټولې خبرې دا دی، (۲) ”زه مالک خُدای، ستاسو خُدای پاک یم چا چې تاسو د مصر د مُلک نه راووښتلې، کوم چې د غلامی مُلک وو. (۳) زما نه غېر د نورو معبودانو عبادت مه کوئ. (۴) د

خپلو ځانونو دپاره بُتان مۀ جوړوئ، د داسې يو څيز په شكل
 هم نه چې هغه پاس په آسمان كښې وى يا په زمكه وى يا كه
 هغه د زمكې لاندې په اوبو كښې وى. ﴿٥﴾ يو بُت ته هم چې
 سجده ونۀ لگوئ او نۀ يې عبادت وكړئ، ځكه چې زۀ مالِك
 خُدائ، ستاسو خُدائ پاك يو غېرتى خُدائ يم. زۀ هغه خلقو
 او د هغو اولادونو له د درېم او څلورم نسل پورې سزا وركوم
 څوك چې زما نه كركه كوى. ﴿٦﴾ خو زۀ د هغه خلقو

زرگونو نسلونو ته خپله نۀ بدلېدونكې مينه بنايم څوك چې
 زما سره مينه لرى او زما حُكمونه منى. ﴿٧﴾ زما نوم د غلطو
 مقصدونو دپاره مۀ استعمالوئ، ځكه چې زۀ، مالِك خُدائ،
 ستاسو خُدائ پاك به هغه چا له سزا وركوم څوك چې زما
 نوم بې فائدي اخلى. ﴿٨﴾ د سبت ورځ ياده لرى او دا مقدسه
 گڼئ. ﴿٩﴾ په شپږو ورځو كښې تاسو خپل كار روزگار كوئ،
 ﴿١٠﴾ خو اوومه ورځ د آرام ورځ ده چې ما ته وقف ده. په هغه

ورځ به هيڅ څوك كار روزگار نۀ كوى، نۀ تاسو، نۀ ستاسو
 بچى، نۀ ستاسو غلامان، نۀ ستاسو څاروى او نۀ هغه مسافر
 كوم چې تاسو سره اوسېږى. ﴿١١﴾ په شپږو ورځو كښې ما
 يعنې مالِك خُدائ زمكه، آسمان، سمندر او په دې كښې چې
 هر څۀ هم دى جوړ كړل، خو په اوومه ورځ يې څۀ ونۀ كړل.
 نو دا ځكه ما مالِك خُدائ د سبت ورځې له بركت وركړو او
 مقدسه مې كړه. ﴿١٢﴾ د خپل مور او پلار عزت كوئ، نو تاسو
 به په هغه مُلك كښې يو اوږد عمر تېر كړئ كوم چې زۀ

دركوم. ﴿١٣﴾ قتل مۀ كوئ. ﴿١٤﴾ زنا مۀ كوئ. ﴿١٥﴾ غلامۀ
 كوئ. ﴿١٦﴾ د چا خلاف د دروغو گواهي مۀ وركوئ. ﴿١٧﴾ د
 خپل گاونډى د كور خواهش مۀ كوئ، د هغه د بنځې، د هغه
 د نوكرانو، د هغه د څاروو، خرونو او د هغه يو شى لالچ هم

مہ کوئی کوم چي ستاسو د گاونڊي وي.

د خلقو وږه

١٨ چي كله خلقو د تندرونو او د بيگل آواز واورېدو او

برېښناگانې او د غره لوگي يې وليدل، هغوي د يرې نه

ولرېدل او لرې ودرېدل. ١٩ هغوي موسي ته وويل، ”كه ته

زمونږ سره خبرې كوي نو مونږ به ورته غوږ ونيسو، خو كه

خدائ پاک زمونږ سره خبرې وكړي نو مونږ یريرو چي مړه

به شو.“ ٢٠ موسي ورته وفرمائيل، ”يرېرئ مه، خدائ پاک

خو صرف دې له راغلي دے چي تاسو آزمائي او خپله يره

ستاسو په زړونو كښي واچوي چي تاسو گناه نه كوي.“ ٢١

خو خلق هم هغه شان لرې ولاړ وو او صرف موسي هغه تكې

تورې تيارې له زړې ورغلو چرته چي خدائ پاک وو.

د قربان گاه په حقله قانون

٢٢ بيا مالک خدائ موسي ته حکم وكړو چي، ”بنی اسرائیلو

ته ووائي، تاسو وليدل چي ما مالک خدائ ستاسو سره د

آسمان نه څنگه خبرې كړې دي. ٢٣ د خپلو ځانونو دپاره د

سپينو زرو يا د سرو زرو بتان مه جوړوي چي زما په ځائ د

هغوي عبادت وكړي. ٢٤ زما دپاره د خاورې نه يوه

قربان گاه جوړه كړئ او په دې باندې خپل گدان، چپلي او

غويان د پوره سوزېدونكي قربانو او د سلامتې د قربانو په

توگه حلالوي. د خپل عبادت دپاره کوم ځائ چي زه درته

وښاييم نو هغه ځائ ته به زه تاسو له درځم او برکت به

درکوم. ٢٥ كه تاسو زما دپاره د کانو نه يوه قربان گاه

جوړوئ، نو هغه د تراشلي شوي کانو نه مه جوړوئ، ځکه چې کله تاسو په هغه کانو آوزار لگوئ، نو هغه به ناپاکه کړئ. (٢٤) زما دپاره داسې قربان گاه مه جوړوئ چې تاسو به په پورو ورځېږئ، گني ستاسو د ستر اندامونه به برينډ شي.

د نوکرانو سره سلوک

٢١ (١) ”د بني اسرائيلو دپاره دا قانون مقرر کړه چې،

(٢) که تاسو يو عبراني غلام واخلي، هغه به شپږ کاله

ستاسو خدمت کوي. او په اووم کال به بغېر د څه څيز

درکولو نه آزاد شي. (٣) چې کله هغه د واده نه مخکېني

ستاسو غلام شوې وي، نو د آزادېدو په وخت به د ځان سره

بنځه نه بوځي، خو چې کله هغه ستاسو غلام کېدلو او واده

پي کړې وو، نو هغه خپله بنځه د ځان سره بوتلې شي. (٤)

که مالک ورله واده وکړي او د هغه زامن يا لوڼه پيدا شي، نو

هغه بنځه او د هغه بچي به د مالک وي او هغه سرې چې

آزاد کړې شي نو هغه يواځې تلې شي. (٥) خو که غلام

صفا ووائي چې زه د خپل مالک سره، خپلې بنځې او خپلو

بچو سره مينه لرم او آزادېدل نه غواړم، (٦) نو خپل مالک

به هغه د قاضيانو ځای ته بوځي. هلته به يې د دروازې يا

چوکات په مخکېني ودروي او په ستن دې د هغه په غوږ

کېني سورې وکړي. نو ټول عمر به يې غلام وي. (٧) که يو

سرې خپله لور د وينځې په توگه خرڅه کړي، نو هغه به د

نرانو نوکرانو په شان نه شي آزادولې. (٨) که هغه په يو

داسې کس خرڅه کړې شي چې هغه يې د بنځې کولو اراده

لري، خو د هغه دا خوښه نه وي، نو خپل پلار به دا واپس

اخلی، د هغې مالک دا په پردو خلقو نه شی خرڅولې، ځکه چې هغه د دې سره ټگی کړې ده. (۹) که یو سرې د خپل زوی دپاره وینځه واخلی، نو هغه به د هغې سره د لور په شان سلوک کوی. (۱۰) که یو سرې دویمه بنځه وکړی، نو هغه به خامخا د خپلې وپرومبې بنځې د مخکښې په شان د هغې د خوراک، جامو او د واده د حقونو خیال ساتی. (۱۱) که هغه ورسره دا درې ذمه واری نه پوره کوی، نو هغه به یې خامخا بغېر د څه قیمت نه آزاده کړی.

د بدو عملونو په حقله قانون

(۱۲) چې څوک یو کس ووهی او هغه وهلې شوې کس مړ شی نو هغه وهونکې به خامخا وژلې شی. (۱۳) خو که دا د خدای پاک نه راپېښه شوې وی او هغه دا قصداً نه وی وژلې، نو هغه به د پناه دپاره یو داسې ځای ته وتښتی چې کوم درته زه بنایم او هلته به په پناه کښې وی. (۱۴) خو که یو کس غصه شی او قصداً بل څوک قتل کړی، نو هغه به خامخا وژلې شی، تر دې پورې که هغه زما قربان گاه ته هم د پناه دپاره تښتېدلې وی. (۱۵) چې څوک هم خپل پلار یا خپله مور ووهی نو هغه به خامخا وژلې شی. (۱۶) که څوک یو کس اغوا کړی او بیا یې خرڅ کړی یا یې د ځان سره وساتی، نو هغه اغواکار به خامخا وژلې شی. (۱۷) هر څوک چې خپل مور پلار ته بدرد وائی هغه دې قتل کړې شی. (۱۸) - (۱۹) که په جگړه کښې یو کس بل کس په کانی یا په سوک ووهی او مړ نه شی، نو وهونکی له دې سزا نه شی ورکولې. چې کوم وهلې شوې وی او د کت نه د پاڅېدو نه وی، خو

وروستو بيا هغه د پاڅېدو او د امسا په مدد سره د بهر
 گرځېدو جوگه شی، نو چا چې وهلې وی نو هغه به ورله د
 بې روزگاره پاتې کېدلو مزدوری ورکوی او تر هغه پورې به د
 هغه خیال ساتی چې پوره روغ شوې نه وی. (۲۰) که یو کس
 خپله وینځه یا خپل غلام په کوټک ووهی او هغه هم په هغه
 ځای مړ شی، نو مالک له به یې خامخا سزا ورکولې شی.
 (۲۱) خو که وهلې شوې کس یوه یا دوه ورځې ژوندې وی،
 نو مالک له به یې سزا نه شی ورکولې، ځکه چې هغه یې
 خپل تاوان وو نو دا سزا یې بس ده. (۲۲) که څه کسان په
 جگړه وی او یوه امیدواره ښځه ووهی او چې د هغې اولاد
 وغورزیږی، خو بل ځای یې زخمی نه وی، نو چا چې هغه
 وهلی وی هغه به دومره جرمانه کیږی چې څومره جرمانه د
 هغې ښځې خاوند غواړی او چې قاضیان ووائی چې دا
 جرمانه صحیح ده. (۲۳) خو که هغه ښځه په خپله هم زخمی
 وی، نو سزا به د ژوند په بدل کېږی ژوند وی، (۲۴) د سترگې
 په بدل کېږی سترگه، او د غاښ په بدل کېږی غاښ، د لاس په
 بدل کېږی لاس، د پښې په بدل کېږی پښه، (۲۵) د سوزولو په
 بدل کېږی سوزول، د زخم په بدل کېږی زخم، د کورپو په بدل
 کېږی کورپې وهل دی. (۲۶) که یو کس د خپل غلام یا خپلې
 وینځې په وهلو سره سترگه ویاسی، نو د سترگې په بدل کېږی
 به هغه غلام یا وینځه آزادولې شی. (۲۷) که هغه د خپل غلام
 یا وینځې غاښ مات کړی، نو د غاښ په بدل کېږی به هغه
 غلام یا وینځه آزادولې شی.

د مالکانو ذمه واری

کۛ غوۛے څوک په بنکر ووهی او هغه مږ شی، نو

هغه غوۛے به خامخا سنگسارولے شی او د دې غوښه به نۛ شی خوړلے، خو د غوۛی مالک خلاص دے. (۲۹) خو کۛ

دې غوۛی مخکښې هم خلق وهل او مالک له پې خبردارے ورکړے شوے وی او هغه دا غوۛے تړلے نۛ وی ساتلے او دا څوک ووهی او مږ شی، نو غوۛے به سنگسارولے شی او مالک به پې هم وژلے شی. (۳۰) خو کۛ د مالک نه د خپل

ژوند بچ کولو تاوان وغوښتلے شی، نو هغه به پوره تاوان

ورکوی. (۳۱) کۛ یو غوۛے هلک یا جینی ووژنی، نو هم دغه

شان فېصله به پرې کپړی. (۳۲) کۛ غوۛے یو غلام یا وینځه

ووژنی، نو د غوۛی مالک به د هغه غلام یا وینځې مالک له د

سپینو زرو دېرش سیکې ورکوی او غوۛے به هم

سنگسارولے شی. (۳۳) کۛ یو کس یوه کنده کولو پرېردی یا

کنده وکنی او دا پټه نۛ کړی او یو غوۛے یا خر ورغورزېږی،

(۳۴) نو هغه کس به خامخا د دې ځناور مالک ته تاوان

ورکوی. هغه به پې مالک ته د دې قیمت ورکړی او هغه مږ

ځناور به د هغه شی. (۳۵) کۛ د یو کس غوۛے د بل چا غوۛے

ووهی او هغه مږ شی، نو هغوئ دواړه دې هغه ژوندے غوۛے

خرخ کړی او هغه پېسې دې په خپلو کښې تقسیم کړی، او

هغه مږ ځناور دې هم په خپلو کښې تقسیم کړی. (۳۶) خو کۛ

دا پټه لگېدلې وی چې دې غوۛی مخکښې هم وهل کول او

مالک دا تړلے نۛ ساتلو، نو هغه به د غوۛی په تاوان کښې هغه

بل کس له ژوندے غوۛے ورکوی او هغه مږ ځناور به د هغه

شی.

۱) کۀ یو کس یوه غوا یا گډه پټه کړی او حلاله یې

کړی یا یې خرڅه کړی، هغه به خامخا د یوې غوا په بدل کښې پینځۀ غواگانې ورکوی او د یوې گډې په بدل کښې به څلور گډې ورکوی. ۲) - ۳) هغه چې څۀ پټ کړی وی نو خامخا به د هغې تاوان ورکوی. کۀ هغه هیڅ هم نۀ لری، نو هغه چې څۀ پټ کړی وی د هغې په تاوان کښې به هغه د غلام په توگه خرڅولې شی. چې کوم ځناور یې پټ کړی وی، کۀ هغه غوا، خر او یا گډه وی او د هغه سره ژوندې وموندې شی نو هغه به د دې یو په دوه ورکوی. کۀ یو غل د یو کور کنډر کولو په وخت د شپې ونيولې شی او د وهلو په وجه مړ شی، چا چې هغه وژلې وی نو هغه به د دې ځون ذمه وار نۀ وی. خو کۀ دا کار د ورځې شوې وی، نو هغه به د دې ځون ذمه وار وی. ۴) کۀ یو کس خپل څاروی په یو پټی یا د انگورو په باغ کښې څروی او دا خوشې لار شی او د بل چا په پټی کښې فصل وڅوری، نو هغه به خامخا په تاوان کښې د خپل پټی یا د انگورو باغ نه د ټولو نه ښۀ پیداوار ورکوی. ۵) کۀ څوک په خپل پټی کښې اور ولگوی او اور د وښو په ذریعه د بل چا پټی ته ورسیری او د هغه گډې شوې، ربیلې شوې، یا داسې فصل وسوزوی چې ولاړ وی، چا چې دا اور لگولې وی هغه به یې پوره تاوان ورکوی. ۶) کۀ یو کس د بل چا پېسې یا قیمتی څیزونه د امانت په توگه د هغه دپاره کېږدی او د هغه د کور نه غلا وشی او هغه غل ونيولې شی نو یو په دوه به ترې نه اخستلې شی. ۷) خو کۀ غل ونۀ نیولې شی، نو د چا سره چې امانت پروت وو هغه به خامخا

د قاضيانو په مخکښې حاضر شي او هلته به قسم وکړي چې دغه پردې مال ده پخپله نه دې پټ کړي. (۹) د مال او سامان هر قسم لانجې، که هغه د څاروو، خرونو، گڼو، جامو، يا د بل ورک شوي څيز په حقله وي، چې دوه کسان په کښې دعوي لري هغوي دې خپلې لانجې د قاضيانو په مخکښې پېش کوي. هغوي چې چا ته پر ووايي نو هغه به هغه بل ته يو په دوه ورکوي. (۱۰) که يو کس بل کس له خپل خر، غوا، گڼه يا بل څاروي امانت ورکړي او هغه مړ يا زخمي شي يا په داسې وخت کښې وتښتولې شي چې هيڅ څوک يې هم ونه ويني، (۱۱) نو هغه کس به ورته د مالک خدائي په نوم قسم کوي چې د هغه بل کس ځناور يې نه دې پټ کړي. که هغه ځناور چا نه وي پټ کړي، نو هغه مالک دې دا قسم ومني او تاوان ورکولو ته ضرورت نشته، (۱۲) خو که ځناور چا پټ کړي وي، نو هغه کس به خامخا مالک ته د هغې تاوان ورکوي. (۱۳) خو که هغه ځنگلي ځناور وژلې وي، نو هغه کس به د هغې پاتې حصه د ثبوت دپاره راوړي، نو هغه له د هغه ځناور د تاوان ورکولو ضرورت نشته کوم چې ځنگلي ځناورو وژلې وي. (۱۴) که يو کس د بل کس نه يو څاروي وغواړي او هغه په داسې وخت کښې زخمي يا مړ شي چې مالک يې موجود نه وي، نو هغه به يې خامخا تاوان ورکوي. (۱۵) خو که دا کار په داسې وخت کښې شوې وي چې مالک يې حاضر وي، نو هغه ته د تاوان ورکولو ضرورت نشته. که ځناور يې په مزدوري راوستلې وي، نو هغه به صرف د مزدوري پېسې په تاوان کښې ورکوي.

اخلاقی او مذهبی قانون

- ۱۶) کٺ یو سرے یوه پېغله دوکھ کړی چې هغه کوژدن شوې هم نه وی او د هغې سره ځملي، هغه دې خامخا د هغې حق مهر ورکړی نو بنځه به یې شی. ۱۷) خو کٺ پلار یې هغه له د ورکولو نه انکار وکړی، نو هغه به خامخا د هغې پېغلي پلار له د حق مهر برابر قیمت ورکوی. ۱۸) کومه بنځه چې کوپې کوی هغه ژوندۍ مټ پرېږدی. ۱۹) هغه کس به خامخا وژلے شی کوم چې د ځناور سره زنا وکړی. ۲۰) څوک چې د مالک خدای نه بغېر بل خدای ته قربانی پېش کوی هغه دې هلاک کړے شی. ۲۱) د یو مسافر سره بد سلوک یا زیاتے مټ کوئ، هغه رایاد کړئ چې تاسو په خپله د مصر په ملک کښې مسافر وئ. ۲۲) د کونډې یا یتیم سره بد سلوک مټ کوئ. ۲۳) کٺ تاسو د هغوی سره بد سلوک وکړو او چې کله هغوی ما مالک خدای ته د مدد دپاره فریاد وکړی نو زه به د هغوی فریاد اورم، ۲۴) او زه به په قهر شم او تاسو به په جنگ ووژنم. ستاسو بنځې به کونډې شی او ستاسو بچی به یتیمانان شی. ۲۵) کٺ تاسو زما د خلقو نه یو کس له قرض ورکړئ چې هغه غریب وی، د هغه سره د یو قرض ورکوونکی په شان عمل مټ کوئ او سود ترې نه مټ غواړئ. ۲۶) کٺ تاسو د قرض په ضمانت کښې د چا نه چوغه واخلي، دا به تاسو د نمرپرېواتو نه مخکښې هغه له واپس ورکوئ، ۲۷) ځکه چې د هغه سره د ځان پټولو دپاره صرف یوه چوغه وه، د دې نه بغېر هغه په څټه کښې اوده شی؟ چې کله هغه ما ته سوال زاری وکړی، زه به د هغه فریاد اورم ځکه چې زه رحیم یم. ۲۸) د خدای پاک په حق کښې بدې

ردې مۀ وايئ او د خپل قوم مشرانو ته بشپړې مۀ كوي. (۲۹)
 خپله غله، مۀ او خپل د زيتونو تېل ما ته بښۀ په وخت پېش
 كوي. تاسو خپل مشران زامن ما له راكړئ. (۳۰) تاسو د
 خپلو څاروو او د خپلو گډو وړومبې پېدا شوي بچي ما ته
 وقف كړئ. هر يو وړومبې پېدا شوې نر بچې به اووۀ
 ورځې د خپلې مور سره ايسارېږي او په اتمه ورځ به هغه ما
 ته پېش كوي. (۳۱) تاسو به زما مقدس خلق يئ، نو د داسې
 ځناور غوښه مۀ خورئ چې هغه ځنگلي ځناور وژلې وي،
 هغه سپو ته اچوئ.

عدل او انصاف

۲۳ (۱) د دروغو خبر مۀ خوروي او د دروغو گواهي په
 ذريعه د يو مجرم كس مدد مۀ كوي. (۲) د پېرو خلقو په بد
 عمل كښې يا د قانون ماتولو په گواهي كښې ملگرتيا مۀ كوي
 او بې انصافي مۀ كوي. (۳) په يوه مقدمه كښې د يو غريب
 سړي ناجائزه طرفداري مۀ كوي. (۴) كه تاسو د خپل
 دشمن غوا يا خر ووينئ چې لار يې غلظه كړې وي، نو هغه له
 يې خامخا واپس وروئ. (۵) كه د هغه خر ووينئ چې د بار
 لاندې پرېوتلې وي، نو د خر په پاڅولو كښې د هغه مدد
 وكړئ، او ځان پرې مۀ ناغرضه كوي. (۶) چې كله يو
 غريب سړي په عدالت كښې حاضر شي نو د هغه سره
 بې انصافي مۀ كوي. (۷) د دروغو الزام مۀ لگوي او يو
 صادق او بې گناه سړي مۀ وژني، ځكه چې څوك داسې بد
 عمل وكړي نو زۀ به هغه نۀ پرېږدم. (۸) رشوت مۀ اخلي،

حُڪه چي رشوت بينا خلق ڀندوي او حق نه گوري او رشوت
 د صادقانو په خبرو کښي هم چالاكي پيدا کوي. (۹) د يو
 مسافر سره بد سلوک مه کوي، تاسو ته پته ده چي د يو
 مسافر په زړه څه تپريږي، حُڪه چي تاسو هم د مصر په مُلک
 کښي مسافر وي.

د سبت ورځي دپاره قانون

(۱۱) شپږ کاله خپله زمکه کړي او فصل ترې نه ربي. (۱۱)
 خو په اووم کال يې شاره پرېږدي او چي څه په کښي شوي
 وي هغه ترې نه مه ربي، چي څه په کښي پاتي وي نو هغه به
 غريبانان خلق او ځنگلي ځناور وخوري. د انگورو او زيتونو
 د باغونو سره هم دغه شان وکړي. (۱۲) په هفته کښي شپږ
 ورځي کار کوي، خو په اوومه ورځ کار مه کوي، د دې دپاره
 چي ستاسو غلامان او هغه مسافر چي ستاسو دپاره کار
 کوي او داسي ستاسو څاروي به هم آرام وکړي. (۱۳) چي ما
 مالک خدائي تاسو ته څه ويلي دي په هغې عمل کوي. د نورو
 معبودانو عبادت مه کوي او نه چي ستاسو د خولې نه د
 هغوي د نومونو ذکر واورم.

درې اخترونه

(۱۴) زما د درناوي دپاره په کال کښي درې ځله اختر کوي.
 (۱۵) چي ما څنگه حکم درکړي دے هم هغه شان د ابيب په
 مياشت کښي، تاسو د پتيري روتي اختر کوي، دا هغه
 مياشت ده چي تاسو په کښي د مصر نه راوتلي. د دې اختر
 په اووه ورځو کښي تاسو پتيره روتي خوري. او هيڅ څوک به

هم زما په حضور کښې خالی لاسونه نه حاضرېږي. (۱۶) چې کله تاسو خپل فصلونه رېبل شروع کوئ، نو د لو کولو اختر کوئ په خپلو پټو کښې چې تاسو کوم تخم گرلې وی نو د هغه فصل وړومبې پیداوار پېش کوئ او چې کله تاسو خپل فصل د پټو نه راټول کړئ نو په خزان کښې د فصل راټولولو اختر کوئ. (۱۷) هر کال په دې درېو اخرونو کښې دې خامخا ستاسو ټول نران مالک خدای ستاسو د خدای پاک عبادت له راځي. (۱۸) چې کله تاسو یو ځناور قربانی کوئ او د هغه وینه ما ته پېش کوئ نو خمبیره روتی ورسره مه پېش کوئ. په دې اخرونو کښې چې کوم ځناور ما ته قربانی شی د هغوی وازگه دې د سحر پورې نه شی پرېښودلې. (۱۹) هر کال د مالک خدای ستاسو خدای پاک، کور ته د خپلې زمکې نه رېبلې شوې وړومبې غله راوړئ. د چپلې بچې د خپلې مور په پیو کښې مه پخوئ.

لار ښودنه او وعدې

(۲۰) گورئ، زه به ستاسو نه وړاندې یوه فرېشته درولېږم چې په لار کښې ستاسو حفاظت کوی او هغه ځای ته مو راوړی کوم چې ما تیار کړې دے. (۲۱) هغې ته پام کوئ او د هغې خبرې ته غوږ نیسئ. د هغې خلاف بغاوت مه کوئ، ځکه چې هغې له مې پوره اختیار ورکړې دے او هغه به ستاسو بغاوت معاف نه کړی. (۲۲) خو که تاسو په رښتیا سره د هغې خبره ومنئ او هغه هر څه وکړئ چې ما حکم درکړې دے، نو زه به ستاسو د دشمنانو سخت دشمن یم. (۲۳) زما فرېشته به ستاسو په وړاندې روانه وی او تاسو به د اموریانو،

حټيانو، فرزيانو، کنعانيانو، حویانو او د یبوسیانو مُلک ته
 بوځی او زه به هغوی تباہ کړم. (۲۴) د هغوی معبودانو ته
 سجده مه لگوی او مه یې عبادت کوئ او د هغوی طریقې مه
 خپلوی او د هغوی بُتان مات کړئ او د هغوی د کابو مقدسې
 ستنې وغورزوئ. (۲۵) که تاسو زما، مالک خدای د ستاسو
 خدای پاک عبادت کوئ، نو زه به ستاسو په خوراک او اوبو
 کبني برکت واچوم او د ټولو بیماریانو نه به مو بچ وساتم.
 (۲۶) ستاسو په مُلک کبني به د یوې بنځې هم بچی نه ضائع
 کیری او یوه بنځه به هم شنډه نه وی. زه به تاسو له اوږد
 عُمر درکړم. (۲۷) زه به په هغه خلقو خپله یره راولم چې کوم
 ستاسو مخالفت کوی، زه به هغه خلق په وارخطایی آخته
 کړم د کومو خلقو سره چې تاسو جنگ کوئ او زه به
 ستاسو ټول دشمنان ستاسو نه وزغوم. (۲۸) زه به ستاسو په
 دشمنانو وارخطایی راولم، چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو زه
 به حویان، کنعانیان او حټیان ستاسو د مخې نه لرې کړم.
 (۲۹) زه به هغوی په یو کال کبني نه ویاسم، که ما داسې
 وکړل، نو زمکه به ویجاړه شی او هلته به ډېر زیات ځنگلی
 ځناور وی. (۳۰) خو زه به هغوی ورو ورو ویاسم، تر دې
 پورې چې تاسو زیات شی او هغه زمکه ستاسو خپله شی.
 (۳۱) زه به ستاسو د زمکې سرحدونه د بحر قلزم نه واخله د
 مدیترانی د سمندر پورې او د بیابان نه د فرات سیند پورې
 خواره کړم. زه به د هغې زمکې اوسېدونکی ستاسو په لاس
 کبني درکړم او چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغوی به
 وشړی. (۳۲) د هغوی یا د هغوی د معبودانو سره لوظ مه
 کوئ. (۳۳) هغوی خپل مُلک کبني اوسېدو ته مه پرېږدی، که
 تاسو پرېښودل نو هغوی به تاسو دوکه کړی او زما خلاف

گناه کولو ته به مو جوړ کړی. که تاسو د هغوئ د معبودانو عبادت وکړئ نو دا به ستاسو دپاره یو دام جوړ شی.

پوخ لوظ کول

۲۴ (۱) مالک خدای موسی ته وفرمائیل چې، ”ما ته ته،

هارون، ندب، ابیهو او د بنی اسرائیلو او یا مشران بره غر ته راشی، خو نزدې مه راخی او د لرې نه ما ته سجده وکړی.

(۲) صرف ته ما له راشه او هغه نور به ما له نزدې نه راخی.

نور کسان به تا سره غره ته نه راخېژی. (۳) موسی راغلو

او خلقو ته یې د مالک خدای ټولې خبرې او ټول اصول بیان کړل او ټولو خلقو په یو آواز جواب ورکړو، ”څنگه چې

مالک خدای فرمائیلی دی نو مونږ به هم هغه شان کوو. (۴)

موسی د مالک خدای هغه ټولې خبرې ولیکلې. بل سحر

وختی د غره په لمن کبني هغه یوه قربان گاه جوړه کړه او د

بنی اسرائیلو د دولسو قبیلو په مطابق یې د هرې یوې دپاره

دولس تیرې ودرولې. (۵) بیا هغه د بنی اسرائیلو څه زلمی

مقرر کړل او هغوئ مالک خدای ته سوزېدونکې قربانۍ او

څه څاروی د سلامتی قربانۍ په توگه پېش کړل. (۶) موسی

د ځناورو هغه نیمه وینه واخستله او په بنانکونو کبني یې

واچوله، او هغه نوره نیمه یې په قربان گاه وشیندله. (۷) بیا

هغه د لوظ کتاب راواخستلو او حاضر و خلقو ته یې واورولو.

هغوئ ووئیل، ”مونږ به د مالک خدای تابعداری کوو او د هغه

په ټولو خبرو به عمل کوو. (۸) بیا موسی هغه وینه

راواخستله چې په بنانکونو کبني وه او په خلقو یې وشیندله.

هغه وفرمائیل، ”گورئ، دا وینه د لوظ د پوخوالی دپاره ده

کوم چي مالک خدائ تاسو سره کړي دے چي کله هغه دا ټول حکمونه درکول.“ (٩) موسی، هارون، ندب، ابیهو او د بنی اسرائیلو هغه اويا مشران غره ته وختل. (١٠) او هغه د بنی اسرائیلو خدائ پاک يي وليدلو. د هغه د پښو لاندې لکه د آسمان په شان د نیلم کانی شین فرش وو. (١١) د خدائ پاک د لاس نه د بنی اسرائیلو هغه مشرانو ته ضرر ونه رسېدلو، هغوی خدائ پاک وليدلو او بیا هغوی خوراک څښاک وکړو.

حضرت موسی د سینا په غره باندې

(١٢) مالک خدائ موسی ته وفرمائیل، ”ما له غره ته راوخېژه او چي کله ته هلته يي نو زه به تا له د کایو دوه تختې درکړم چي په هغې باندې ما ټول اصول او حکمونه لیکلي دي چي ته به دا خلقو ته بیانوي.“ (١٣) موسی د خپل مدد کوونکی یشوع سره روان شو او موسی د خدائ پاک غره ته بره وختلو. (١٤) موسی مشرانو ته وفرمائیل، ”تاسو مونږ ته دلته تر هغې پورې انتظار کوئ چي مونږ واپس نه یو راغلی. هارون او حور به ستاسو سره وي، او که د چا څه لانجه وي نو هغوی له دې ورځي.“ (١٥) چي موسی بره وختلو نو ورځې غر پټ کړو. (١٦-١٧) د مالک خدائ جلال په غره باندې خور شو. بنی اسرائیلو ته د مالک خدائ جلال داسې ښکارېدو لکه چي د غره په سر باندې اور بل وي. شپږ ورځې ورځې غر پټ کړي وو او په اوومه ورځ مالک خدائ د ورځې د مینځ نه موسی ته آواز وکړو. (١٨) چي موسی بره غره ته ورختلو نو د ورځې مینځ ته ورننوتلو او څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې په غره کېنې ایسار شو.

۱) مالک خدای موسیٰ ته وفرمائیل، ۲) ”بنی

اسرائیلو ته ووايه چې ما ته يوه نذرانه پېش کړی. چې څوک
د زړه نه ما ته څه نذرانه پېش کول غواړی ته یې ترې نه اخله.

۳) دا هغه نذرانې دی چې کومې به ترې نه ته اخلي، سره

زر، سپین زر او زېر، ۴) کتان، د آسمانی رنگ، کاسنی او

د سور رنگ وړی، د چپلو د وړی کپړه، ۵) سره رنگ

شوې د گڼو څرمن، بڼه څرمن، د کيکر لرگي، ۶) د ډيوو

دپاره تېل، د غورولو د تېلو دپاره مصالحې او د خوشبویي

مصالحې، ۷) اونیکس کانی او نور قیمتي کانی چې د مشر

امام په مقدس واسکت باندې چې پېش بند ورته وائی او د

هغه د سيني جیب باندې ولگولې شی. ۸) او خلق به زما

دپاره يوه مقدسه خيمه جوړه کړی، نو زه به د هغوی په مينځ

کښې اوسېرم. ۹) دا مقدسه خيمه او د هغې ټول سامان د

هغې نقشې په مطابق جوړ کړی کومه چې زه درته ښایم.

د لوظ صندوق

۱۰) هغوی به زما دپاره د کيکر د لرگی نه يو صندوق جوړ

کړی، چې پينځه څلوېښت انچه اوږد وی، اوويشت انچه پلن

او اوويشت انچه لوړ وی. ۱۱) دننه او بهر ورباندې د سوچه

سرو زرو پترې وخبڙوه او د دې د سر نه گېرچاپېره د سرو

زرو غاړه تاو کړه. ۱۲) د وړلو دپاره ورله د سرو زرو څلور

گول کړی جوړې کړه او دا ورله په څلورو پښو پورې ولگوه،

چې دوه کړی يو خوا وی او دوه بل خوا وی. ۱۳) د وړلو

دپاره ورله د کيکر لرگی نه بازوگان جوړ کړه او د سرو زرو پتری ورباندې وخېژوه (۱۳) او دا بازوگان د صندوق د وپولو دپاره په کرو کښې دواړو طرفونو ته وردننه کړه. (۱۵) هغه بازوگان به په هغه کرو کښې پرېږدئ او وباسئ به يې تربنه نه. (۱۶) بيا د لوظ صندوق کښې هغه د کاڼو دوه تختې کېږده کومې چې زه درکوم، په کومو باندې چې حکمونه ليکلي دي. (۱۷) د سوچه سرو زرو يو سر ورله جوړ کړه چرته به چې کفاره ادا کيږي، چې پينځه څلوېښت انچه اوږد وي او اوويشت انچه پلن وي. (۱۸) د ټکېدلې شوو سرو زرو نه دوه د وزرو والا مخلوق ورله جوړ کړه، (۱۹) يو ورباندې په يو سر کښې او بل په بل سر کښې جوړ کړه نو چې دواړه د لوظ صندوق د کفارې د سر سره يوه ټکړه شي. (۲۰) د وزرو والا مخلوق دې د لوظ صندوق د کفارې په تخت باندې يو بل ته مخامخ وي او د هغوی خورې وزرې دې د صندوق د کفارې تخت پټ کړي او مخونه به يې لاندې وي. (۲۱) د کاڼي چې کومې دوه تختې زه درکوم هغه د لوظ صندوق کښې کېږده او هغه د کفارې تخت د صندوق دپاسه کېږده. (۲۲) زه به تا سره هلته ملاقات وکړم او د دې دوو وزرو والا مخلوق په مينځ کښې چې د کفارې صندوق د سر دپاسه دی زه به تا له د اسرائیلو دپاره خپل حکمونه درکړم.

د پېش کېدونکې روټي مېز

(۲۳) د کيکر لرگی نه يو مېز جوړ کړه، چې شپږ دېرش انچه اوږد وي، اتلس انچه پلن او اوويشت انچه لوړ وي. (۲۴) په دې د سوچه سرو زرو پترې وخېژوه او د دې نه گېرچاپېره

د سرو زرو غاړه تاو كړه. (۲۵) گېرچاپېره درې اِنچه پلنه يوه
 ژى ورله جوړه كړه او ژى نه گېرچاپېره د سرو زرو غاړه تاو
 كړه. (۲۶) د دې وړلو دپاره د سرو زرو څلور گول كړى
 جوړې كړه او دا په هغه څلورو گوټونو كښې ولگوه، چرته
 چې پښې دى. (۲۷) دا كړى به د ژى سره نزدې ولگولې شى
 چې هغه بازوگان ونيسى چې د كومو په ذريعه دا مېز وړلې
 شى. (۲۸) دا بازوگان د كيكړ لركى نه جوړ كړه او په دې
 باندې د سرو زرو پتري وخبڙوه. (۲۹) د سوچه سرو زرو نه
 ركېبى او لوبښى جوړ كړه او دغه شان د نذرانو تويولو دپاره
 منگى او جامونه هم جوړ كړه. (۳۰) دا مېز به د لوظ صندوق
 په مخكښې كېښودلې شى او ما ته پېش كړې شوې مقدسه
 روتى به د همېشه دپاره په مېز پرته وى.

ډيوټ

(۳۱) د سوچه سرو زرو نه يو ډيوټ جوړ كړه. د دې بېخ او د
 دې پڼيا د ټكېدلې شوو سرو زرو نه جوړ كړه، د دې د ښه
 ښكارېدلو دپاره گلونه، سره د غوتو او پاڼو جوړ كړه، چې د
 دې سره يوه ټكړه شى. (۳۲) د ډيوټ د اړخونو نه دې شپږ
 څانگې وتلې وى، چې درې په يو طرف وى او درې په بل
 طرف وى. (۳۳) د دې شپږ واړو څانگو به درې درې د ښه
 ښكارېدو گلونه وى، دا به سره د غوتو او پاڼو د بادام د
 گلونو په شان جوړ وى. (۳۴) د ډيوټ د پڼې به د ښه
 ښكارېدو څلور گلونه وى، دا به سره د غوتو او د پاڼو د بادام
 د گلونو په شان وى. (۳۵) د دې درې واړو څانگو د هرې
 يوې لاندې به يوه غوتى وى. (۳۶) دا غوتى، څانگې او دا

ډيوټ به د ټكېدلې شوو سوچه سرو زرو د يوې ټكړې نه جوړ وي. (۳۷) د ډيوټ دپاره اووه ډيوې جوړې كړه او هغه داسې كېږده چې د ډيوټ مخامخ ځلېږي. (۳۸) د هغې سرپوښونه او مجعې د سوچه سرو زرو وي. (۳۹) پينځه دېرش كلو سوچه سره زر په دې ډيوټ او د دې په ټول سامان جوړولو كېښې استعمال كړه. (۴۰) گوره چې دا د هغې نقشې په مطابق جوړ كړې چې كومه ما درته په غره باندې ښودلې ده.

د مالک خدای د حضور خېمه

۲۶ (۱) او مالک خدای وفرمائیل، ”د مقدسې خېمې يعنې زما د حضور خېمې دننه برخه د کتان د لسو پردو نه جوړه كړه چې دا د آسماني رنگ، کاسنی او د سور رنگ د وړۍ نه تياره وي. په دې باندې په گلكارۍ كېښې د وزرو والا مخلوق جوړ كړه. (۲) هره يوه پرده په برابر ناپ جوړه كړه چې څوارلس گزه اوږده وي او دوه گزه پلنه وي. (۳) پينځه پردې په يو ځای وگنډه. او هغه نورې پينځه پردې هم په يو ځای وگنډه. (۴) په هره يوه جوړه كېښې، د پردې په بهرنۍ غاړه د آسماني رنگ د كپړې كړۍ جوړې كړه. (۵) د وړومبۍ جوړې په وړومبۍ پرده پنځوس كړۍ او پنځوس كړۍ د دوېمې جوړې په آخرۍ پرده جوړې كړه چې دا كړۍ يو بل ته مخامخ وي. (۶) پنځوس د سرو زرو گنډې جوړې كړه او هغه پردې د يوې بلې سره ملاو كړه نو ټوله مقدسه خېمه به يوه شي. (۷) د خېمې پټولو دپاره د چپلو د وړو نه

جوړې شوې يوولس پردي واخله. (۸) دا ټولې په يو ناپ
 جوړې كړه، چې پينځلس گزه اوږدې او دوه گزه پلنې وى.
 (۹) پينځه پردې په يو ځاى وگنډه او هغه نورې شپږ هم يو
 ځاى وگنډه. شپږمه پرده د خېمې په مخكېښې حصه باندې
 غبرگه كړه. (۱۰) د يوې جوړې د آخرې پردې په غاړه
 پنځوس كړۍ جوړې كړه او د هغه بلې جوړې په غاړه هم
 پنځوس كړۍ جوړې كړه. (۱۱) د زېرو پنځوس كُنډې جوړې
 كړه او هغه په كړو كېښې واچوه چې هغه دوه جوړې ملاو
 كړى نو داسې به دا د خېمې سره يو ځاى شى. (۱۲) هغه
 زياته شوې نيمه برخه به د خېمې شا ته ځوړنده وى. (۱۳) د
 پردو دواړو طرفونو ته چې په اوږدوالى كېښې كوم نيم گز
 زيات شوى دى هغه به راځوړند وى چې خېمه پټه كړى.
 (۱۴) دوه نورې پردې هم جوړې كړه، يوه پرده د گډو د
 څرمنې نه چې سور رنگ وركړى شوى وى او بله د ښې
 څرمنې نه جوړه كړه، چې د پاس نه پرې خېمه پټه كړى
 شى. (۱۵) خېمې له د ودرولو دپاره د كيكړ د لرگي نه
 چوكاټونه جوړ كړه. (۱۶) چې هر يو چوكاټ پينځلس فټه
 اوږد وى او اوويشت انچه پلن وى، (۱۷) په بېخ كېښې ورله
 دوه يو شان تختې هم جوړې كړه چې چوكاټونه ونبسلوى. د
 ټولو چوكاټونو دې دا تختې وى. (۱۸) د خېمې جنوب طرف
 دپاره شل چوكاټونه جوړ كړه (۱۹) او څلوېښت د سپينو زرو
 پښې چې وړاندې شى، چې د هر يو چوكاټ لاندې دوه دوه
 وى چې هغه دوه وړاندېښې حصې ونيسى. (۲۰) د خېمې د
 شمال په طرف هم شل چوكاټونه جوړ كړه (۲۱) او څلوېښت
 د سپينو زرو پښې جوړې كړه، چې د هر يو چوكاټ لاندې
 دوه دوه وى. (۲۲) د خېمې شا دپاره چې د نمرپرېواته په

طرف دے، شپڙ چوکاٽونه جوڙ ڪړه، (۲۳) او دوه چوکاٽونه د خېمي د گوتونو دپاره جوڙ ڪړه. (۲۴) د گوتونو دا چوکاٽونه به په بېخ ڪبني ملاو وي او د لاندې نه داخله تر سره پورې به انبستي وي. دا دوه چوکاٽونه به هم دغه شان جوڙولے شي چې د کومو نه دوه گوتونه جوڙولے شي. (۲۵) نو اٽه چوکاٽونه او شپاڙس د سپينو زرو پبني به وي، چې د هر چوکاٽ لاندې به دوه دوه وي. (۲۶) د کيڪر لرگي نه پينڊلس لاري جوڙ ڪړه، پينڊه د خېمي د هغه چوکاٽونو دپاره چې په يو طرف باندې وي، (۲۷) پينڊه د هغه چوکاٽونو دپاره چې په بل طرف باندې وي او پينڊه د هغه چوکاٽونو دپاره چې نمرخاٽه طرف شا ته په آخر سر ڪبني وي. (۲۸) د چوکاٽونو تير به د يو سر نه تر بل سره پورې پوره رسبدلے وي. (۲۹) په چوکاٽونو د سرو زرو پتري وخپڙوه او د سرو زرو ڪري ورله جوڙي ڪړه چې لاري ونيسي، په لاري به هم د سرو زرو پتري خپڙولے شي. (۳۰) دا خېمه د هغه نقشي په مطابق ودره کومه چې ما تا ته په غره بنودلي وه. (۳۱) د کتان نه يوه پرده جوڙه ڪړه چې د آسماني رنگ، کاسني او د سور رنگ وږي نه تياره شوې وي. په دې باندې په گُلڪاري ڪبني د وزرو والا مخلوق جوڙ ڪړه. (۳۲) دا د کيڪر لرگي په څلورو ستنو باندې، په کُنڊو ڪبني راځوږنده ڪړه په کومو ستنو چې د سرو زرو پتري خپڙولے شوي وي او د سپينو زرو په څلورو پنبو باندې به ولاڙي وي. (۳۳) دا پرده د خېمي په ڇت ڪبني د کُنڊو په قطار ڪبني ځوږنده ڪړه او د پردې نه شا ته د لوظ صندوق ڪڀڙهه چې په هغې ڪبني د کانو دوه تختي دي. دا پرده به مقدس ځائ د زيات مقدس ځائ نه جدا کوي. (۳۴) د لوظ صندوق د ڪفاري په تخت بند ڪړه. (۳۵) د زيات

مقدس حَائِ نه بهر د خېمې ښى طرف ته مېز او گس طرف ته يې هغه پيوټ کېږده. (۲۴) د خېمې د ننوتلو دروازې دپاره د کتان نه يوه پرده جوړه کړه چې د آسمانى رنگ، کاسنى او د سور رنگ وړى نه تياره شوې وى او چې دا په گُلکارى باندې ښائسته کړې شوى وى. (۲۷) د دې پردې دپاره د سرو زرو گنډې جوړې کړه او د کيکر لرگى نه پينځه ستنې جوړې کړه چې د سرو زرو پتري ورباندې خپڅولې شوى وى، او د دې ستنو دپاره پينځه د زېرو پښې جوړې کړه.

قربان گاه

۲۷ (۱) د کيکر لرگى نه يوه قربان گاه جوړه کړه. هغه به څلورگويه وى، چې اووه نيم فته اوږده وى، اووه نيم فته پلنه او څلور نيم فته لوړه وى. (۲) د دې دپاره د څلورو گوتونو دپاسه د ښکرو په شان څيزونه جوړ کړه چې د قربان گاه سره يو حَائِ شى او په دې هر څه باندې به د زېرو پتري وخپڅولې شى. (۳) د ايرود لري کولو دپاره لوبښى، بېلچې، جامونه، درې غاښى او د گرمې ايرې دپاره لوبښى جوړ کړه. دا ټول سامان د زېرو نه جوړ کړه. (۴) او ته د زېرو يوه جالى هم جوړه کړه او د هغې په گوتونو باندې د وړلو دپاره څلور د زېرو کړى ولگوه. (۵) دا جالى د قربان گاه د ژى لاندې کېږده نو چې د قربان گاه مينځ ته ورسېږى. (۶) د وړلو دپاره د کيکر لرگى نه ورله بازوگان جوړ کړه او د زېرو پتري ورباندې وخپڅوه، (۷) نو د قربان گاه دواړو طرفونو ته چې کومې کړى دى په هغې کېښې بازوگان ولگوه. (۸)

قربان گاه د تختو نه جوړه کړه او تشه يې پرېږده، هم د هغې
نقشې په مطابق چې ما درته په غره باندې بنودلې وه.

د مالک خدای د حضور خېمې دربار جوړېدل

۹ د کتان د پردو نه زما د حضور خېمې دپاره دربار جوړ
کړه چې د جنوب طرف يې پنځوس گزه اوږد وی، ۱۰ دا به
د زېرو د شلو ستنو په ذریعه د زېرو په شلو پښو کېښې، د
سپینو زرو کُنډو او د سپینو زرو سیخونو په مدد سره
تینگولې شی. ۱۱ د دربار شمال طرف ته دې هم دغه شان
وکړې شی. ۱۲ په نمرپرېواته طرف به د لسو ستنو او لسو
پښو سره پینځویشته گزه اوږدې پردې وی. ۱۳ نمرخاته
طرف دربار به هم پینځویشته گزه اوږد وی، چې هلته دروازه
هم ده. ۱۴-۱۵ د دروازې په دواړه طرف د درېو ستنو او
درېو پښو سره اووه نیم گزه پردې به هم وی. ۱۶ یواځې
دروازې له دې لس گزه اوږده پرده وی چې د کتان نه جوړه
شوې وی چې د آسمانی رنگ، کاسنی او د سور رنگ وړی
نه تیاره شوې وی او په گلکاری باندې بنائسته کړې شوې
وی. دا دې د څلورو ستنو او څلورو پښو په ذریعه تینگه
کړې شی. ۱۷ د دربار گېرچاپېره ټولې ستنې به د سپینو
زرو د سیخونو سره انبلولې شی او د هغې کُنډې به د سپینو
زرو وی او پښې به يې زېرو نه جوړولې شی. ۱۸ دا دربار
به پنځوس گزه اوږد وی او پینځویشته گزه پلن وی او دوه
نیم گزه لوړ وی. د دې پردې به د کتان نه او پښې به يې د
زېرو نه جوړې وی. ۱۹ په خېمه کېښې چې څومره سامان
استعمالیږي او د خېمې او دربار دپاره ټول موږی به د زېرو

د ډیوی خیال ساتل

٢٠) بنی اسرائیلو له حُکم ورکړه چې د ډیوی ډپاره د زیتونو سوچه تېل درله راوړی، چې دا هره شپه بله وساتلے شی. ٢١) هارون او د هغه زامن دې هغه ډیوه زما د حضور په خېمه کښې د پردې نه بهر ولگوی چې د لوظ صندوق ته مخامخ ده. دا به هلته زما په حضور کښې د ماښام نه واخله تر سحره پورې بلپړی. بنی اسرائیل او د هغوی اولاد به همپشه ډپاره دا حُکم منی.

د امامانو خاص لباس

٢٨) خپل ورور هارون او د هغه زامن، ندب، ابیهو، الی عزر او اتمر خان له راوله. هغوی د بنی اسرائیلو د مینخ نه رابېل کړه، چې د امامانو په توگه زما خدمت کوی. ٢٩) د خپل ورور هارون ډپاره د امامانو جامې جوړې کړه، چې هغه ته عزت او ښائست ملاو شی. ٣٠) ټول ماهر خلق راوغواړه کومو له چې ما مهارت ورکړے دے او هغوی ته ووايه چې د هارون جامې جوړې کړی، نو چې هغه د یو امام په توگه زما خدمت ته وقف شی. ٣١) هغوی ته ووايه چې یو د سینې جېب، یو پېش بند، یوه چوغه، یو قمیص چې گلکاری ورباندې شوې وی، یو پتکے او یو کمر بند جوړ کړی. هغوی به د امامانو دا جامې ستا ورور هارون او د هغه زامنو له جوړوی، چې دوی د امامانو په توگه زما خدمت وکړی. ٣٢)

هغه ماهر خلق به د آسمانی رنگ، کاسنی او سور رنگ وړی،
 د سرو زرو تار او د کتان نه کار اخلی. (۶) هغوی به پیش
 بند د آسمانی رنگ، کاسنی او سور رنگ وړی، د سرو زرو
 تار او د کتان نه جوړوی، چې په گلکاری باندې بنائسته
 کړی شوی وی. (۷) دواړو طرفونو ته دې ورباندې د اوږې
 پټی لگېدلې وی، چې د دې په ذریعه ترلې شی. (۸) یو بنه
 گلکاری شوی کمربند چې د سرو زرو آسمانی او کاسنی او
 سور رنگ تارونو نه جوړ وی هغه دې د پیش بند سره
 ونښلولی شی. (۹) دوه اونیکس کانی واخله او په هغې
 باندې د یعقوب د دولسو زامنو نومونه پاخه ولیکه، (۱۰) د
 هغوی د پېداښت په مطابق چې شپږ نومونه په یو کانی او
 شپږ په بل کانی باندې وی. (۱۱) په هغه دوو کانو باندې د
 یعقوب د زامنو نومونه د یو ماهر زرگر په ذریعه ولیکه او دا
 کانی په سرو زرو کښې گڼر کړه. (۱۲) دا د پیش بند د ولی په
 پټو باندې ولگوه چې د بنی اسرائیلو د دولسو قبیلو نمائندگی
 کوی. نو داسې هارون به د هغوی نومونه گرځوی، نو زه،
 مالک خدای به خپل خلق همپشه دپاره یاد ساتم. (۱۳) د سرو
 زرو دوه نور څیزونه جوړ کړه چې دا کانی په کښې گڼرولې
 شی (۱۴) او دوه د سوچه سرو زرو زنجیرونه جوړ کړه چې د
 تارونو په شان تاو شوی وی او د سرو زرو په دې څیزونو
 پورې یې ونښلوه.

د مشر امام د سینې جیب

(۱۵) د مشر امام دپاره یو د سینې جیب جوړ کړه چې د
 خدای پاک رضا معلومولو دپاره یې استعمالوی. دا به هم د

هغه کتان نه جوړ وی د کوم نه چې پېش بند جوړ دے او هم

هغه شان گُلکاری به ورباندې شوې وی. (۱۶) دا به

څلورگوټه او دوه غبرگه وی، نهه اِنجی به اوږد او نهه اِنجی

پلن وی. (۱۷) په هغه څلور قطاره قیمتی کانی ولگوه، په اول

قطار کبښي یاقوت، یو طوپاز او یو لعل ولگوه، (۱۸) په دویم

قطار کبښي یو زمرد، یو نیلم او یوه هیره ولگوه، (۱۹) په درېم

قطار کبښي یو کائنات، یو عقیق او یو کټپله ولگوه، (۲۰) او په

څلورم قطار کبښي یو ایکوامرین، یو اونیक्स کانې او یو

جاسپر ولگوه. دا به په سرو زرو کبښي گېر شوی وی. (۲۱) په

دې دولسو کانو په هر یو کانی باندې دې د یعقوب د یو زوی

نوم لیکلے وی، چې د بنی اسرائیلو د دولسو قبیلو نمائندگی

وشی. (۲۲) د سینې جیب دپاره د سوچه سرو زرو زنجیرونه

جوړ کړه، چې د تارونو په شان تاو شوی وی. (۲۳) د سرو

زرو دوه گړی جوړې کړه او د سینې د جیب په برنو گوټونو

پورې یې ونښلوه، (۲۴) او د سرو زرو هغه دوه زنجیرونه په

هغه کړو پورې وټړه. (۲۵) د زنجیرونو دوه سروونه په هغه دوه

خیزونو پورې وټړه چې په هغې کبښي کانی گېر کړے شوی

دی او دا د پېش بند د اوږې په پټو باندې مخکښي طرف ته

ونښلوه. (۲۶) بیا دوه د سرو زرو گړی جوړې کړه او دا د

سینې د جیب لاندې گوټونو دننه غاړې ته د پېش بند څنگ

پورې ونښلوه. (۲۷) دوه د سرو زرو نورې گړی هم جوړې

کړه او دا په لاندیني حصه پورې د پېش بند د ولی دوه پټو په

مخکښي ونښلوه چې گنډ ته نزدې وی او په گُلکاری ښائسته

کړے شوی کمر بند دپاسه وی. (۲۸) د سینې د جیب گړی د

پېش بند کړو پورې د آسمانی رنگ مزی سره وټړه، نو چې د

سینې جیب په کمر بند باندې پروت وی او ترې نه لرې نه

شى. (۲۹) نو چي ڪله هارون مقدس خائ ته ورننوخي، هغه به
 د سيني جيب د خان سره وږي چي په ڪوم باندې د بني
 اسرائيلو د دولسو قبيلو نومونه ليڪلے شوي دي، نو زه مالڪ
 خدائ به خپل خلق هميشه دپاره ياد ساتم. (۳۰) د اوريم او
 تميم ڪاني د سيني په جيب ڪبني ڪپرده، چي ڪله هارون زما
 پاڪ حضور ته راخي نو هغه به د خان سره دا راوږي. په
 داسي وختونو ڪبني به هغه خامخا د سيني جيب اغوندي،
 چي د بني اسرائيلو دپاره د مالڪ خدائ رضا معلوموي.

د امامانو نور لباس

(۳۱) چي ڪومه چوغه د پيش بند لاندې اغوستلے ڪپري هغه
 به ٽوله د آسماني رنگ د وږي نه جوږولے شى. (۳۲) په هغي
 ڪبني به د سر دپاره يو سورے وي، چي غاره پي مضبوطه
 ڪنڀلے شوي وي چي ونه شليږي. (۳۳-۳۴) د دې په لاندې
 پينڌه باندې د آسماني رنگ، ڪاسني او د سور رنگ تار انار
 جوږ ڪره او د هر انار په مينځ ڪبني دې د سرو زرو ٽلي وي.
 (۳۵) چي ڪله هارون د امام په توگه خدمت ڪوي نو هغه به دا
 چوغه اغوندي. چي ڪله هغه زما په حضور ڪبني مقدس
 خائ ته ننوخي يا ترې نه وڃي، نو د ٽلو آواز به اورپدلے شى
 او هغه به نه مڙ ڪپري. (۳۶) د سوچه سرو زرو نه يوه نڀه
 جوږه ڪره او په هغي باندې وليکه، ”مالڪ خدائ ته وقف
 شوے.“ (۳۷) دا د يو آسماني رنگ مزي سره د پٽڪي مخي ته
 وٽره. (۳۸) هارون به دا په خپل تندي باندې وٽري، نو زه
 مالڪ خدائ به هغه نذراني قبولوم چي بني اسرائيل پي ما ته
 وقف ڪوي، ڪه خلق د دې په پيش ڪولو ڪبني خه غلطي هم

کوی. (۳۹) د هارون دپاره د کتان نه یو قمیص جوړ کړه او د کتان نه ورله پټکے جوړ کړه او یو کمر بند هم جوړ کړه چې گُلکاری ورباندې شوې وی. (۴۰) د هارون د زامنو دپاره قمیصونه، کمر بند او ټوپۍ جوړې کړه، چې هغوی ته عزت او بنائست ملاو شی. (۴۱) دا جامې خپل ورور هارون او د هغه زامنو ته ورواغونده. بیا هغوی مقرر کړه او هغوی ما ته وقف کولو دپاره د زیتونو په تېلو غوړ کړه، نو داسې به هغوی د امامانو په توگه زما خدمت وکړی. (۴۲) هغوی له د کتان نه جانگی جوړ کړه، چې د ملا نه د پنیو پورې رسیری، نو چې د هغوی د ستر ځایونه بریند نه شی. (۴۳) هارون او د هغه زامن به خامخا همیشه دپاره دا اغوندی چې کله هغوی زما په حضور کښې خېمې ته ننوځی یا چې په مقدس ځای کښې د امامانو په توگه خدمت کوی او قربانگاه ته ورنزدې کیږی، گڼې د ستر ځایونو بریندولو په وجه به گناهگار شی او وبه وژلے شی. د هارون او د هغه د اولاد دپاره به دا حکم د همیشه دپاره وی.

د حضرت هارون او د هغه زامن د امامانو په توگه مقرر کېدل

۲۹ (۱) هارون او د هغه زامن د امامانو په توگه زما په خدمت کښې وقف کولو دپاره داسې وکړه چې یو سخرے او دوه گډان راونیسه چې هیڅ عیب په کښې نه وی. (۲) د غنمو د ټولو نه بڼه اوږه واخله، خو چې خمبیره په کښې نه وی او درې قسمه روتی ترې نه پخې کړه چې د څه سره د

زيتونو تېل گډ وى، څه چې سپورې وى او څه په تېلو غوړې وى. (۳) دا په شكور كېنې كېرډه او چې كله هغه سخه او هغه دوه گډان ما ته قربانى كړې نو دا هم ورسره راوړه. (۴) هارون او د هغه زامن زما د حضور خېمې دروازې ته راوله او هغوى له غسل وركړه. (۵) بيا هارون ته د امامانو دا لباس ورواغونده، قميص او چوغه چې كومه د پېش بند لاندې اغوستلې كېږي، پېش بند او د سينې جېب د بڼه گلكارى شوى كمر بند سره وټړه. (۶) هغه ته پټكې وړپه سر كړه او په دې باندې د سرو زرو پټې وټړه چې هغه نښه ورباندې لگېدلې وى. (۷) بيا د زيتونو تېل واخله او د مقررولو د نښې په طور د هغه سر مسح كړه. (۸) د هغه زامن راوله او قميصونه ورواغونده، (۹) هغوى ته دا كمر بند وټړه او ټوپى وړپه سر كړه. نو ته به هارون او د هغه زامن مقرر كړي. هغوى او د هغوى اولاد به د امامانو په توگه همېشه دپاره زما خدمت كوي. (۱۰) هغه سخه زما د حضور خېمې مخې ته راوله او هارون او د هغه زامنو ته ووايه چې خپل لاسونه د هغې په سر كېږدى. (۱۱) سخه د خېمې په دروازه كېنې زما په حضور كېنې حلال كړه. (۱۲) د خپلې گوتې سره د سخې څه وينه واخله او د قربان گاه د څلورو ښكرونو په شان څيزونو پورې يې وسولوه. بيا هغه پاتې وينه د قربان گاه په بېخ كېنې توي كړه. (۱۳) بيا، هغه ټوله وازگه واخله كومه چې په كولمو پرته وى، د ايڼې بڼه حصه او دواړه گردې سره د هغه وازگې چې ورباندې پرته وى او د يوې نذرانې په توگه يې په قربان گاه باندې ما ته وسوزوه. (۱۴) خو د سخې غوښه، خرمن او د هغه سوتې د خېمونه بهر وسوزوه. دا د امامانو د گناه معاف كېدلو دپاره

یوه نذرانه ده. (۱۵) د هغه گډانو نه یو گډ راونیسه او هارون او د هغه زامنو ته ووايه چې خپل لاسونه د هغه په سر باندې کېږدی. (۱۶) هغه حلال کړه او وینه یې واخله او د قربانگاه څلورو واړو طرفونو ته یې وشینده. (۱۷) گډ ټوټې ټوټې کړه، د هغه کولمې او وروستو پښې ووينځه او دا د گډ سر او د نورو ټوټو سره کېږده. (۱۸) ټول گډ په قربانگاه باندې وسوزوه، دا مالک خدای ته په اور سوزېدونکې نذرانه ده. د دې خوشبوئی په هغه ښه لگي. (۱۹) هغه بل گډ هارون او د هغه زامنو له راوله او هغوی دې خپل لاسونه د هغې په سر کېږدی. (۲۰) گډ حلال کړه او څه وینه یې واخله او دا د هارون او د هغه د زامنو د ښي غوړونو په نرمو ځایونو پورې، د هغوی د ښي لاسونو په غټو گوتو پورې او د هغوی د ښي پښو په غټو گوتو پورې ولگوه. بیا هغه پاتې وینه د قربانگاه څلورو واړو طرفونو ته وشینده. (۲۱) څه وینه واخله چې کومه په قربانگاه باندې پرته وی او څه د غوړولو تېل واخله او دا د هارون او د هغه په جامو او د هغه زامنو او د هغوی په جامو باندې وشینده. نو هغه، د هغه زامن او د هغوی جامې به ما ته وقف شی. (۲۲) د گډ وازگه، لم، هغه وازگه چې په کولمو پرته وی، د اینې ښه حصه، دواړه گردې سره د هغه وازگې چې ورباندې وی او ښي پټون دا ټول پرې کړه. (۲۳) د روتې هغه شکور چې کوم ما ته پېش کړي شوي دي، د هر یو قسمه روتې نه یوه یوه روتې راواخله. (۲۴) دا ټول د هارون او د هغه د زامنو په لاسونو کېږي او هغوی ته ووايه چې دا ټول د دې ښکاره کولو دپاره اوچت کړي چې دا مالک خدای ته د خاص نذرانې په توگه وقف کوي. (۲۵) بیا دا د هغوی د لاسونو نه واخله او دا په

قربان گاه باندې د سوزېدونکې نذرانې سره وسوزوه. د دې
 خوشبو هم په مالک خدای باندې بڼه لگي. (۲۶) ته به د دویم
 گډ پوښتی وخورې، خو ته به ورومبې دا اوچتې کړې چې
 ښکاره کړې چې دا غوښه ما ته وقف کيږي. (۲۷) کله چې
 امامان مقررولې شی هغه د گډ پوښتی او پتون کوم چې د
 مقررولو دپاره استعمالیږي هغه به اوچت کړې شی او د
 هارون او د هغه د زامنو دپاره به بېل کړې شی. (۲۸) دا زما
 نه بدلېدونکې قانون دې چې کله بنی اسرائیل د سلامتی
 قربانۍ پېش کوي، د ځناور پوښتی او پتون به د امامانو وی.
 دا زما د خلقو د طرف نه مالک خدای ته نذرانه ده. (۲۹) د
 هارون د امامت لباس د هغه د مرگ نه پس به د هغه زامنو ته
 ملاوېږي، ځکه چې کله هغوی مقررولې شی نو هغوی به دا
 اغوندی. (۳۰) د هارون کوم زوی چې د هغه په ځای امام شی
 او چې هغه زما د حضور خپمې ته د خدمت دپاره ننوځی نو
 هغه به دا لباس اووه ورځې اغوندی. (۳۱) د گډ هغه غوښه
 واخله کومه چې د هارون او د هغه د زامنو په مقررولو کېښي
 استعمال شوې وی او په یو پاک ځای کېښي یې اویشو. (۳۲)
 هارون او د هغه زامن به هغه غوښه زما د حضور خپمې په
 دروازه کېښي د هغه روټی سره خوری کومه چې په شکور
 کېښي پاتې وی. (۳۳) د مقرر کېدلو په وخت کېښي چې د
 کفارې د رسم ادا کولو دپاره څه استعمال شوی و او هغوی به
 هغه خوری. صرف امامان به دا خوراک خوری ځکه چې دا
 خوراک مقدس دې. (۳۴) که څه غوښه یا څه روټی تر سحره
 پورې پاتې شی، نو هغه به سوزولې شی، هغه به نه شی
 خوړلې، ځکه چې مقدسه ده. (۳۵) د هارون او د هغه د
 زامنو د مقرر کېدلو رسمونه دې اووه ورځې کولې شی هم

هغه شان چي څنگه ما حُکم درکړے دے. (۲۶) هره ورخ
 خامخا يو سخے د نذرانې په توگه قرباني کوي، نو چي د
 گناه کفارہ ادا کيږي. دا به قربان گاه پاکه کړي. د مقدس
 کولو دپاره يې د زيتونو په تېلو غوره کړي. (۲۷) هره ورخ تر
 اووه ورخو پورې ته کفارہ ادا کوه. نو قربان گاه به بېخي
 مقدسه شي او هر څوک يا هر څيز چي د هغې سره ولگي نو
 هغه به هم مقدس شي.

د هرې ورخې نذرانې

(۲۸) ته همپشه دپاره هره ورخ ما ته دوه گډوډي په قربان گاه
 پېش کوه چي د يو کال وي. (۲۹) يو گډوډي د سحر په
 وخت کبني د قرباني په توگه پېش کوه او بل په ما بنام کبني.
 (۳۰) د ورومبي گډوډي سره يو کلو د غنمو بڼه اوږه پېش
 کړه چي د زيتونو يو ليټر سوچه تېل ورسره گډ وي. او يو
 ليټر مے د نذرانې په توگه پېش کړه. (۳۱) دويم گډوډي په
 ما بنام کبني قرباني کړه او د سحر په شان هم هغه هومره
 اوږو سره، د زيتونو تېلو او مے سره يې پېش کړه. دا مالک
 خدائ ته په اور سوزېدونکي نذرانه ده او د دې خوشبو په هغه
 بڼه لگي. (۳۲) په راتلونکي ټولو وختونو کبني، دا سوزېدونکي
 نذرانه زما د حضور خپمي د دروازې په خوله کبني به پېش
 کولے شي. چي هلته به تاسو د مالک خدائ سره ملاقات
 وکړئ او تا سره به خبرې وکړي. (۳۳) هلته به بني اسرائيل
 زما سره ملاقات وکړي او زما د حضور جلال به هغه خائ
 مقدس کړي. (۳۴) زه به خپمه او قربان گاه مقدس کړم او زه
 به هارون او د هغه زامن رابېل کړم چي د امامانو په توگه زما

خدمت وکړی. (۴۵) زه به د بنی اسرائیلو په مینځ کېنې اوسېږم او زه به د هغوی خدای پاک یم. (۴۶) هغوی ته به پته ولگي چې زه مالک خدای د هغوی خدای پاک یم چا چې هغوی د مصر د ملک نه راوویستل چې زه د هغوی په مینځ کېنې اوسېږم. زه مالک خدای د هغوی خدای پاک یم.

د خوشبویی قربان گاه

۳۰ (۱) د خوشبویی سوزولو دپاره، د کیکر د لرگی نه یوه قربان گاه جوړه کړه. (۲) دا به څلورگوتپه وی، چې اتلس انجی اوږده، اتلس انجی پلنه او یو گز اوچته وی. د بشکرو په شان څلور گوتپونه ورله جوړ کړه چې ورسره یو خای شی. (۳) د هغې په چت، څلورو واړو طرفونو او د هغې د بشکرونو په شان څیزونو باندې د سوچه سرو زرو پتری وخبڙوه او گېرچاپېره ترې نه د سرو زرو غاړه شان تاو کړه. (۴) د وړلو دپاره دوه د سرو زرو گول کړی ورله جوړې کړه او لاندې یې دواړو طرفونو ته د غاړې سره وتړه چې هغه بازوگان ونیسی چې د کومو په ذریعه دا وړلې شی. (۵) بازوگان د کیکر د لرگی نه جوړ کړه او په دې باندې د سرو زرو پتری وخبڙوه. (۶) دا قربان گاه د هغې پردې نه بهر کېږده کومه چې د لوظ صندوق مخې ته خوړنده ده. دا هغه خای دے چې چرته به زه تا سره ملاقات کوم. (۷) هر سحر وختی چې هارون کله د ډیوو تیارولو له راځی، هغه به په دې باندې خوشبویی سوزوی. (۸) چې کله هغه په ماښام کېنې ډیوې بلوی نو هم دغه شان به کوی. دا د خوشبویی نذرانه به په راتلونکی ټولو وختونو کېنې جاری ساتلې شی. (۹) په

دې قربان‌گاه باندې حرامه خوشبوئی مۀ پېش کوی او د یو
 ځناور نذرانه، یا د غلې نذرانه مۀ پېش کوی او یا د څښلو څۀ
 نذرانه هم په دې مۀ تویوی. ﴿۱۰﴾ په کال کښې یو ځل به
 هارون د قربان‌گاه د کفارې رسم ادا کوی، چې کله د گناه
 دپاره د قربان شوی ځناور وینه د قربان‌گاه د ښکرو په شان
 څیزونو باندې تویولې شی نو دا پاکېږي. په راتلونکي ټولو
 وختونو کښې به دا د کفارې رسم هر کال ادا کېږي. دا
 قربان‌گاه به پوره مقدسه وی، ځکه چې دا مالک خدای ته
 وقف ده.

د مالک خدای د حضور خېمې دپاره د کفارې محصول

﴿۱۱﴾ مالک خدای موسی ته وفرمائیل، ﴿۱۲﴾ ”کله چې ته د بنی
 اسرائیلو مردم شماری کوې، نو هر یو سرې به ما له د خپل
 ژوند قیمت راکوی، چې کله مردم شماری کېږي، نو هیڅ بلا
 به ورباندې نه راځي. ﴿۱۳﴾ هر یو کس چې په دې مردم شماری
 کښې شاملېږي نو هغه به خامخا د منلې شوی معیار په
 مطابق هغه مقرر شوې قیمت ورکوی. هر یو کس به دا
 مالک خدای ته د نذرانې په توگه ورکوی. ﴿۱۴﴾ هر یو کس به
 په دې مردم شماری کښې شمېرلې شی، د هر یو کس عمر
 چې شل کاله یا د شلو کالو نه زیات وی، نو هغه به دا قیمت
 ورکوی. ﴿۱۵﴾ چې کله هغوی مالک خدای ته د خپل ژوند
 قیمت ادا کوی نو مالدار او غریب به یو برابر ورکوی. ﴿۱۶﴾ د
 بنی اسرائیلو نه د کفارې دا پېسې راتپلوه او زما د حضور په
 خېمه یې خرچ کوه. دا محصول به د هغوی د ژوند قیمت وی

او زه، مالک خدائ به هغوی یاد ساتم او د هغوی حفاظت به کوم.

د زېرو بښانک

۱۷) او مالک خدائ موسی ته وفرمائیل، ۱۸) ”د وینځلو دپاره د زېرو یو بښانک جوړ کړه چې ببخ یې هم د زېرو وی. دا د خېمې او د قربانگاه په مینځ کښې کېږده او په هغې کښې اویه واچوه. ۱۹) هارون او د هغه زامن به په دې اوبو خپل لاسونه او پښې وینځی ۲۰) د هغې نه مخکښې چې هغوی خېمې ته ننوځی یا چې قربانگاه ته د خوراک نذرانه پېش کولو دپاره نزدې کېږی. نو هغوی به نه مړه کېږی. ۲۱) هغوی دې خامخا خپل لاسونه او پښې وینځی، چې مړه نه شی. دا یو قانون دے چې هغوی او د هغوی اولاد به همپشه دپاره په دې عمل کوی.“

د غوړولو تېل

۲۲) بیا مالک خدائ موسی ته وفرمائیل، ۲۳) ”دا بښې مصالحي واخله، شپږ کلو اویه شوې خوشبوداره مړ، درې کلو خوشبوداره دارچینی، درې کلو خوشبودار لرگے، ۲۴) او شپږ کلو د سناد د پاڼو مصالحه، دا ټول به د منلے شوی معیار په مطابق تللے شوی وی. څلور لیټره د زیتونو تېل هم ورسره ملاو کړه، ۲۵) او د غوړولو مقدس تېل ترې نه جوړ کړه، داسې یې ملاو کړه لکه چې د عطرو والا دا کار کړے وی. ۲۶) په دې باندې دا څیزونه غوړ کړه، زما د حضور خېمه، د لوظ صندوق، ۲۷) مېز او د هغې ټول سامان، پيوټ

او د هغې سامان، د خوشبویي سوزولو قربان گاه، (۲۸) د سوزېدونکې نذرانې قربان گاه، ورسره د هغې ټول سامان، او د وینځلو بښانک او د دې بېخ هم په تېلو غوړ کړه. (۲۹) په دې طریقه دا څیزونه وقف کړه او دا به بېخی مقدس شی او هر څوک یا هر څیز چې د دې سره ولگی نو هغه به هم مقدس شی. (۳۰) بیا د هارون او د هغه د زامنو سره په تېلو غوړ کړه او زما په خدمت کښې یې د امامانو په توگه مقرر کړه. (۳۱) بنی اسرائیلو ته ووايه چې دا مقدس تېل به په راتلونکي ټولو وختونو کښې زما په خدمت کښې استعمالیږي. (۳۲) دا به د یو عام سړي په بدن باندې نه شی تویولې او تاسو به د دې په شان خوشبویي نه جوړوئ. دا مقدس دی او تاسو به خامخا دا مقدس گڼئ. (۳۳) که هر څوک د دې په شان خوشبوئی جوړه کړي یا یې څوک د یو امام نه بغېر په بل چا پورې ولگوي نو هغه به نور زما د خلقو نه نه شی گڼلې.

خوشبوئی

(۳۴) مالک خدای موسی ته وفرمائیل، ”د دې خوشبودارو مصالحو یوه یوه برابره حصه واخله، مُر، صدف، کنډ او سوچه لوبان. (۳۵) د دې نه عطر جوړ کړه، دا داسې ملاو کړه لکه چې یو د عطرو والا دا کار کړې وی. مالگه په کښې ملاو کړه چې سوچه او مقدس وی. (۳۶) او د دې څه حصه مېده مېده کړه، دا زما د حضور خېمې ته یوسه او دا د لوظ صندوق مخې ته کېږده، هلته به زه تا سره ملاقات وکړم. دا پوره مقدس وگڼئ. (۳۷) د خپلو ځانونو دپاره داسې خوشبوئی مه جوړوئ چې دا څیزونه په کښې په دې طریقه

استعمال شوی وی. دا یو مقدس څیز او دا مالک خدای ته وقف وگنئ. (۳۸) کۀ څوک داسې یو څیز هم جوړ کړی او د عطرو په توگه یې استعمال کړی نو هغه به نور زما د خلقو نه نه شی گنلے.

د مالک خدای د حضور د خېمې جوړولو هنرمند کسان

۳۱ (۱) بیا مالک خدای موسی ته وفرمائیل، (۲) ”گوره، ما د یهوداه قبیلې، بضلی اېل غوره کړے دے، چې د اوری زوی او د حور نمسے دے، (۳) او ما هغه د خپل روح نه پک کړے دے. ما هغه له پوهه، هنر او د هر قسم هنر په کار کبني قابلیت ورکړے دے، (۴) د سرو زرو، سپینو زرو او د زېرو بسائسته کار کولو، (۵) قیمتی کانی پرې کولو او تیارولو، د لرگی کار کولو، او د هر قسم د هنر کار دپاره. (۶) او گوره، ما اهلیاب هم خوښ کړے دے چې د اخیسمک زوی دے او د دان د قبیلې نه دے، چې هغوی یو خای کار وکړی. ما نورو ټولو هنرمندو له هم لوی قابلیت ورکړے دے، چې هغوی هغه څۀ جوړ کړی چې ما حکم ورکړے دے، (۷) یعنی زما د حضور خېمه، د لوظ صندوق او د کفارې تخت چې ورباندې پروت دے، د خېمې نور ټول سامان، (۸) مېز او د هغې سامان، د سوچه سرو زرو ډیوت او د هغې ټول سامان، د خوشبویي د سوزولو قربان گاه، (۹) د سوزېدونکې نذرانې قربان گاه او د هغې ټول سامان، د وینځلو بسانک او د هغې بېخ، (۱۰) د هارون او د هغه د زامنو

دپاره د امامانو بښائسته لباس چې کله هغوی د امامانو په توگه خدمت کوی نو دا دې استعمالوی، (۱۱) د غورولو تېل او د مقدس خُائ دپاره خوشبویی. دا خیزونه دې هم هغه شان جوړ کړی چې څنگه ما تا ته حکم کړی دے.

سبت، د آرام کولو ورځ

(۱۲) بیا مالک خُدای موسیٰ له حکم ورکړو (۱۳) چې، ”بنی اسرائیلو ته ووايه، تاسو د سبت، يعنې د آرام کولو ورځ منئ، دا به په راتلونکی ټولو وختونو کښې زما او ستاسو په مینځ کښې یوه نښه وی، چې تاسو ته پته ولگی چې ما مالک خُدای تاسو خپل خلق جوړ کړئ. (۱۴) تاسو خامخا د سبت ورځ منئ، ځکه چې دا ستاسو دپاره مقدسه ده. چې څوک هم دا نه منی او په هغه ورځ کار کوی، نو هغه دې ووژلے شی. او څوک چې په هغه ورځ باندې کار کوی نو هغه به د بنی اسرائیلو نه نه شی گڼلے. (۱۵) ستاسو سره د خپل کار کولو دپاره شپږ ورځې شته، خو اوومه ورځ د سبت يعنې د آرام ورځ ده، هغه ما مالک خُدای ته وقف شوې ده. هر څوک چې څه قسم کار هم په هغه ورځ وکړی نو هغه دې ووژلے شی. (۱۶) بنی اسرائیل دې دا ورځ د لوظ د یوې نښې په توگه همپشه دپاره منی. (۱۷) دا به همپشه دپاره زما او د بنی اسرائیلو په مینځ کښې یوه نښه وی، ځکه چې ما مالک خُدای په شپږ ورځو کښې آسمان او زمکه جوړ کړل او په اوومه ورځ ما کار بس کړو او څه مې ونه کړل.“ (۱۸) چې کله خُدای پاک د سینا په غره باندې د موسیٰ سره خبرې خلاصې کړې، نو هغه له یې هغه د کانی دوه تختې ورکړې

چې په کومو باندې خدای پاک په خپله حکمونه لیکلي وو.

د سرو زرو سخی

۳۲ (۱) چې کله خلقو ولیدل چې موسی د غره نه راکوز

نه شو او ډېر وخت یې هلته تېر کړو، نو هغوی په هارون راغونډ شول او هغه ته یې وویل، ”مونږ نه پوهیږو چې په دې سرې، موسی خه وشول، چې مونږ یې د مصر نه راوویستلو، مونږ له معبودان جوړ کړه چې مونږ ته لارښودنه کوی.“ (۲) هارون هغوی ته وویل، ”د خپلو بنحو، زامنو او د خپلو لوڼو

نه د سرو زرو والی راوباسی او ما له یې راوړی.“ (۳) نو ټولو خلقو خپلې د سرو زرو والی راوویستلې او هارون له یې راوړې. (۴) هغه د هغوی والی واخستلې، ویلې یې کړې او د سخی په شکل یې یو بت ترې نه جوړ کړو. هغوی وویل، ”اے بنی اسرائیلو، دا زمونږ خدای دے چې مونږ یې د مصر

د ملک نه راوویستلو.“ (۵) بیا هارون د سرو زرو سخی په مخکښې یوه قربان گاه جوړه کړه او اعلان یې وکړو، ”سبا به د مالک خدای دپاره اختر وی.“ (۶) بل سحر وختی هغوی

خه ځناور راوستل چې د سوزېدونکې نذرانې په توگه یې قربان کړی او چې نور د خوړلو د سلامتی نذرانې په توگه پېش کړی. هغه خلق د خوړلو او څښلو دپاره کښېناستل او بیا هغوی پاڅېدل، د مستی او عیاشی سره گډېدل. (۷) مالک

خدای موسی ته وفرمائیل، ”سمدستی واپس لاندې کوز شه، ځکه چې ستا هغه خلق د گناه په وجه خراب شوی دی، چې تا د مصر نه راویستلی دی.“ (۸) چې په کومه لاره ما هغوی

له د عمل کولو حکم ورکړې وو هغوی زر د هغې نه بې لارې شوی دی، هغوی د ویلي شوی سرو زرو نه سخه جوړ کړې دې، د هغه عبادت يې کړې دې او قرباني يې ورته پېش کړی دی. هغوی وائی چې هغه يې خدای دې چا چې د مصر د ملک نه راويستلی دی. (۹) ما ته پته ده چې هغوی څومره ضدی خلق دی. (۱۰) اوس، ته ما مه منعې کوه. زه هغوی ته په قهر يم او هغوی تباہ کوم. بيا به زه تا او ستا د اولاد نه يو لوی قوم جوړ کړم. (۱۱) خو موسی مالک خدای خپل خدای پاک ته سوال کولو او ورته يې وفرمائیل، ”مالکه خدایه، ته ولې خپلو خلقو ته دومره په قهر يې، چې هغوی دې د خپل لوی طاقت او خپل لوی قدرت سره د مصر د ملک نه راويستل؟ (۱۲) مصریانو ته دې د پېغور کولو موقع ملاو شی څه چې ووائی چې تا خپل خلق د مصر نه د دې دپاره راويستل چې په غرونو کښې يې ووژنې او هغوی بېخی تباہ کړې؟ خپل قهر بس کړه، خپله فېصله بدله کړه او په خپلو خلقو دا تباہی مه راوله. (۱۳) خپل خدمت کوونکی ابراهیم، اسحاق او یعقوب رایاد کړه، تا چې د هغوی سره کوم پوخ لوظ کړې دې هغه رایاد کړه چې هغوی له به دومره ډېر اولاد ورکړې چې په آسمان کښې څومره ستوری دی او چې د هغوی اولاد له به هغه ټول ملک ورکوې چې تا يې وعده کړې ده چې هغه به همېشه دپاره د هغوی وی. (۱۴) نو مالک خدای خپله فېصله بدله کړه او په خپلو خلقو يې هغه تباہی رانه وستله د کومې په حقله وی چې هغه فرمائیلی وو. (۱۵) موسی واپس د غره نه راکوز شو، د ځان سره يې هغه د کانیو دواړه تختې راوړې چې په دواړو مخونو يې حکمونه لیکلې شوی وو. (۱۶) خدای پاک په خپله هغه تختې تیارې

ڪڙي وڃي ۽ او حڪمونه پي ورباندې ليڪلي ۽و. (۱۷) ڇي خلقو
 چڱي وهلي نو يشوع د خلقو شور واوربدو او موسيٰ ته پي
 وفرمائيل، ”په خېمو ڪبني د جگري شور دے.“ (۱۸) موسيٰ
 وفرمائيل، ”دا نه د فتحي او نه د شڪست آواز معلوميري، زه
 چي خه اورم دا د هغوي د سندرو آواز دے.“ (۱۹) چي ڪله
 موسيٰ خېمو ته بنه رانزدي شو او هغه سخه او د خلقو
 گڊبدل پي وليدل، نو سخت په قهر شو. هغه چي ڪومي تختي
 رواني ڪري وڃي هغه پي هلته د غره په لمن ڪبني وغورزولي
 او ماتي پي ڪري. (۲۰) هغوي چي ڪوم سخه جوڙ ڪري و
 هغه پي راواخستلو، په اور پي ويلي ڪرو او د اوڀو په شان پي
 مېده مېده ڪرو او په اوبو ڪبني پي واچولو. بيا هغه دا په بني
 اسرائيلو باندي وڃينلو. (۲۱) هغه هارون ته وفرمائيل، ”دي
 خلقو درباندي خه ڪري دي، چي په دومره سخه گناه دي
 آخته ڪري دي؟“ (۲۲) هارون ورته وفرمائيل، ”زما نپڪه، ما ته
 مه په قهر ڪپره، تا ته پته ده چي دا خلق څومره بدڪاره دي.
 (۲۳) هغوي ما ته ووئيل چي مونڙ ته پته نشته چي په دي
 سري، موسيٰ باندي خه شوي دي، چي مونڙ پي د مصر ملڪ
 نه راوويستلو، رائي، چي معبودان جوڙ ڪرو چي مونڙ ته
 لاربنودنه ڪوي. (۲۴) ما هغوي ته ووئيل چي ما له خپل د
 سرو زرو ڪالي راوڀري او چي د چا سره ۽و نو هغه پي
 راوويستل او ما له پي راکڙل. ما هغه ڪالي په اور ڪبني
 واچول او دا سخه تري نه پخپله جوڙ شو.“ (۲۵) موسيٰ
 وليدل چي هارون هغه خلق خپلي خوشي ته پرپسي ۽و او د
 قابو نه پي وتلي ۽و او د خپلو دشمنانو په مخڪبني پي خپل
 خانونه شرمولي ۽و. (۲۶) موسيٰ د خېمو ڇائي د دروازي په
 خوله ڪبني ودرېدلو او آواز پي وڪرو، ”هر څوڪ چي د مالڪ

خُدائ سره وي، ما له دې راشي. “ نو ټول ليويان هغه ته راغونډ شول، ﴿٢٧﴾ نو هغه ورته وفرمائيل، ”مالک خُدائ، د بني اسرائيلو خُدائ پاک تاسو هر يو کس ته دا حُکم کوي چې خپله ټوره راوباسئ او د خپمو د يو سر نه تر بل سره پورې خئ او هر يو کس دې خپل وروڼه، خپل دوستان او خپل گاونډيان ووژنئ.“ ﴿٢٨﴾ ليويانو د موسي خبره ومنله او تقريباً درې زره کسان يې په هغه ورځ ووژل. ﴿٢٩﴾ موسي ليويانو ته ووئيل، ”نن تاسو خپل ځانونه د مالک خُدائ په خدمت کښې د امامانو په توگه وقف کړي دي، چې تاسو خپل زامن او وروڼه ووژل، نو مالک خُدائ تاسو له خپل برکت درکړي دے.“ ﴿٣٠﴾ په ورپسې ورځ موسي خلقو ته وفرمائيل، ”تاسو يوه لويه گناه کړې ده. خو زه به يو ځل بيا مالک خُدائ له غره ته وخېژم، کېدے شي چې زه ستاسو د گناه کفارو ادا کړم.“ ﴿٣١﴾ نو موسي واپس مالک خُدائ ته ورغلو او وې فرمائيل، ”افسوس، دې خلقو يوه لويه گناه کړې ده. هغوي د سرو زرو نه خُدائ جوړ کړي دے او د هغه عبادت يې کړي دے.“ ﴿٣٢﴾ اوس زه تا ته سوال کوم چې د هغوي گناه معاف کړه، خو که تا داسې ونه کړل، نو بيا ته زما نوم د هغه کتاب نه وړان کړه چې په هغې کښې دې د خپلو خلقو نومونه ليکلي دي.“ ﴿٣٣﴾ مالک خُدائ موسي ته وفرمائيل، ”زه به د خپل کتاب نه د هغوي نومونه وړان کړم چا چې زما خلاف گناه کړې ده.“ ﴿٣٤﴾ اوس لار شه، خلق هغه خائ ته بوځه کوم چې ما درته بنودلے دے. او گوره، زما فرېشته به ستا لار بنودنه کوي، خو هغه وخت راروان دے چې زه به دې خلقو له د هغوي د گناه سزا ورکړم.“ ﴿٣٥﴾ نو مالک خُدائ په هغه خلقو يو وبا راولېږله، ځکه چې د هغوي

په وجه هارون د سرو زرو سخه جوړ كړې وو.

د مالک خدای د سینا غره نه د تلو حکم ورکول

۳۳ (۱) بیا مالک خدای موسی ته وفرمائیل، ”ته او دا خلق چې تا د مصر د ملک نه راوویستل، د دې خای نه لار شی او هغه زمکې ته لار شی د کومې چې ما ابراهیم، اسحاق او یعقوب او د هغوی اولاد له د ورکولو لوظ کړې دے. (۲) زه به ستاسو نه مخکښې یوه فرشته ولېرم او زه به کنعانیان، اموریان، حیتیان، فرزبان، حویان او یبوسیان وشرم. (۳) تاسو هغه زرخېزې زمکې له ورروان شی. خو زه به په خپله تاسو سره نه ځم، ځکه چې تاسو ضدی خلق یی او کېدے شی چې زه تاسو په لاره کېښې تباہ کړم.“ (۴) چې کله خلقو دا واورېدل، نو هغوی په ژړا شروع وکړه او هغوی نور کالی اچول بند کړل. (۵) ځکه چې مالک خدای موسی ته فرمائیلی وؤ چې هغوی ته ووايه چې، ”تاسو ضدی خلق یی. که زه د لږ وخت دپاره هم ستاسو سره تلے وے، نو ما به تاسو تباہ کړی وئ. اوس خپل کالی لرې کړئ، نو زه به فېصله وکړم چې ستاسو سره څه چل وکړم.“ (۶) چې کله اسرائیلیان د سینا غره نه لارل، نو هغوی نور کالی اچول بس کړل.

د مالک خدای د حضور خېمه

(۷) چې کله به هم بنی اسرائیلو خېمې ودرولې، نو موسی به مقدسه خېمه وړله او د خېمو د خای نه لږه لرې به یې

ودروله. او هغې ته به يې ”د مالک خُداى د حضور خېمه“
نوم اخستلو او چې چا به هم د مالک خُداى رضا معلومول
غوښتل نو هغه به ورتللو. (۸) چې کله به هم موسى هلته
تللو، نو خلق به پاڅېدل او د خپلو خېمو په خوله کښې
ودرېدل او موسى ته به يې تر هغې پورې کتل چې ورننه به
وتلو. (۹) څنگه چې به موسى دننه تلو نو د وريځې ستن به
لاندې راتله او د خېمې د دروازې په خوله کښې به ودرېدله او
مالک خُداى به د وريځې نه د موسى سره خبرې کولې. (۱۰)
چې څنگه به خلقو د خېمې د دروازې په خوله کښې د وريځې
ستن وليدله، نو هر يو کس به پاڅېدلو او د خپلې خپلې خېمې
د دروازې په خوله کښې به يې سجده کوله. (۱۱) مالک خُداى
به د موسى سره مخامخ خبرې کولې، لکه چې يو کس يې د
خپل ملگرى سره کوى. بيا به موسى خېمو ته واپس راتلو.
خو هغه زلمى، د نون زوى، يشوع چې د هغه مددگار وو،
هغه به په خېمه کښې ايسارېدلو.

د حضرت موسى د مالک خُداى سره خبرې کول

(۱۲) موسى مالک خُداى ته وفرمائيل، ”گوره، تا ما ته
فرمائيلی دی چې دا خلق به هغه زمکې ته بوځم، خو تا ما ته
دا ونه فرمائيل چې زما سره به ته څوک لېرې. تا ما ته
فرمائيلی دی چې تا زه ښه پېژنم او ستا نه رضا يم. (۱۳)
اوس زه تا ته سوال کوم، ته ما ته خپلې ارادې وښايه چې زه
ستا خدمت وکړم او تا رضا کړم. دا هم ياد ساته چې تا دا
قوم خپل خلق گڼلی دی.“ (۱۴) مالک خُداى وفرمائيل، ”زه به
په خپله تا سره ځم او زه به تا له آرام درکړم.“ (۱۵) موسى

ورته وفرمائيل، ”كه تہ مونږ سره نه ځي، نو مونږ د دې ځاي نه مه بوځه. (۱۶) چې تہ مونږ سره نه ځي نو چا ته به څنگه پته ولگي چې تہ د خپلو خلقو او زما نه رضا يې؟ تہ چې مونږ سره يې، نو چې د زمکې په مخ څومره خلق دي د هغوي نه به مونږ بل شان شو.“ (۱۷) مالک خدای موسی ته وفرمائيل، ”زه به هم هغه شان وکړم لکه چې تا څنگه وئيلي دي، ځکه چې تا زه بښه پېژنم او زه ستا نه رضا يم.“ (۱۸) بيا موسی وفرمائيل، ”ما له اجازت راکړه چې زه ستا د حضور جلال ووينم.“ (۱۹) مالک خدای وفرمائيل، ”زما شان او شوکت به ستا په مخکښې تېر شي او ستا په مخکښې به زه خپل مقدس نوم واخلم کوم چې مالک خدای دے. زه مالک خدای يم او څوک چې زه غوره کړم زه هغوي ته خپل رحم او ترس بښايم. (۲۰) تہ به زما ديدار ونه کړي، ځکه چې دا نه شي کېدې چې څوک ما وگوري او ژوندی پاتې شي، (۲۱) خو گوره، زما سره نږدې يو ځای دے، تہ هلته په يو گټ باندې ودرېدې شي. (۲۲) کله چې زما د حضور جلال هلته تېرېږي، نو زه به تا د گټ په يو غټ چاود کېښي واچوم او زه به تا په خپل لاس سره تر هغې پورې پټ کړم چې تېر شم. (۲۳) بيا به زه خپل لاس لرې کړم او تہ به زما شا وويني خو زما مخ به نه ليدلې کيږي.“

د کانيو نوې تختې

۳۴ (۱) بيا مالک خدای موسی ته وفرمائيل، ”د اولنو په شان دوه د کاني تختې جوړې کړه او زه به په هغې باندې هم هغه حکمونه ليکم کوم چې په اولنو تختو باندې و، کومي

چې تا ماتې کړې وې. ﴿٢﴾ سبا سحر تيار شه او د سينا غره ته راوخېژه او د غره په سر ما ته حاضر شه. ﴿٣﴾ هيڅ څوک به تا سره نه راخېژي، په ټول غره باندې چې يو کس هم ونه ليدلې شي، او نه چې د غره په لمن کبني گډې يا څاروي وڅرېزي. ﴿٤﴾ نو موسی د اولنو په شان دوه د کاپو نورې تختې جوړې کړې او سحر وختي هغه دا د سينا غره ته د ځان سره وڅېژولې، لکه څنگه چې مالک خدای حکم ورکړې وو. ﴿٥﴾ او مالک خدای په وريخ کبني راکوز شو او د هغه سره هلته ودرېدلو او خپل مقدس نوم ”مالک خدای“ يې واخستلو. ﴿٦﴾ مالک خدای د هغه په مخکبني تېر شو او دا آواز يې وکړو، ”زه، مالک خدای، هغه خدای پاک يم چې د رحم او ترس نه پک يم، په آساني سره نه غصه کېږم او ډېره مينه او وفاداري بشايم. ﴿٧﴾ زه د خپلو خلقو د زرگونو نسلونو سره نه بدلېدونکې مينه کوم او زه بدی، بغاوت او گناه هم معاف کوم. خو زه مجرم نه معاف کوم خو که څوک جرم وکړي نو زه به د هغوی بچو، نمسو درېم او څلورم نسل له هم سزا ورکوم.“ ﴿٨﴾ موسی سمدستی خپل سر زمکې ته ټيټ کړو او سجده يې وکړه. ﴿٩﴾ هغه وفرمائيل، ”اے مالک خدایه، که تۀ په رښتيا زما نه رضا يې زۀ تا ته سوال کوم چې تۀ مونږ سره لاړ شه. زمونږ دا خلق ضدیان دی، خو زمونږ بدی او گناه معاف کړه او مونږ د خپلو خلقو په توگه قبول کړه.“

د لوظ نوی کېدل

﴿١٠﴾ مالک خدای موسی ته وفرمائيل، ”اوس زه د بني

اسرائیلو د خلقو سره یو لوظ کوم. زه به د دوی په مخکښې
 داسې عجیبه عجیبه کارونه وکړم چې په ټوله دنیا کې به په
 یو ځای کېږي او په یو قوم کېږي کله هم نه وی شوی. ټول
 خلق به وگوري چې زه، مالک خدای څه عجیبه کارونه
 کولې شم، ځکه چې زه ستاسو دپاره لوی لوی کارونه
 کوونکې يم. (۱۱) نن چې زه تاسو له کوم قانون درکوم هغه
 ومنئ. چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو زه به اموريان،
 کنعانيان، حویان، فرزبان، حتيان او یبوسيان ستاسو د مخې
 نه لرې کړم. (۱۲) پام کوئ چې د هغه زمکې د خلقو سره
 لوظ ونه کړئ چې تاسو ور روان یئ، ځکه چې دا به ستاسو
 دپاره یو دام جوړ شي. (۱۳) د هغوی د قرباني ځایونه وران
 کړئ، د هغوی مقدسې ستنې تباہ کړئ او هغوی له د اشیرې
 د بت نښې راوغورزوی. (۱۴) د بل خدای عبادت مه کوئ،
 ځکه چې د مالک خدای نوم غېرتی دے، هغه غېرتی خدای
 پاک دے. (۱۵) د هغه زمکې د خلقو سره چې لوظ ونه کړئ،
 ځکه چې کله هغوی د خپلو معبودانو عبادت کوي او هغوی
 ته قرباني پېش کوي، نو تاسو له به هم دعوت درکړی چې د
 هغوی سره شریک شي، او تاسو به په آزمېښت کېږي
 پرېوځئ او خوراک به اوخوری کوم چې هغوی خپلو
 معبودانو ته پېش کوي. (۱۶) کېدے شي چې د هغوی لویه
 تاسو خپلو زامنو ته واده کړئ، نو د هغوی په وجه به ستاسو
 زامن نافرمانه شي او د هغوی به د معبودانو عبادت شروع
 کړي. (۱۷) د ویلي کړې شوو څیزونو نه معبودان مه جوړوئ
 او مه یې عبادت کوئ. (۱۸) تاسو د پتیرې روتی اختر کوئ.
 لکه څنگه چې ما حکم درکړے دے، د ایب په میاشت کېږي
 اووه ورځې پتیره روتی خوری، ځکه چې دا هغه میاشت ده

چي تاسو په کښي د مصر نه راووتلي. (۱۹) هر يو مشر زوي
 او هر وپومبي پيدا شوي نر څاروي زما دي، (۲۰) خو
 تاسو به د هر يو وپومبي پيدا شوي خر په بدل کښي يو
 گډوري پيش کوي. خو که تاسو دا واپس نه اخلئ، نو څپت
 يي مات کړي. هر يو وپومبي پيدا شوي زوي به په بيعة
 اخلئ. هيڅ څوک به زما په حضور کښي خالي لاسونه نه
 حاضرېږي. (۲۱) ستاسو سره شپږ ورځي شته چې په هغي
 کښي خپل کار کولې شي، خو په اوومه ورځ کار مه کوئ، د
 يوې او د لويو په وخت هم تاسو په اوومه ورځ آرام کوئ. (۲۲)
 چې کله تاسو د غنمو وپومبي فصل رېبل شروع کوئ نو د
 لويو کولو اختر کوئ او په خزان کښي د فصل راټولولو اختر
 کوئ. (۲۳) په کال کښي درې ځل ستاسو ټول نران دې زما
 مالک خدای، د بني اسرائيلو خدای پاک عبادت له راځي.
 (۲۴) د هغي نه پس چې کله زه قومونه ستاسو د مخي نه لرې
 کړم او ستاسو علاقه زياته کړم، نو د دې درېو اخترونو په
 دوران کښي به د هيچا دا طمع پيدا نه شي چې ستاسو زمکه
 ونيسي. (۲۵) کله چې تاسو ما ته يو ځناور قرباني کوئ نو
 خمبیره شوې روتي ورسره مه پيش کوئ. کوم ځناور چې د
 فسحي په اختر کښي حلال شوي وي نو د هغي يوه برخه هم د
 بل سحر پورې مه پرېږدي. (۲۶) هر کال د مالک خدای
 ستاسو خدای پاک کور ته د خپلي زمکې نه رېبلې شوې
 وپومبي غله راوړي. د چېلي بچي د خپلي مور په پيو کښي
 مه پخوي. (۲۷) مالک خدای موسي ته وفرمائيل، ”دا خبرې
 وليکه، ځکه چې د دې حکمونو په بنياد باندې زه ستا او د
 بني اسرائيلو سره يو لوظ کوم.“ (۲۸) موسي هلته د مالک
 خدای سره څلوېښت ورځي او شپي ايسار شو، هغه نه څه

خوپل او نه يې خه څښل. هغه په هغه تختو باندې د لوظ
خبرې يعنې لس حُکونه وليکل.

د حضرت موسى د سينا غره نه راکوزېدل

٢٩ چې کله موسى د لسو حُکونو د دوو تختو سره د سينا
غره نه راکوز شو، نو د هغه مخ ځلېدلو ځکه چې هغه د مالک
خدائ سره خبرې کړې وې، خو هغه ترې نه خبر نه وو. (٣٠)
هارون او ټولو خلقو موسى ته وکتل او وې ليدل چې د هغه
مخ ځلېدلو او هغوى موسى له نزدې ورتلو نه یرېدل. (٣١) خو
موسى هغوى راوغوښتل، نو هارون او د قوم مشران هغه له
راغلل او موسى د هغوى سره خبرې وکړې. (٣٢) د هغې نه
پس، ټول بنى اسرائيل د هغه نه راټول شول او موسى هغوى
له هغه ټول حُکونه ورکړل کوم چې مالک خدائ د سينا په
غره باندې ورکړى ؤو. (٣٣) چې کله موسى د هغوى سره
خبرې ختمې کړې، نو هغه په پرده باندې خپل مخ پټ کړو.
(٣٤) چې کله هم موسى د مالک خدائ د حضور خپمې ته
ننوتلو، نو هغه به پرده لرې کوله. او چې هغه به راووتلو، نو
بنى اسرائيلو ته به يې هغه هر څه وفرمائيل چې هغه له به يې د
وئيلو حُکم ورکړې شوې وو، (٣٥) او هغوى به دا ليدل چې
د موسى مخ ځلېږى. نو هغه به په خپل مخ واپس هغه پرده
اچوله تر هغه وخته پورې چې بل ځل به هغه د مالک خدائ
سره خبرو کولو له تلو.

د سبت ورځ دپاره اصول

۱) بیا موسیٰ د بنی اسرائیلو ټول قوم راغونډ کړو او

هغوی ته یې وفرمائیل، ”تاسو به د مالک خدای په دې

حکمونو باندې عمل کوئ. ۲) د خپل کار دپاره ستاسو سره

شپږ ورځې شته، خو اوومه د سبت مقدسه ورځ یعنې د آرام

ورځ ده، هغه ما مالک خدای ته وقف شوې ده. هر څوک چې

څه قسم کار هم په هغه ورځ وکړی نو هغه دې ووژلې شی.

۳) د سبت په ورځ په خپلو کورونو کښې اور هم مه بلوئ.“

د مقدسې خپمې دپاره سامان را جمع کښل

۴) موسیٰ د بنی اسرائیلو ټول قوم ته وفرمائیل، ”مالک

خدای د دې حکم کړې دے چې، ۵) مالک خدای ته یوه

نذرانه پیش کړئ. د چا زړه چې غواړی نو داسې څیزونه په

نذرانه کښې راوړلې شی لکه سره زر، سپین زر، یا زېر، ۶)

کتان، د آسمانی رنگ، کاسنی او د سور رنگ وړی، د چپلو

د وړی نه جوړه شوې کپړه، ۷) سره رنگ شوې د گڼو

خرمن، بنه خرمن، د کیکر لرگی، ۸) د ډیوو دپاره تېل، او د

غورولو تېلو دپاره د خوشبویی مصالحې، ۹) اونیکس کانی

او نور قیمتی کانی چې د مشر امام په پیش بند او د هغه د

سینې په جیب ولگولې شی.

د مالک خدای د حضور خپمې دپاره سامان

۱۰) ستاسو ټول کسبگر دې راشی او هغه هر څه دې جوړ

کړی د کوم چې مالک خدای حکم درکړې دے، ۱۱) یعنې

خپمه، د دې پرده او د دې پاسنی پرده، د دې گنډې،

چوکاټونه، د دې درشلې، ستنې او د دې پښې، ۱۲) د لوظ

صندوق، د دې بازوگان، د دې د کفارې تخت او هغه پرده
 چې ورباندې پتيری، (۱۳) مېز او د هغې ټول سامان، خُداي
 پاک ته پېش کړې شوې روتې، (۱۴) د رڼا دپاره ډيوټ او د
 دې ټول سامان، ډيوټ سره د تېلو، (۱۵) د خوشبويي سوزولو
 دپاره قربانگاه او د دې بازوگان، د غوړولو تېل، د خوشبويي
 مصالحه، خېمې ته د ننوتلو دروازي دپاره پرده، (۱۶)
 قربانگاه چې په کومه باندې نذراني سوزولې شي، ورسره د
 دې د زېرو جالي، د دې بازوگان او د دې ټول سامان، د
 وينځلو دپاره بښانک او د دې بېخ، (۱۷) د دربار دپاره پردې،
 د دې ستنې او پښې، دربار ته د ننوتلو دپاره پرده، (۱۸) د
 خېمې او د دربار د پردو دپاره موړی او رسي، (۱۹) او د
 امامانو بښائسته لباس چې په مقدس خُاي کښې د خدمت په
 وخت اغوستلې شي يعنې د هارون او د هغه د زامنو دپاره
 مقدس لباس چې د امامانو په توگه خدمت کوي.

د خلقو نذراني راوړل

(۲۰) د بني اسرائيلو ټول قوم د موسی د حضور نه لارو، (۲۱)
 او چې د چا زړه هم غوښتل نو هغوی مالک خُداي ته يوه
 نذرانه راوړه چې د مالک خُداي د حضور خېمه جوړه شي.
 هغوی هغه هر څيز راوړو د کوم چې په عبادت کښې او د
 امامانو دپاره مقدس لباس جوړولو کښې ضرورت وو. (۲۲)
 چې د چا زړه هم غوښتل، ټولو نرانو او بښو بښائسته ستنې،
 والی، گوتې، امپلونه او د هر قسم د سرو زرو کالی راوړل او
 مالک خُداي ته يې وقف کړل. (۲۳) هر يو کس چې د هغه
 سره کتان وو، د آسماني رنگ، کاسني، يا د سور رنگ وړی،

د چپلو د وړۍ نه جوړه کپړه، سره رنگ شوې د گډو خرمن،
يا بنه خرمن وه نو رايې وړل. (۲۴) د هر چا هم چې د سپينو
زرو يا د زېرو د پېش کولو وس وو نو هغوی د مالک خدای
دپاره خپلې نذرانې راوړې او چې د چا سره د کيکر لرگی ؤو
چې هغه د خه کار دپاره هم استعمالېدلی شو نو رايې وړل.
(۲۵) ټولو کسبگرو بنخو د کتان تار او آسمانی رنگه، کاسنی
او د وړۍ سور تار راوړلو چې هغوی په خپله جوړ کړې وو.
(۲۶) ټولو کسبگرو بنخو چې د هغوی زړه غوښتل د چپلو د
وړۍ نه جوړه کپړه يې هم راوړه. (۲۷) مشرانو اونیکس کانی
او نور قیمتی کانی راوړل چې په پېش بند او د سینې په جیب
يې ولگوی. (۲۸) او مصالحي او د ډيوو دپاره تېل، د غوړولو
تېل او د خوشبویي مصالحي يې هم راوړې. (۲۹) ټولو بنی
إسرائیلو، نرانو او بنخو چې د چا زړه هم غوښتل مالک
خدای ته يې د هغه کار دپاره خپلې نذرانې راوړې چې مالک
خدای موسی ته حکم ورکړې وو.

د حضرت موسی ماهر کسان مقررول

(۳۰) موسی بنی اسرائیلو ته وفرمائیل، ”مالک خدای د يهوداه
د قبیلې بضلی اېل غوره کړې دے، چې د اوری زوی او د
حور نمسے دے. (۳۱) هغه خدای پاک د خپل روح نه ډک
کړې دے او هغه له يې پوهه، هنر او د هر قسم هنر په کار
کښې قابلیت ورکړې دے، (۳۲) د سرو زرو، سپينو زرو او
زېرو بنائسته کار کولو دپاره، (۳۳) د قیمتی کانی پرې کولو
او تيارولو، د لرگی کار کولو، او د هر قسم د هنر کار دپاره.
(۳۴) مالک خدای هغه له او د دان قبیلې، د اخیسمک زوی
اهلیاب له هم دا قابلیت ورکړې دے چې خپل د هنر کارونه

نورو ته وٺائي. (۳۵) هغه هغويءَ له ٻه هر قسم کار کڻي مهارت ورکڻي ڏي ڇي هغويءَ د زرگرانو، د ماهرانو او د کتان، د آسماني رنگ، کاسني او د سور رنگ وږي، او د نورې کپڙي د جوړونکي ٻه توگه کار وکړي. هغويءَ د هر قسم کار مهارت لرونکي کارگران او د نوو څيزونو جوړولو اُستازان دي.

۳۶ (۳۶) بضلي اېل، اهلياب او نورو ټولو ماهرو کسانو له مالک خدائِ مهارت او پوهه ورکړي ده ڇي هغويءَ هغه هر څه د مالک خدائِ د حُکم په مطابق جوړ کړي ڇي په مقدسه خېمه کښي يې ضرورت وي.

د خلقو پېرې زياتي نذراني راوړل

(۳۷) بيا موسيٰ بضلي اېل، اهلياب او نور ټول ماهر کسان راوغوښتل چا له ڇي مالک خدائِ قابليت ورکړي وو او ڇي د هغويءَ زړه غوښتل ڇي کار وکړي او موسيٰ ورته وفرمائيل ڇي کار شروع کړي. (۳۷) هغويءَ د موسيٰ نه هغه ټولې نذراني اخستلې کومې ڇي بني اسرائيلو د مقدسې خېمې جوړولو دپاره راوړي وې. خو بني اسرائيلو به هر سحر خپلې نذراني موسيٰ له راوړلې. (۳۸) نو هغه ماهر کسان د خپل کار نه لاپل. (۳۹) او موسيٰ ته يې ووييل، ”مالک خدائِ ڇي د کوم کار کولو حُکم کړي ڏي خلق د هغه ضرورت نه زياتي نذراني راوړي.“ (۴۰) نو موسيٰ اعلان وکړو ڇي دا پېغام دې ټولو خېمو ته ورسولې شي ڇي نور به هيڅ څوک د مقدسې خېمې دپاره هيڅ هم نه راوړي، نو خلق د نورو نذرانو راوړلو

نه منع كړې شول. (۷) كوم سامان چې د مخكېنې نه راوړلې شوې وو هغه د ټول كار ختمولو نه ډېر زيات وو.

د مالک خدای د حضور خېمې جوړېدل

(۸) د ټولو نه تکره کسانو د مالک خدای د حضور خېمه جوړه کړه. هغوی دا د مهینې لټې د لسو پر دو نه جوړه کړه چې د آسمانی رنگ، کاسنی او د سور رنگ وړی نه جوړې وې او په دې باندې په گلکاری کېنې د وزرو والا مخلوق جوړ کړې شوې وو. (۹) ټولې پردې په یو ناپ وې، هره یوه خوارلس گزه اوږده او دوه گزه پلنه وه. (۱۰) هغوی پینځه پردې یو خای وگنډلې او هغه نورې پینځه یې هم یو خای وگنډلې. (۱۱) هغوی په هره جوړه کېنې د پردې په بهرنۍ غاړه د آسمانی رنگ د کپړې کړۍ جوړې کړې. (۱۲) هغوی د وړومبۍ جوړې په وړومبۍ پرده پنځوس کړۍ او پنځوس کړۍ د دویمې جوړې په آخری پرده جوړې کړې چې دا کړۍ یو بل ته مخامخ وې. (۱۳) پنځوس د سرو زرو گنډې یې جوړې کړې او هغه پردې یې د یوې بلې سره ملاو کړې نو داسې ټوله مقدسه خېمه یو خای شوه. (۱۴) بیا هغوی د چپلو د وړۍ نه جوړې شوې یوولس پردې واخستلې او د خېمې پټولو دپاره یې یوه پرده ترې نه جوړه کړه. (۱۵) هغوی دا ټولې په یو ناپ جوړې کړې چې پینځلس گزه اوږدې او دوه گزه پلنې وې. (۱۶) هغوی پینځه پردې یو خای وگنډلې او هغه نورې شپږ یې هم یو خای وگنډلې. (۱۷) د یوې جوړې د آخری پردې په غاړه یې پنځوس کړۍ جوړې کړې او د هغه بلې جوړې په غاړه یې هم پنځوس کړۍ جوړې کړې. (۱۸)

هغوى د زېرو پنځوس گنډې جوړې كړې او هغه يې په كړو
 كېنې واچولې چې هغه دوه جوړې يې سره ملاو كړې نو
 داسې خېمه وتړلې شوه. (١٩) هغوى دوه نورې پردې هم
 جوړې كړې، يوه پرده يې د گډو د څرمنې نه چې سور رنگ
 وركړې شوې وو او بله يې د بڼې څرمنې نه جوړه كړه، چې
 د پاس نه پرې خېمه پټه كړې شى. (٢٠) هغوى د خېمې د
 ودرولو دپاره د كيكړ د لرگي چوكاټونه جوړ كړل. (٢١) هر يو
 چوكاټ پينځلس فټه اوږد وو او اوويشت انچې پلن وو، (٢٢)
 سره د دوه يو شان تختو، چې دا چوكاټونه په خپلو كېنې
 ونبلولي. د ټولو چوكاټونو دا تختې وې. (٢٣) هغوى د خېمې
 جنوبى طرف دپاره شل چوكاټونه جوړ كړل (٢٤) او
 څلوېښت د سپينو زرو پښې چې وړاندې شى، د هر يو
 چوكاټ لاندې دوه دوه پښې چې هغه دوه وړاندېنې حصې يې
 نيولې وې. (٢٥) هغوى د خېمې شمالى طرف دپاره هم شل
 چوكاټونه جوړ كړل (٢٦) او څلوېښت د سپينو زرو پښې، چې
 د هر يو چوكاټ لاندې دوه دوه وې. (٢٧) د نمرپرېواته په
 طرف خېمې شا ته هغوى شپږ چوكاټونه جوړ كړل (٢٨) او
 دوه چوكاټونه يې د خېمې د گوتونو دپاره هم جوړ كړل. (٢٩)
 د گوتونو دا چوكاټونه په ببخ كېنې ملاو وو او د لاندې نه
 واخله تر سر پورې خپلو كېنې انبستې وو. دا دوه چوكاټونه
 هم د گوتونو د دوه چوكاټونو په شان جوړ شوى وو. (٣٠) نو
 اته چوكاټونه او شپاړس د سپينو زرو پښې وې، چې د هر
 چوكاټ لاندې دوه دوه وې. (٣١) هغوى د كيكړ د لرگي نه
 پينځلس لارې جوړ كړل، پينځه د خېمې د هغو چوكاټونو
 دپاره چې په يو طرف باندې وو، (٣٢) پينځه د هغو چوكاټونو
 دپاره چې په بل طرف باندې وو او پينځه د هغه چوكاټونو

دپاره چې نمرخاته په طرف شا ته په آخر سر کبني و. (۳۳)

تير د يو سر نه تر بل سره پورې پوره رسېدلې وو. (۳۴)

هغوی په چوکاټونو د سرو زرو پتري خېژولی و او د سرو زرو کړۍ يې ورله جوړې کړې وې چې لارې ونيسي، په لارو باندې هم د سرو زرو پتري خېژولې شوی و. (۳۵) هغوی د کتان نه يوه پرده جوړه کړه چې د آسماني، کاسني او د سور رنگ وړۍ نه تياره شوې وه او په دې باندې يې په گلکاری کبني د وزرو والا مخلوق جوړ کړې وو. (۳۶) هغوی د کيکر د لرگي نه څلور ستنې جوړې کړې چې پرده په کبني په گنډو کبني راځوړنده شي، په دې ستنو باندې د سرو زرو پتري خېژولې شوی و. بيا هغوی څلور د سپينو زرو پښې ورله جوړې کړې چې ستنې ونيسي. (۳۷) هغوی د خبمي د ننوتلو دروازې دپاره د کتان نه يوه پرده جوړه کړه چې د آسماني، کاسني او د سور رنگ وړۍ نه تياره شوې وه او چې په گلکاری باندې بنائسته کړې شوې وه. (۳۸) د دې پردې دپاره هغوی پينځه ستنې جوړې کړې چې گنډې په کبني لگېدلې وې، د دې په سرونو او سيخونو د سرو زرو پتري خېژولې شوی و او د دې ستنو دپاره يې پينځه د زېرو پښې جوړې کړې.

د لوظ صندوق جوړول

۳۷ (۱) بضلي اېل د کيکر د لرگي نه د لوظ صندوق جوړ کړو، چې پينځه څلوېښت اچي اوږد وو او اوويشت اچي پلن او اوويشت اچي لوړ وو. (۲) بهر او دننه يې د سوچه

سرو زرو پتری پرې وخبڙول او گهرچاپېره يې ترې نه د سرو
 زرو غاړه شان تاو کړه. (۳) د وړولو دپاره هغه ورله د سرو
 زرو څلور کړۍ جوړې کړې او دا يې ورله په څلور پښو
 پورې ولگولې، چې دوه کړۍ په يو خوا وې او دوه يې بل خوا
 وې. (۴) د وړلو دپاره يې ورله د کيکر د لرگي بازوگان جوړ
 کړل او د سرو زرو پتری يې ورباندې وخبڙول، (۵) او دا يې
 د لوظ د صندوق په کړو کښې دواړو طرفونو ته وردننه کړې.
 (۶) هغه ورله د سوچه سرو زرو يو د کفارې تخت جوړ
 کړو، چې پينځه څلوېښت انچۍ اوږد وو او اوويشت انچۍ
 پلن وو. (۷) د ټکېدلې شوو سرو زرو نه يې دوه د وزرو والا
 مخلوق جوړ کړل، (۸) يو يې په يو سر او بل يې په بل سر
 کښې پرې جوړ کړو. هغه دا داسې جوړ کړل چې دواړه د
 صندوق د کفارې د سر سره يو ځای شول. (۹) د وزرو والا
 مخلوق د صندوق د کفارې په تخت باندې يو بل ته مخامخ
 ؤو او خورو وزرو يې د صندوق سر پټ کړې وو او مخونه
 يې لاندې ؤو.

د مقدسې روټۍ دپاره مېز جوړول

(۱۰) د کيکر د لرگي نه هغه يو مېز جوړ کړو، چې شپږ دېرش
 انچۍ اوږد وو، اتلس انچۍ پلن او اوويشت انچۍ لوړ وو. (۱۱)
 په دې يې د سوچه سرو زرو پتری وخبڙول او گهرچاپېره يې
 ورله د سرو زرو غاړه تاو کړه. (۱۲) گهرچاپېره يې درې انچۍ
 پلنه يوه ژۍ ورله جوړه کړه او د ژۍ نه گهرچاپېره يې د سرو
 زرو غاړه تاو کړه. (۱۳) د وړلو دپاره يې ورله د سرو زرو
 څلور گول کړۍ جوړې کړې او دا يې ورله په څلورو گوتونو

کښې ولگولې، چرته چې پښې وې. (۱۴) هغه دا کړۍ د ژۍ سره نزدې ولگولې چې هغه بازوگان ونیسی چې د کومو په ذریعه دا مېز وړلې شو. (۱۵) دا بازوگان یې د کیکر د لرگی نه جوړ کړل او په دې باندې یې د سرو زرو پتری وخبږول. (۱۶) هغه د مېز دپاره د سوچه سرو زرو نه دا لوبښی جوړ کړل، جامونه، کاسې، رکبې او د څښلو نذرانو توپولو دپاره منگی.

د ډیوت جوړېدل

(۱۷) د سوچه سرو زرو نه هغه ډیوت جوړ کړو. د دې بېخ او پندیا یې د ټکېدلې شوو سرو زرو نه جوړه کړه، د دې د ښه ښکارېدلو گلونه، سره د غوتو او پانو، چې د دې سره یو ځای شی. (۱۸) د دې د اړخونو نه شپږ څانگې وتلې وې، چې درې په یو طرف وې او درې په بل طرف وې. (۱۹) د دې شپږ واړو څانگو درې درې د ښه ښکارېدو گلونه ؤو دا سره د غوتو او پانو د بادام د گلونو په شان جوړ ؤو. (۲۰) د ډیوت د پندې د ښه ښکارېدو دپاره څلور گلونه ؤو، دا سره د غوتو او پانو د بادام د گلونو په شان ؤو. (۲۱) د څانگو د دې درېو جوړو د هرې یوې لاندې یوه غوتی وه. (۲۲) دا غوتی، څانگې او ډیوت د ټکېدلې شوو سوچه سرو زرو د یوې ټکړې نه جوړ ؤو. (۲۳) د ډیوت دپاره هغه اووه ډیوتې جوړې کړې او هغه ورله د سوچه سرو زرو نه ایره پاکوونکې چمتې او مجمعی جوړې کړې. (۲۴) هغه پینځه دېرش کلو سوچه سره زر په ډیوت او د دې ټول سامان جوړولو کښې استعمال کړل.

د خوشبویی قربان گاه جوړېدل

۲۵ د خوشبویی سوزولو دپاره هغه د کيکر د لرگی نه یوه قربان گاه جوړه کړه. دا څلورگوتیه وه، اتلس انچی اوږده، اتلس انچی پلنه او یو گز اوچته وه. څلور د بنکرو په شان گوتونه یې ورله جوړ کړی ؤو چې د قربان گاه سره یو ځای شوی ؤو. ۲۶ هغه د هغې په چت، څلورو طرفونو او د هغې د بنکرو په شان څیزونو باندې د سوچه سرو زرو پتری وخبړول او گېرچاپېره یې ترې نه د سرو زرو غاړه شان تاو کړه. ۲۷ د هغې دپاره یې دوه د سرو زرو کړی جوړې کړې او لاندې یې دواړو طرفونو ته د غاړې سره وتړلې چې هغه بازوگان ونیسی چې د کومو په ذریعه دا وړلې شوه. ۲۸ هغه دا بازوگان د کيکر د لرگی نه جوړ کړل او په دې یې د سرو زرو پتری وخبړول.

د غوړولو تېل او خوشبوئی تیارول

۲۹ هغه د غوړولو مقدس تېل او سوچه خوشبوئی هم جوړه کړه، دا یې داسې ملاو کړل لکه چې د عطرو والا دا کار کړی وی.

د سوزېدونکې نذرانې قربان گاه جوړول

۳۸ د سوزېدونکې نذرانې دپاره، د کيکر د لرگی نه بضلی اېل یوه قربان گاه جوړه کړه. هغه څلورگوتیه وه، چې اووه نیم فته اوږده وه، اووه نیم فته پلنه او څلور نیم فته لوړه

وه. (۲) هغه د څلورو گوتونو دپاره د بشکرونو په شان
 څيزونه جوړ کړل چې د قربانگاه سره يې يو ځای کړل. هغه
 په دې هر څه باندې د زېرو پتري خېژولی ؤو. (۳) هغه د
 قربانگاه دپاره دا ټول سامان هم جوړ کړو، د ايرود لري
 کولو دپاره لوبسې، بېلچې، جامونه، درې غابنې او د گرمې
 ايرې لري کولو دپاره لوبسې. دا ټول سامان د زېرو نه جوړ
 وو. (۴) هغه د زېرو يوه جالې جوړه کړه او دا يې د
 قربانگاه د ژي لاندې کېښوده، چې د قربانگاه مينځ ته
 رسېدلې وه. (۵) هغه څلور کړۍ جوړې کړې او په څلورو
 گوتونو يې ورله ولگولې. (۶) هغه د وړولو دپاره د کيکر د
 لرگي نه ورله څلور بازوگان جوړ کړل او د زېرو پتري يې
 ورباندې وڅېژول، (۷) او د قربانگاه دواړو طرفونو ته چې
 کومې کړۍ وې په هغې کېښې يې ولگولې. قربانگاه د لرگي
 تختو نه جوړه وه او د مينځ نه تشه وه.

د زېرو ښانک جوړول

(۸) بضلي اېل ښانک او د دې ببخ د زېرو نه جوړ کړل. د دې
 زېر د هغې ښځو د ائينو نه ملاو شوی ؤو کومو چې د مالک
 ځدای د حضور خېمې په دروازه کېښې خدمت کولو.

د مالک ځدای د حضور خېمې دربار

(۹) هغه د کتان د پردو نه د مالک ځدای د حضور خېمې
 دپاره دربار جوړ کړو. د جنوب په طرف پردې پنځوس گزه
 اوږدې وې، (۱۰) دا د زېرو شلو ستنو او د زېرو په شلو پښو
 کېښې، د سپينو زرو گنډو او د سپينو زرو سيخونو په ذريعه

ٲينگي ڪري شوي وي. (١١) دربار د شمال په طرف هم

دومره وو. (١٢) د نمرپرپواته په طرف هم پينځويشت گزه

اوردې پردې وي، سره د لسو ستنو او لسو پښو او د ڪنډو او

سيخونو چي د سپينو زرو نه جوړ وو. (١٣) نمرخاته په طرف،

چرته چي دروازه وه، هلته هم دربار پينځويشت گزه اورد وو.

(١٤) - (١٥) د دروازي دواړو طرفونو ته د درېو ستنو او درېو

پښو سره اووه نيم گزه پردې وي. (١٦) د دربار گهرچاپره

ٲولي پردې د ڪتان نه جوړي وي. (١٧) د ستنو پښي د زېرو نه

جوړي ڪري شوي وي او د دي ڪنډي، سيخونه او د ستنو

دپاسه سرونه د سپينو زرو نه جوړ وو. د دربار نه گهرچاپره

ٲولي ستني د سپينو زرو سيخونو سره انبلولے شوي وي.

(١٨) د دربار د دروازي پرده د مهيني لٽي نه جوړه وه چي د

آسماني رنگ، ڪاسني او د سور رنگ وري نه تياره شوي وه.

او په گلڪاري بنائسته ڪري شوي وه. دا د دربار د پردو په

شان، لس گزه اورده او دوه نيم گزه اوچته وه. (١٩) دا د

څلورو ستنو او د زېرو څلورو پښو په ذريعه ٲينگه ڪري

شوي وه، ڪنډي، د ستنو پاسني سرونه او سيخونه پي د

سپينو زرو نه جوړ وو. (٢٠) د خېمي او د دربار دپاره

گهرچاپره ٲول موري د زېرو نه جوړ شوي وو.

د مالڪ خدائ د حضور خېمي سامان

(٢١) دا د هغه څيزونو تفصيل دے ڪوم چي د مالڪ خدائ د

حضور په خېمه ڪښي استعمال شوي وو، چرته چي د ڪانو

هغه دوه تختي ساتلے شوي وي چي لس حڪمونه ورباندي

ليكلے شوي وو. د تفصيل د تيارولو حڪم موسي ورڪري وو

او د دې کار دپاره د لیویانو مشر اتمرو وو چې د هارون امام
 زوی وو. (۲۲) د یهوداه د قبیلې، بضلی اهل، چې د اوری زوی
 او د حور نمسے وو، هغه هر خه جوړ کړل چې مالک خدای
 حکم کړے وو. (۲۳) د هغه مدد کوونکے، د دان د قبیلې
 اھلیاب د اخیسمک زوی وو، هغه زرگر وو، هغه ماھر او د
 کتان او د آسمانی رنگ، کاسنی او د سور رنگ وړی
 جوړونکے هم وو. (۲۴) مقدسې خېمې دپاره مالک خدای ته
 وقف شوی ټول سره زر زر کلو وو، چې د منلے شوی معیار
 په مطابق تللے شوی وو. (۲۵) د بنی اسرائیلو د مردم شماری
 په وخت چې کوم سپین زر راجمع شوی وو، هغه درې زره
 څلور سوه او دېرش کلو وو، (۲۶) کوم سپری چې په
 مردم شماری کبني شامل شوی وو هر یو کس د منلے شوی
 معیار په مطابق هغه مقرر شوے قیمت ورکړو. په
 مردم شماری کبني شامل شوی سپری شپږ لاکه درې زره
 پینځه سوه پنځوس وو چې د هغوی عمر شل کاله یا د دې نه
 زیات وو. (۲۷) درې زره او څلور سوه کلو سپین زر په کبني
 استعمال شوی وو د مقدسې خېمې د سلو پښو او د پردې
 دپاره، د هرې یوې پښې دپاره څلور دېرش کلو استعمال
 شوی وو. (۲۸) د پاتې دېرش کلو سپینو زرو نه بضلی اهل
 سیخونه، د ستنو دپاره کڼدې او د ستنو پاسنی سرونه جوړ
 کړل. (۲۹) کوم زېر چې مالک خدای ته وقف شوی وو هغه
 دوه زره څلور سوه او پینځویشت کلو وو. (۳۰) هغه د دې نه
 د مالک خدای د حضور خېمې د دروازې دپاره پښې، د زېرو
 قربان گاه سره د زېرو جالی او د قربان گاه دپاره نور ټول
 سامان جوړ کړو، (۳۱) د دربار گېرچاپېره او د دربار د
 دروازې دپاره پښې او د خېمې دپاره او گېرچاپېره د دربار

دپاره ټول موږی یې ترې نه جوړ کړل.

د امانو دپاره لباس جوړول

۳۹

۱) د آسمانی رنگ، کاسنی او د سور رنگ وړی نه

هغوی بنائسته لباس جوړ کړو کوم به چې امانو په مقدس
ځای کېنې د خدمت کولو په وخت اغوستلو. هغوی د هارون

دپاره د امانو لباس جوړ کړو، هم هغه شان چې څنگه

مالک خدای موسی ته حکم کړی وو. ۲) هغوی د کتان، د

آسمانی رنگ، کاسنی او د سور رنگ وړی، او د سرو زرو

تار نه پېش بند جوړ کړو. ۳) هغوی د سرو زرو پانې

وټکولې او نری نری تارونه یې ترې نه جوړ کړل چې په کتان

او د آسمانی رنگ، کاسنی او د سور رنگ په وړی جوړولو

کېنې ترې نه کار اخستلې شو. ۴) هغوی د پېش بند دپاره

دواړو طرفو ته د ولی پټی لگولې وې، چې د دې په ذریعه

تړلې شو. ۵) یو بڼه گلکاری شوی کمربند، چې هغه هم د

هغه سامان نه جوړ وو، هغه د پېش بند سره اښلولې شوی

وو او ورسره یو ځای شوی وو، هم هغه شان لکه څنگه چې

مالک خدای موسی ته حکم کړی وو. ۶) هغوی اونیګس

کاني تیار کړل او په سرو زرو کېنې یې ګېر کړل، په دې

باندې د یعقوب د دولسو زامنو نومونه د یو ماھر زرګر په

ذریعه لیکلې شوی وو. ۷) هغوی دا د پېش بند د ولی په پټو

باندې ولګول چې د بنی اسرائیلو د دولسو قبیلو نمائندګی

کوی، هم هغه شان لکه څنگه چې مالک خدای موسی له

حکم ورکړی وو.

د سینی د جبب جوړول

- ۸ هغوی هم د هغه کتان نه د سینی جبب جوړ کړو چې د کوم نه پېش بند جوړ وو او هم هغه شان گلکاری پرې شوې وه. ۹ دا څلورگوتپه او دوه غبرگه وو، نهه انچې اوږد او نهه انچې پلن وو. ۱۰ هغوی په دې باندې څلور قطاره قیمتی کانی ولگول، په اول قطار کبښې یاقوت، یو طوپاز او لعل، ۱۱ په دویم قطار کبښې، یو زمرد، یو نیلم او یوه هیره، ۱۲ په درېم قطار کبښې، یو کائنات، یو عقیق او یو کتپله، ۱۳ او په څلورم قطار کبښې یو ایکوامرین، یو اونیکس کانی او یو جاسپر کانی ولگولو. دا په سرو زرو کبښې گڼر وو. ۱۴ په دې دولسو کانیو په هر یو کانی باندې د یعقوب د یو زوی نوم لیکلې وو، چې د بنی اسرائیلو د دولسو قبیلو نمائندگی وشي. ۱۵ د سینی جبب دپاره هغوی د سوچه سرو زرو زنجیرونه جوړ کړل، چې د تارونو په شان تاو شوی وو. ۱۶ هغوی د کانیو گڼرولو دپاره د سرو زرو دوه څیزونه جوړ کړل او د سرو زرو دوه گڼرې او دا دوه گڼرې یې د سینی جبب په بره گوتونو پورې ونښلولې. ۱۷ هغوی د سرو زرو هغه دوه زنجیرونه په دوه گڼرو پورې یې وتړل ۱۸ او د زنجیرونو نور دوه سرونه یې په هغه دوه څیزونو پورې وتړل چې په هغې کبښې کانی گڼر کړی شوی وو او داسې یې دا د پېش بند د ولی په پټو پورې مخکښې ونښلول. ۱۹ هغوی دوه د سرو زرو گڼرې جوړې کړې او دا یې د سینی جبب لاندې گوتونو دننه غاړې ته د پېش بند خوا کبښې ونښلولې. ۲۰ هغوی د سرو زرو دوه نورې گڼرې هم جوړې کړې او دا یې په لاندې حصه پورې د پېش بند د ولی دوه پټو په مخکښې ونښلولې

چي گنڊ ته نزدي وي او په گُلكاري بنائسته ڪري شوي
 ڪمريند د پاسه وي. (٢١) هم هغه شان چي څنگه مالڪ خدائ
 موسي ته حُڪم وركري وو، هغوي د سيني د جيب ڪري د
 پيش بند ڪرو پوري د آسماني رنگ مزي سره وٽرلي، نو چي
 داسي د سيني جيب په ڪمريند باندې پروت وي او چي تري
 نه لري ڪيري نه.

د امامانو نور لباس جو پڊل

(٢٢) چي کومه چوڻه د پيش بند لاندې اغوستلے ڪيري هغه
 ٽوله د آسماني رنگ وري نه جوڙه شوې وه. (٢٣) په هغي
 ڪبني د سر دپاره يو سورے وو، چي غاره يي مضبوطه
 گنڊلے شوې وه چي ونه شليري. (٢٤-٢٦) د دي په لاندې
 غاره باندې هغوي د آسماني رنگ، ڪاسني او د سور رنگ تار
 انار جوڙ ڪرل او د هر انار په مينځ ڪبني د سرو زرو ٽلي وي،
 هم هغه شان چي څنگه مالڪ خدائ موسي له حُڪم وركري
 وو. (٢٧) هغوي د هارون او د هغه د زامنو دپاره قميصونه
 جوڙ ڪرل، (٢٨) او پٽڪے، ٽوپي او د ڪتان جانگي، (٢٩) او د
 ڪتان او د آسماني رنگ، ڪاسني او د سور رنگ وري نه يي
 ڪمريند جوڙ ڪرو چي گُلكاري ورباندې شوې وه، هم هغه
 شان لکه چي څنگه مالڪ خدائ موسي له حُڪم وركري وو.
 (٣٠) هغوي د سوچه سرو زرو نه نښه جوڙه ڪره او په دي
 باندې يي وليکل ”مالڪ خدائ ته وقف شوے.“ (٣١) هغوي دا
 د يو آسماني رنگ مزي سره د پٽڪي مخي ته وٽرله، هم هغه
 شان څنگه چي مالڪ خدائ موسي له حُڪم وركري وو.

د کار سر ته رسېدل

٣٢) د مالک خدای د حضور خېمې ټول کار په بڼه توگه سر ته ورسېدو. بنی اسرائیلو هر څه هم هغه شان وکړل چې څنگه مالک خدای موسی له حکم ورکړې وو. (٣٣) هغوی خېمه او د هغې ټول سامان موسی له راوړو، د دې کُنډې، چوکاټونه، لاری، ستنې او د دې پښې، (٣٤) د گڼو څرمنې نه جوړه شوې پرده چې سور رنگ ورکړې شوې وو، د بڼې څرمنې نه جوړه پرده، د پټولو والا پرده، (٣٥) د لوظ صندوق چې د کاپو تختې په کښې پرته وې، د دې د وړلو دپاره بازوگان او د دې د کفارې تخت هم، (٣٦) مېز او د دې ټول سامان او خدای پاک ته پېش کړې شوې روټې، (٣٧) د سوچه سرو زرو ډیوټ، د دې ډیوټې او د دې ټول سامان او د ډیوټو دپاره تېل، (٣٨) د سرو زرو قربان گاه، د غوړولو تېل، د خوشبویې مصالحې، خېمې ته د ننوتلو دروازې دپاره پرده، (٣٩) د زېرو قربان گاه او ورسره د دې د زېرو جالی، د دې د وړلو دپاره بازوگان او د دې ټول سامان، د وینځلو دپاره بڼانک او د دې بېخ، (٤٠) د دربار دپاره پردې او د دې ستنې او پښې، دربار ته د ننوتلو دپاره پرده او د دې رسی، د خېمې دپاره موږی، او هغه ټول سامان چې په خېمه کښې استعمالېدلو، (٤١) او د امامانو بڼانسته لباس چې په مقدس ځای کښې د خدمت په وخت اغوستلې شو. د هارون او د هغه د زامنو دپاره مقدس لباس وو چې کله هغوی د امامانو په توگه خدمت کولو. (٤٢) بنی اسرائیلو ټول کار هم هغه شان سر ته رسولې وو چې څنگه مالک خدای موسی له حکم ورکړې وو. (٤٣) موسی هغه ټول کار ته وکتل او وې لیدل

چې هغوی دا په صحیح توګه هم هغه شان کړې وو څنګه
چې مالک خدای حکم کړې وو. نو موسی د هغوی دپاره
برکت و غوښتلو.

د مالک خدای د حضور خېمې ودرول او وقف کول

۴۰

۱) بیا مالک خدای موسی ته وفرمائیل، ۲) ”د

اولنی میاشتی په اوله ورځ مالک خدای د حضور خېمه
ودروه. ۳) په دې کښې د لوظ صندوق کېږده په کوم کښې
چې لس حکمونه دی او د دې په مخکښې پرده ولګوه. ۴)
هغه مېز دننه راوړه او سامان ورباندې کېږده. ۵) د لوظ صندوق په
راوړه او پيوې ورباندې کېږده. ۵) د لوظ صندوق په

مخکښې د سرو زرو قربان ګاه کېږده کومه چې د

سوزېدونکې خوشبویۍ دپاره ده او د خېمې په دروازه باندې
پرده ځوړنده کړه. ۶) د خېمې په مخکښې د سوزېدونکې
نذرانې قربان ګاه کېږده. ۷) د خېمې او قربان ګاه په مینځ
کښې د وینځلو ښانک کېږده او اوبه په کښې واچوه. ۸)

ګېرچاپېره پردې ودروله او د دې په دروازه باندې پرده

ځوړنده کړه. ۹) بیا د زیتونو په تېلو باندې غوړولو سره

خېمه او د دې ټول سامان وقف کړه او داسې به دا مقدس
شی. ۱۰) ورپسې، د غوړولو د تېلو په ذریعه د سوزېدونکې

نذرانې قربان ګاه او د دې ټول سامان وقف کړه او قربان ګاه
به پوره مقدسه شی. ۱۱) د وینځلو ښانک او د دې بېخ هم په

داسې طریقه وقف کړه. ۱۲) هارون او د هغه زامن د خېمې

دروازې ته راوله او هغوی ته ووايه چې غسل وكړي. (۱۳)

هارون ته مقدسې جامې ورواغونده، سر يې په تېلو غوړ كړه او وقف يې كړه، نو هغه به د امام په توگه زما خدمت كوي.

(۱۴) د هغه زامن راوله او هغوی ته چوغې ورواغونده. (۱۵)

بيا د هغوی سر په تېلو غوړ كړه، هم هغه شان چې څنگه دې د هغوی د پلار سر غوړ كړي وو، نو چې د امامانو په توگه زما خدمت وكړي. دا غوړول به هغوی د راتلونكي ټولو وختونو دپاره امامان جوړ كړي. (۱۶) موسى هر څه هم هغه شان وكړل چې څنگه مالک خدای حُكم وركړي وو. (۱۷)

چې كله هغوی د مصر نه راووتل نو د دوهم كال د اولني مياشتې اوله ورځ وه چې د مالک خدای د حضور خېمه ودرولې شوه. (۱۸) موسى د دې پېښې لاندې ولگولې، چوكاڼونه يې ودرول، لارې يې ورسره ولگول او د دې ستنې يې ودرولې. (۱۹) هغه په خېمه باندې د پټولو دپاره پرده خوره كړه او دپاسه يې پرې بله پرده هم واچوله، لكه څنگه چې مالک خدای حُكم وركړي وو. (۲۰) بيا هغه د كانو دوه تختې واخستلې او د لوظ صندوق كېښې يې كېښودلې. هغه د صندوق په كړو كېښې بازوگان واچول او د دې د كفارې تخت يې پرې كېښودو. (۲۱) بيا هغه صندوق خېمې ته دننه راوړو او پرده يې ځوړنده كړه. نو داسې هغه صندوق پټ كړو، هم هغه شان چې څنگه مالک خدای حُكم وركړي وو. (۲۲) د پردې نه بهر شمالي طرف ته يې په خېمه كېښې مېز كېښودو، (۲۳) او په دې باندې يې مالک خدای ته پېش كړي شوې روتې كېښوده، هم هغه شان چې څنگه مالک خدای حُكم وركړي وو. (۲۴) مېز ته مخامخ، جنوب طرف ته، هغه په خېمه كېښې پيوټ كېښودو، (۲۵) او هغه هلته د مالک

خُدائِ په حضور کښې ډيوې بلې کړې، هم هغه شان چې
 څنگه مالک خُدائِ حُکم ورکړې وو. (۲۶) پردې ته مخامخ،
 هغه په خېمه کښې د سرو زرو قربان گاه کښوده، (۲۷) او
 هغه ورباندې د خوشبويي مصالحي وسوزولې، هم هغه شان
 چې څنگه مالک خُدائِ حُکم ورکړې وو. (۲۸) هغه پرده د
 خېمې په دروازه کښې خورنده کړه، (۲۹) او هلته پردې ته
 مخامخ هغه د سوزېدونکې نذرانې قربان گاه کښوده. او په
 هغې باندې يې سوزېدونکې نذرانې او د غلې نذرانې پېش کړې،
 هم هغه شان چې څنگه مالک خُدائِ حُکم ورکړې وو. (۳۰)
 هغه د وينځلو ښانک د خېمې او قربان گاه په مينځ کښې
 کښودو او اوبه يې په کښې واچولې. (۳۱) موسی، هارون او
 د هغه زامنو هلته خپل لاسونه او پښې ووينځلې (۳۲) چې کله
 هغوی دننه خېمې ته يا قربان گاه ته ورتلل، لکه څنگه چې
 مالک خُدائِ حُکم ورکړې وو. (۳۳) موسی د خېمې او
 قربان گاه نه گېرچاپېره پردې ودرولې او دربار ته د ننوتلو په
 دروازه باندې يې پرده خورنده کړه. نو موسی ټول کار سر ته
 ورسولو.

د مالک خُدائِ د حضور خېمې د پاسه وريخ

(۳۴) بيا وريخې خېمه پټه کړه او خېمه د مالک خُدائِ د
 حضور جلال نه ډکه شوه. (۳۵) نو په دې وجه موسی خېمې
 ته دننه نه شو تلې. (۳۶) بنی اسرائيلو صِرف په هغه وخت
 کښې په بل خائِ کښې کېمپ لگولو چې کله به وريخ د خېمې
 نه پورته شوه. (۳۷) تر کومې پورې چې به وريخ هلته وه، نو
 هغوی به د سفر دپاره خېمې نه اوچتولې. (۳۸) چې هغوی

کوم خائ ته هم سفر کولو نو د ورځې به یې د مالک خدائ د
حضور وریخ د خېمې د پاسه لیدله او د شپې به یې په وریخو
کښې بل شوے اور لیدلو.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699

© یوسفزی ۲۰۱۹ pashtobibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.